

Edebiyat Defteri

rasay -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
4 Şubat 2026 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

HİCRET

HİCRET

O, Hz. İbrahim ki, hicretle mücerret,
Faslıların zulmünden korumuş hicret.
Doğru olur plan sistemi demek,
İslah edicilerin yoludur hicret.

Musa'nın Nil'e gönderilmesi davet,
Musa'nın Firavundan kaçıışı hicret,
İsa'yı Beyt-i Lahm'dan Kudüs'e davet,
İsa'nın göğe yükseltilmesi hicret.

Mekke'den Medine'ye etmiş sirayet,
Medine'de devlet sistemidir hicret.
Hak ile batılı ayırmış o davet,
İman edicilerin yoludur hicret.

Hz. Ömer'in uyguladığı adalet,
İslâm Tarihi başı dediği hicret.
İdeal uğrunda fedakârlık, sebat,
Daim musibete karşı sabır hicret.

Kaçış değil, Allah'tan yardım istemek,
Allah'a sığınma ifadesi hicret.
Engellenirse Mü'mine muaşeret,
Kur'ân nazarında bir zaferdir hicret.

Hakça yaşamdır insanoğluna gerçek,
Allah bizimle beraber demek hicret.
Sarmışsa eğer devranı bir zulmet,
Allah'a kaçıp O'na iltica hicret.

Dünyada mal ve mülk kazanmaksa niyet,
Bu sevdaya hiçbir zaman denmez hicret.
Allah ve Resulü'ne itaat etmek,
Ecelle Allah'a dönüşte bir hicret.

İman üzerindeki tesiri müspet,
Müminlerde olmalı Allah'a hicret.
Uyanmışsa nefsanî arzu ve istek,
Kurtuluş tövbe ile Allah'a hicret.

Muaşeret: Birlikte hoşça yaşama.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/561024/hicret.html>

ÇALIŞMAK

ÇALIŞMAK

Çalışmak !...

İslâm; kazancın, geçimin temeli saymış,
Helal rızkı da alın terine bağlamış,
Elden gelen ile düğün bayram olmazmış,
Kimsenin malını çalmamaktır ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

Müslüman alan değil, veren olmalıdır,
Bekleyen değil, beklenen olmalıdır,
Kazancına asla haram koymamalıdır,
Kişinin alın terine denir ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

Allah, çalışan bütün kullarına verir,
Dememiştir asla, bu Müslüman, bu kâfir,
Var olan bütün canlıya rızık gelmiştir,
Emek verip muvaffak olmaktır ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

Çalışan kim olursa olsun sonuç aynı,
Emek verip getirmektir nafakasını,
Kişi, verecek helal-haram hesabını,
Güzel olanı helal yoldandır ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

Müslümanlar için Farz-ı Ayın bilinir,
Kimsenin zararını istemeyecektir,
Var iken varından garibe verecektir,
İslâm'ın özünde yatmaktadır ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

Mehmet Akif "İslâm'ın gereklerinden" der,
Tembelliği de hoş görmemiştir Peygamber,
Kâinat-ı âlem, bütün insanlığa yeter,
Alın teri vermenin adıdır ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

Hz. Davud emeği ile ekmek kazanmış,
Hz. İsa, Zekeriyâ marangozluk yapmış,
Hz. Muhammed ki; dağlarda koyun otlatmış,
Emek verip geçinme adıdır ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

Çalışmayanlar yüz karası sayılmıştır,
Beden özürlüye, zekat dağıtılmıştır,
Boş durması insanlığa yakışmamıştır,
Kimseye yük olmama adıdır ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

İbadet kadar önem arzeder denmiştir,,
Kur'ân ve de hadis böylece bildirmiştir,
Çalışan her bir topluma huzur gelmiştir,
Helal yoldan kazanma adıdır ÇALIŞMAK...

Çalışmak !...

Gayri meşru yoldan olana helal denmez,
El malına göz dikenlere güvenilmez,
İnsan dünyadan mal ve mülkü ile gitmez,
Kolayca hesap verme adıdır ÇALIŞMAK...

Çalış, kazan, dünyada marka olmaya bak,
Kazanırken güzel olur Allah'a uymak,
İlim meclislerinde başına ilim tak,
Müslüman cihanı aziz eder yiğidim...

Dünya malının her zerresinden hesap var,
Haram mal biriktirenler ki, yanacaklar,
Kazanırken ahire çekme sakın duvar,
Kur'ân hükümlerine uymalı yiğidim...

Kıldan ince kılıçtan keskin bir yer vardır,
Orada haklılar hakkını alacaktır,
Helal peşinde olan mutlu olacaktır,
Allah rızasını kazanmalı yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/561350/calismak.html>

Adalet

ADALET

Adalet !...

Bir şeyi yerli yerine koymaya denir,
Aşırı hallerden kaçınmak demektir,
Denge noktasında olmak ifadesidir,
Bütün haklarda emin olmaktır ADALET...

Adalet !...

Yasaları herkese eşit uygulamak,
İnsanlara zulüm ve haksızlık yapmamak,
En küçük mağduriyetlere yol açmamak,
Kur'ân'da denilen temel haktır ADALET...

Adalet !...

İslâmiyet! Adalete büyük değer verir,
Allah! Kur'ân'da bu konuya çok değinir,
Hz. Ömer der: "Adalet mülkün temeldir."
Haksıza hakça ceza vermektir ADALET...

Adalet !...

Hakimler kanun gereği karar verirler,
Karar vermeden önce istişare eder,
Şahitlik, adalete delildir demişler,
Hayata ilke koymaya denir ADALET...

Adalet !...

Esas müeyyide Allah korkusu denmiş,
İslamiyet'te evrensel kaynak bilinmiş,
Hz. Râsûlullah, icraatıyla göstermiş,
Muhammed hayatından örnek ADALET...

Adalet !...

Gerçeği bilip, hüküm veren kazanmıştır,
Bilerek insan yanıltan da yanacaktır,
Bir yer var ki; haklı hakkını alacaktır,
Allah'ın Kur'ânı'na uymaktır ADALET...

Adalet bekleyen, adil olmalı denir,
Adil olmayana hak-hukuk ne gerekir,
Tebessüm edebilmekte büyük servettir,
Allah nizamında hayat vardır yığidim...

Kolluk gücünün çokluğu suçu önlemez,
Allah sevgisi gönüldeyken kin giremez,
Yaratılmışı sevmeyen, Hakk'ı sevemez,
Zalimlerden adalet beklenmez yığidim...

Yasa; özel topluma ait olmamalı,
Toplum içinde ikilik çıkarmamalı,
İnsan, inancı için yargılanmamalı,
Yargı ve mükafat Allah'tandır yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/562072/adalet.html>

HARAM

HARAM

Haram !...

Allah'ın yasakladığı iş ve davranış,
Haksız yere birinin malını almakmış,
Bozuk ürünü, sağlam diyerek satmış,
Birilerini mağdur etmek denir HARAM...

Haram !...

İçki, kumar, zina, cinayet işlemeye,
Ana ve babaya isyan edip üzmeye,
Kişi malını hırsızlıkla gasp etmeye,
Yapılması da yanlış olan şeydir HARAM...

Haram !...

Bilerek yapan, günah işlemiş sayılır,
Dinden çıkmaz ama, fasık diye anılır,
Kur'ân'da izahat yapan ayetler vardır,
Kul hakkının özüne denilir HARAM...

Haramda sınır, kul hakkıyla denilmiştir,
Allah hakkını belki de affedebilir,
Kul hakkına ki, Allah karışmam demiştir,
Kul hakkı helak kapısı denir yığidim...

Sarhoşluk veren, sana ve topluma zarar,
Sarhoşken, akıldan çıkmaz doğru bir karar,
Huzur, sağlık ve maddiyat bırakmaz kumar,
Hırsızlıkla alınan haramdır yığidim...

Kıyma bir canlıya, hele insan canına,
Üzerek karşı gelme anne ve babana,
Her müşkülünde sığın Yaratana,
Allah (cc) Gafur'dur, Rahim'dir yığidim...

Çalmanın her türlü haram sayılmıştır,
Zaman hırsızı kinayeli anılmıştır,
Pek çok kişi yalan dünyaya aldanmıştır,
Dünya mahşere hazırlık yeri yığidim...

Telef etme, hem kendini, hem başkasını,
Doldurmak fayda vermez, dünya kasasını,
Kim ele geçirmişse nefsin yakasını,
Ahiret hesabı kolay geçer yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/562451/haram.html>

HASED

HASED

Hased !...

İnsanın elindeki nimeti kıskanmak,
Onun meziyetlerini de çekememek,
İnsan yüzüne gülüp, sonra gıybet etmek,
Kendinin olmayanı kıskanmaktır HASED...

Hased !...

Hasetlikte sınır, son durak hiç olmamış,
Her daim başarılı olan kıskanılmış,
Mal, mülk, şan, şeref, itibar, güzellik varmış,
Her bir şeyi kıskanana denilmiş HASED...

Hased !...

Hased, insafı bir hastalık türü denir,
Edilene değil, edene zarar verir,
Şeytanın en büyük silahı denilmiştir,
Kişi üzerine yara açmaktır HASED...

Hased !...

İlk isyan bayrağı hasetlikle açılmış,
Şeytan, yaratılan Hz. Adem'i kıskanmış,
Şeytan, Kâbil'le Habil arasını açmış,
Şeytanın insana vesvesesidir HASED...

Hased !...

Kâbil, Hâbil'i kıskanıp şeytana uyar,
İlk cinayet hasetlikle ortaya çıkar,
Yakup'un oğulları da hasetlik yapar,
Gıybet etmenin meyvesi denilir HASED...

Hased !...

Yusuף'un kuyuya atılma sebebidir,
Kardeşleri ona olan sevgiyi bilir,
Bunun için Yusuף'a oyun edilmiştir,
Her güzel hali kıskanana denir HASED...

Hased !...

Anlaşmazlıklar mutlak bir çözüm bulur,
Hasetlikle gelen bela, zor unutulur,
Hased eden hasetliğiyle mutlu olur,
Hakir ve perişanlık istemektir HASED...

Hased !...

Ona İslâmiyet, "kötülüğün başı" der,
Kur'ân, Felak Sûresi bunu izah eder,
Buna dikkatleri çekmiştir Hz. Peygamber,
İyiliği çekememe adıdır HASED...

Hased !...

Sen sevinince hasetçi çok üzülürmüş,
Hasetçiden intikam alma yolu buymuş,
Hased illeti büyük hastalık görülmüş,
Şeytana uyma yolunun adıdır HASED...

"Ben neden böyleyim" demeyin sakın,
Sana layık olana, razı olmak hakkın,
Elindekini bil, ondan gelsin hesabın,
Malın ve mevkinin hesabı var yığıdim...

Hasetlikle insan içine atmayın kor,

Kalp kırmak kolay, inanın yapması zor,
Bilmiyorsan eğer, bir bilen var ona sor,
Devran-ı alem ileri döner yiğidim.

Allah sana yetecek kadar akıl vermiş,
Seni onun hesabıyla mükellef kılmış,
Hasetçi olan kalpte, iman barınmazmış,
Senden alttakine bakıp sevin yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563155/hased.html>

AHİRET

AHİRET

Ahret !...

Kur'ân'da en çok geçen kavramdan biridir,
Genel anlamda öteki dünya demektir,
Ölümden sonraki ebedi hayat denir,
İmanın altı şartından biri AHİRET...

Ahret !...

İçinde yaşadığımız geçici dünya,
Her insan mutlaka gidecektir oraya,
Dünyada yaşam uymalı gerçek kulluğa,
Ba'su ba'del mevte yeri denir AHİRET...

Ahret !...

İnsan; söz, iş ve amelinden hesap verir,
İyilere güzel mükafat gelecektir,
Hakk emri; Ahirete inanmak gerekir,
Sonsuzluğa inanma yeridir AHİRET...

Ahret !...

Dünyadan ölümle ahirete geçilir,
Ölüm tenle olup, ruh için geçicidir,
Yok olup gitmek insana layık değildir,
Dünyadan hesap verme yeridir AHİRET...

Ahret !...

Kul hakkı, sadece kullar arasındaymış,
Bu hesap orada mutlaka olacakmış,
Allah kul hakkına da karışmayacakmış,
Allah'a hesap verme yeridir AHİRET...

Ahret !...

Ahret inancı, insanı güzel eder,
Büyük günü düşünüp hazırlıklı gider,
Allah için dinleyip, Allah için söyler,
Akledenin hesap günüdür AHİRET...

Ahret !...

Pek çok yabancı düşünürde söylemiştir,
Ahret; "Dünyadan hesap verilen yerdir."
Allah, Kur'ân'ın da buna dikkat çekmiştir,
Haklının hak alacağı yerdir AHİRET...

Sanma, dünyada ben ettim de kâra geçtim!

Akıl terazisinde ahire ne ettin?

Öze bak, Allah rızası için mi sevdin?

Koyun, koyundan hesap soracak yığidim...

Dünya güzel diyenler, derin düşünmeli,

İnsan neden ölüp gider ezelden beri?

Dünyada öyle haksızlık yapılıyor ki,

Haksızlıklar, sorulmayacak sanma yığidim...

Adem'den beri insan dünyada geçici,

Bak, ölüp gider ilerici ve gerici,

O kullar ki; ahirette hesap verici,

Zulüm ve haksızlıktan uzak dur yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Ba'su ba'del mevte: Öldükten sonra tekrar dirilmek, hesap yeri.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563447/ahiret.html>

AHLAK

AHLÂK

Ahlâk !...

Hulk kelimesinin çoğulu denilmekte,
Huy, seciye, adet anlamına gelmekte,
Kişi-toplum alışkanlığı bilinmekte,
Karakteri inceleyen bilimdir AHLÂK...

Ahlâk !..

İslâm; iman, amel ve ahlâk temelinde,
Dinden bağımsız ahlâk, şeytanın elinde,
İslâm'daki ahlâk, dayanmaktadır vahye,
Temel prensipler bütünü denir AHLÂK...

Ahlâk !...

Hz. Râsûlullah yaşantısı buna örnek,
Esas olan da Allah'ı noksansız bilmek,
Kula yakışır Muhammed izinde gitmek,
Allah emrini baş tacı etmektir AHLÂK...

Ahlâk !...

Muhammed, mükemmel kişilik içindeydi,
Muhammed Ahlâkı, Kurân ahlâkı idi,
O'nu Cenab-ı Allah terbiye etmişti,
Hz. Râsûlullah yolunda olmaktır AHLÂK...

Ahlâk !...

Temel ilkesi dürüst, namuslu olmaktır,
Başkasının malına da göz koymamaktır,
İnsanları aldatmamak, kandırmamaktır,
Huşu içinde secde etmek denir AHLÂK...

Ahlâk !...

İbadette, sevgide olup güven vermek,
Gönül ister ki insanı, dosdoğru bilmek,
Mü'min'in her halini, Hakk yolunda görmek,
Geleceğe ışık tutmaya denir AHLÂK...

Ahlâk !...

Sana yapılmasını istemediğini
Sende başkasına yapma kötü illeti,
Allah sevmeseydi, yaratmazdı kişiyi,
Yaratılmışı hoş görmek denir AHLÂK...

Ahlâk !...

Magazin kültürü ile ahlâk yozlaşmış,
Bu şunun, o bunun, şu şununla çıkmış,
Ar-haya-edep bazılarında uzamış,
Ticari meta olarak bakılmaz AHLÂK...

Üç-beşi kazansın diye heder edilmez,
Hayvanlarda bile bir edep var bilinmez,
Akıllı kişi, derekesini düşürmez,
Şu üç günlük dünyada satılamaz AHLÂK...

Ahlâk !...

Haysiyet, onur, şeref bütünü kapsar,
Kazanç, kayıp, yaren kapı önünden bakar,
Kirlenmiş halet-i ruhiye özden kaçır,
İnsana zulüm etmeme adıdır AHLÂK...

Kişi hak ve özgürlüğü herkese aynı,

Allah kabul etmiyor, sen ayrı ben ayrı,
Hor görme sakın Allah yolunda olanı,
Arz, Mü'min duasıyla duruyor yığıdim...

Başkasının malını kutsal bil, dokunma,
Şeytan da kudursun, ona oyuncak olma,
İnsan kutsalına sözler edip yan bakma,
Senin kutsalına söz ederler yığıdim...

Sende olan ar-haya-edep var karşıda,
Ahlâk, pazarlanmaz, yolda, evde, çarşıda,
Kutsal değer bütünüdür o, insanlarda,
Yaratılanı hoş görmek gerek yığıdim...

Huzeyfe gibi münafıkları bilmeli,
Her öleni Allah yolunda bilmemeli,
Mü'min aşkını saklamayıp göstermeli,
İman, aşikarca yaşanmalı yığıdim...

Muaz İbn-i Malik vardı pişmanlık duyan,
Yaptığını Resûle ikrarda bulunan,
Zina ettiği için "Recm" uygulanan,
Suç işlerken cezayı düşünmeli yığıdim...

Zinanın cezasına razı olabilmek,
Çalmanın da acısına dayanabilmek,
Önemli olan yapmadan bin düşünmek,
Allah razı mı bilmek gerekir yığıdim...

Ar perdesi yıkık olanda,
Haya-edep arama onda,
Loş hayat hakimse dünyada,
Hiçbir cihan gülmez yığıdim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563778/ahlak.html>

HOŞGÖRÜ

HOŞGÖRÜ (MÜSAMAHA)

Hoşgörü !...

İslâm, hoşgörü temelinde yükselmekte,
Dar fikre ve taassuba yer vermemekte,
Peygamber örnektir, Ümmet-i Muhammed'e,
Saygı ve sevginin ürünüdür HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

"Bence doğru olan şu veya da bu" derken,
"Senin fikrine de saygılıyım" diyerekten,
Kaçın, polemiğe girip kişi üzmemekten,
Anlayış gösterme tavrı denir HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

"Dinde zorlama yoktur" ilkesi İslâm'ın,
Meyvesi tatlıdır sevgiyle yaklaşmanın,
Metodu bellidir İslâm'a çağırmanın,
Güzel öğütte bulunmaktır HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Peygamberin uygulamaları esastır,
Müslüman, Muhammed yolunda olmalıdır,
Her zaman Peygamberi örnek almalıdır,
Kati, kinci olmama yoludur HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Kolaylaştırma İslâm'ın temel prensibi,
Kimseyi üzmez, Müslüman iman sahibi,
Zorlaştırmak, nefret etmek şeytanın işi,
Söz ve tavırda sevecenliktir HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Adem-i beşer kaba kuvvetten hoşlanmaz,
Kem söz, kaba kuvvetle hedefe varılmaz,
Tatlı dile, tatlı edaya yeter olmaz,
Allah yolunun has ilkesidir HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Tarih hoşgörü sahneleriyle doludur,
Çok yerler, kan akıtmadan teslim olmuştur,
Erdemlik önünde insan saygı duymuştur,
Kindarlığı kör etme adıdır HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Katılık, gaddarlık insana acı verir,
Haçlı ruhu insanlığa çok çektirmiştir,
Tarih ki; insanlığın seyir defteridir,
İnsanlık madeninin özüdür HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Barış ve dostluğun temel ögesi denmiş,
Müslüman kavgayı değil, barışı seçmiş,
Nefret etmeyip, herkese tebessüm etmiş,
Sevgiyi de egemen kılmaktır HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Mevlana, Yunus sevgi şuuru aşılar,
Aşkları insanlığı kaplayacak kadar,
Yunus'ta sevginin bir başka boyutu var,
Yaratılmışı hoş görme demek HOŞGÖRÜ...

Sevgi, Müslüman'ın en büyük sermayesi,
İstenir ondan yaratılmışı sevmesi,
Beklenir Yaratana ibadet etmesi,
Müslüman el-Emin neferidir yiğidim...

Hoşgörüde de bir sınır var bilmeli,
Su suskun deyip üzerine gitmemeli,
İnsan kendini mağdur edeni bilmeli,
Allah için hareket etmeli yiğidim...

Müsamaha gösteren gönüller yücedir,
Onlar her mükafatı Hakk'tan beklemiştir,
Hoşgörü İslâmiyet aşkıyla gelmiştir,
Şer oku atma geri gelirmiş yiğidim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564257/hosgoru.html>

İNFAK

İNFAK

İnfak !...

Kur'ân; üçüncü olarak infakı sayar,
Bir ve de iki de, iman ve namaz var,
Cenab-ı Allah, insanı mal ile sınar,
Allah için vermenin de adıdır İNFAK...

İnfak !...

İnsanlar, mal ve canlarıyla sınanmış,
Mal sınavını geçemeyen sınıfta kalmış,
Can sınavına da hak kazanamamış,
Mal sınavını vermenin adıdır İNFAK...

İnfak !...

Farz olanı zekât, nafilisi tasadduk,
Allah için verince gelmek mutluluk,
Varlıkta vermeyenler, nasıl bilsin yokluk?
Kırkta bir olsa da verme adıdır İNFAK...

İnfak !...

İnsan, sahibi olduğundan verebilir,
Sahipken vermezsen, o mal senin değildir,
Elindeki ola mal senin sahibindir,
Allah yolunda harcama adıdır İNFAK...

İnfak !...

Kırkta biri vermekte yeter denmiş,
Sahabe; "Zekatü'l-Bahil: Cimri zekat" dermiş,
Asr-ı Saadet'te beşte bir verilirmiş,
İki de bir vermenin de adıdır İNFAK...

İnfak !...

Verince, azalacak sanıp yanılmayın,
Verilenler Allah içindir unutmayın,
Cenab-ı Hakk, bire on verecek inanın,
İman ve namazdan sonra gelendir İNFAK...

İnfak !..

Vahiy, Allah için vermeyi öğretmekte,
Hz. Peygamber'le bizlere öğüt vermekte,
Kişi malına Allah'ı ortak etmekte,
Allah yoluna harcama adıdır İNFAK...

İnfak !...

Ortağı Hakk olanın sırtı yere gelmez,
O'nun vereceğini de, hiçbir kul vermez,
Bolluk ve darlıkta seni asla terk etmez,
Allah için çalışmanın adıdır İNFAK...

Allah adına vermek, insana yakışır,
Hem dünya, hem ahiret, insanla barışır,
Var iken vermeyen, şeytanla arkadaşır,
İyilik-ihsana yeter olmaz yiğidim....

Vermek güzel olmasaydı, ashap vermezdi,
Onlar ki; malının tamamını verendi,
Allah yolunda, bundan dolayı yükseldi,
Asalet, insanın meyvesidir yiğidim...

Biriktirip harcamamak, şeytandan gelir,
Melun şeytan, cimri olmaya özendirir,

Cenab-ı Hakk, Kur'ân'da infakı bildirir,
Allah veren kulunu çok sever yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/565397/infak.html>

DİN

DİN

Din !...

Kelime kökeni bakımından, hükmetmek,
Ceza ve de ödül, yönetmek, üstün gelmek,
Hesaba çekmek, bilmek, hesaba çekilmek,
Kur'ân-ı Kerim'de çok yerde geçmekte DİN...

Din !...

Bu konuda pek çok âlim tanım yapmıştır,
Makbulü İslâmiyet adına olanıdır,
Akıl sahibinin uyduğu kurallardır,
İnsanı kurtaran ilâhi çağrıdır DİN...

Din !...

Cenab-ı Allah tarafından gönderilmiş,
Akıl ve düşünce ürünü denilmemiş,
Peygamberler sadece aracı bilinmiş,
Zorla, baskıyla kabul ettirilmez DİN...

Din !...

Dini, Nebi'ye izafeten anmak yanlış,
Peygamberlerde emredileni yapmış,
Allah, peygamberleriyle şeklen anlatmış,
Akıl sahibinin uyduğu kuraldır DİN...

Din !...

Dinin muhatabı akıllı kimselerdir,
Kendi seçimiyle de kulluk etmesidir,
Dini benimsemek Kur'ân'ın ilkesidir,
Hür iradeyle teslim olmaya denir DİN...

Din !...

İnsanlığı mutlak hayra götürmektedir,
Hayırdan maksatta, iki cihan içindir,
Dünya ki; âhiretin azığı bilinir,
Varlıkları kapsayan ilâhi nurdur DİN...

Din !...

İlâhi dinler tek bir kaynaktan gelmiştir,
Hem dünya hem de âhiret saadetidir,
Pek çok din kullarca da tahrif edilmiştir,
Tahrif edilmemiş, İslâmiyet'tir Hak DİN...

Din !...

İslâm ki; evrenseldir, insanlığa gelmiş,
Her zaman, her mekana da hitap etmiş,
Tevhid inancı İslâm'ın özü bilinmiş,
Allah'ın birliğine de inanmaktır DİN...

Bak geriye, nice insanlar aldanmıştır,
Kâinatı sahipsiz sanan yanılmıştır,
Cenab-ı Allah'a inanan kazanmıştır,
Her zerre Allah'ı zikreder yiğidim...

Hesap günü olmasaydı, nice hal olur?
Zalimler, zulümleriyle gider kurtulur,
Her yapılan, sanma ki bir gün unutulur?
Hak terazisi pir kurulacak yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566113/din.html>

KIYAMET

KIYAMET

Kıyamet !...

Kalkmak, doğrulmak, dikilmek manasındadır,
Dünya batışı, kıyamın var olmasıdır,
Ahiret hayatının da başlangıcıdır,
Belirlenen zamanda kopacak KIYAMET...

Kıyamet !...

Ne zaman olacağını, bilmez insanlar,
Melekler dahi bu halden uzaktadırlar,
Gizli olmasının elbette hikmeti var,
Peygamberinde bilmediğidir KIYAMET...

Kıyamet !...

Peygamber sadece alametini söyler,
Bilinmektedir küçük-büyük alametler,
Her birini sıralamış büyük âlimler,
Evrenin sönmesine denilir KIYAMET...

Kıyamet !...

İçki, kumar, zina küçüklerden sayılmış,
Gayri meşru doğumlar da çoğalacakmış,
Refah ve bolluk ise yaygınlaşacakmış,
Dünyanın alt üst olması denir KIYAMET...

Kıyamet !...

İlim; mal ve mülk için tahsil edilirse,
Çocuk, anne-babasına karşı gelirse,
Küçük-büyük, sevgi-saygı sona ererse,
Sayılmaktadır bu haller küçük KIYAMET...

Kıyamet !...

Güneşin batıdan doğması da büyükmüş,
Deccal çıkıp ortamı karıştıracakmış,
Hz. İsa da gelip Deccalı boğacakmış,
Dabbetü'l-Arz'ın zuhuru denir KIYAMET...

Kıyamet !...

Kur'ân-ı Kerim'de var kıyamet tasviri,
Net açıklamakta kıyamet şiddetini,
Dileyen okuyup anlar Hacc Sûresini,
Kıyamet Sûresinde açıktır KIYAMET...

O büyük gün sığınılacak yer yok denir,
Kıyamet sarsıntısı dehşetli bir şeydir,
Allah'ın azabı ki; çok da şiddetlidir,
Zaman elinde iken kıymet bil yiğidim...

Gör bak, net izahı var Kur'ân-ı Kerim'de,
Güvenme malına, mülküne, servetine,
Kıyamet vardır, çeki düzen ver kendine,
Allah'ın istediği insan ol yiğidim...

Kıyametin yarın olacağını düşün,
Fayda vermeyecek şeytan için gülüşün,
Bil ki O'ndan geldik ve O'nadır dönüşün,
Kul, şuurunu yakalamalı yiğidim..

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566454/kiyamet.html>

KİBİR

KİBİR

Kibir !...

Kendini beğenmek, üstün görmek bilinmiş,
Büyükleme ve azamet, aynısı denmiş,
Mağrur veya mütekebbir de denilirmiş,
Böbürlenme, büyükleme adıdır KİBİR...

Kibir !...

İnsanda kişilik hastalığı bilinir,
Allah, dini İslâm'da yasak edilmiştir,
İnsana zarar veren kötü halden denir,
Şeytanın da önemli sıfatıdır KİBİR...

Kibir !...

Şeytan, Hz. Adem'e kibrinden secde etmez,
Kibre de, gerekçeler icat edilemez,
Mantıklı izahat ise getirilemez,
Farklı olduğunu düşünmek denir KİBİR...

Kibir !...

Kibir nedeni olan şeyler geçicidir,
Güzellikler hamamdan eve kadar gelir,
Mal çokluğu da, musalla da terk edilmiştir,
Öz güzellikten mahrum olmak denir KİBİR...

Kibir !...

Dünya niyetiyle böbürlenme denilmiş,
Pek çok şair dizelerde dile getirmiş,
İslâm'da kibir ve azamet men edilmiş,
Küçümseyerek yüz çevirme denir KİBİR...

Kibir !...

Allah, kendini beğenen kimseyi sevmez,
Mal ve namıyla övünene güvenilmez,
Kibirli kişi bencildir, asla sevilmez,
Güzel şeyi bencilce istemektir KİBİR...

Kibir !...

Kibirli kişi, toplum içinde duramaz,
Kendi yakınlarıyla barışık olamaz,
Yürekten, samimi dostlar bulamaz,
Cenab-ı Hakk'a isyan noktasıdır KİBİR...

Kibir !...

Nemrud ki, kibirlenip haktan uzaklaştı,
Firavun da kendisini tanrı saymıştı,
Bak onlara, onlardan dünyaya ne kaldı,
Allah'a kulluğu da unutturur KİBİR...

Kibir !...

Kureyş, Hz. Muhammed'e karşı kibirlendi,
O'nun Peygamberliğini kabul etmedi,
"Bir yetimden Peygamber olmaz" demişlerdi,
Gerçeği kabul etmeme adıdır KİBİR...

Kibir !...

İnsanlar yaratılış gereği eşittir,
Annesi Havva, babası da Hz. Adem'dir,
İnsan aslı ise su ve toprak bilinir,
Kulun, kulu küçümsemesi denir KİBİR...

Kibir !...

İnsanın evveli su, sonu toprak olmuş,
Asalet, soyluluk ki, İslâm'la son bulmuş,
Allah'a bağlı olan kul üstün tutulmuş,
İmanı gölgeleme adı denir KİBİR...

Kibir !...

İslâm'da kimse kimseden üstün değildir,
Üstünlük ki, sadece takvada bilinir,
Kibirli olan cennete girmez denir,
İki cihanı kaybetme nedenidir KİBİR...

Her insan bedeni elbet toprak olacak,
Mizan terazisinde hesap sorulacak,
Kibirlenip böbürleneler de yanacak,
Şu üç günlük dünya için yanma yığidim...

Mağrur olup, kimseyi etme sakın mağdur,
Her yaratılmış insan, Allah kuludur,
Elindeki imkan, senden davacı olur,
Ateş, kor elle tutulmaz denir yığidim...

Var kulluk şuuru içinde hayat yaşa,
Şeytana uyup, onun için olma maşa,
Yaptığın iyiliği, kakma garip başa,
Bil ki, doğruluğa yeter olmaz yığidim...

Şair : Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567058/kibir.html>

BATIL

BÂTIL

Bâtıl !...

Kur'ân ve sünnet ölçülerine uymayan,
İnanç, ibadet, ahlak, hukuk tanımayan,
Haksızlık ve küfür anlamında sayılan,
İnsanı cehenneme çağırandır BÂTIL...

Bâtıl !...

Zatında hakikat ve sebat bulunmayan,
Temelden de bozuktur manasında olan,
Hak hakimiyeti yoksa ortaya çıkan,
Zalimi, zulmü baş tacı etmektir BÂTIL...

Bâtıl !...

Allah aşkından uzak, gerçeği sevmeyen,
Fasık fikir, kanaat, tutum sergileyen,
İnsanı Allah çizgisinde yürütmeyen,
Allah'a isyan manasına gelir BÂTIL...

Bâtıl !...

Cenab-ı Hakk, Kur'ân-ı Kerim'de buyurur:
"Hak geldi, batıl da yok olmaya mahkumdur."
Yolların en güzeli Allah'ın yoludur,
Gerçeğe aykırı olana denir BÂTIL...

Batıl !...

Cenab-ı Hakk Hac Sûresinde bildirmekte,
Batıl siyaseti kendi menfaatine,
Müslüman ise tüm insanlığa hizmette,
Dünya için her şeyi mubah görmektir BATIL...

Akledip, düşünüp görmek gerekir bunu,
Süslü-püslü gösterir şeytan oyununu,
Cehennem bilinir şeytan yolunun sonu,
Hak gelince batıl zil olur yığıdım.

Dünyayı zulmü altında tutanlar hani?
Sevgi ile bakanlarda kalmadı yani!
Defterler gösterecek hesapta kendini,
Mantık doğru olanı yap diyor yığıdım.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567453/batil.html>

KAÇMA

KAÇMA

Her halini, dünya imtihanı bil,
Kaçma, gönül erinde, durulursun.
Kalbinden kederi, masivayı sil,
Olma elem içinde, vurulursun.

Unutma, ağacı tutan bir köktür,
Alın teri kadar güzeli yoktur,
Kapılma, şeytanın hilesi çoktur,
Koşma dünya peşinde, yorulursun.

Ezelden ebede kadar bu dava,
Sen sığın Allah'a, kalmazsın yaya,
Dönüverir bir gün ters esen hava,
Olma, keder içinde, kavrulursun.

Neden ve niçinle, vakit kaybetme,
Olmuşları kendine hiç dert etme,
Yolunu kaybedip sakın küfretme,
Varma, seher yelinde, savrulursun.

Gönül erlerinden dostların olsun,
Sen aramasan da, o seni sorsun,
Dosta sevgin, akış yönünü bulsun,
Durma, cahil selinde, boğulursun.

Hayat çizginde hedef, sevmek olsun,
Sevgi pınarından su içmek olsun.
Tek amacın, sıratı geçmek olsun,
Kaçma, gönül ferinde, durulursun.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567723/kacma.html>

NASİHATİMDİR

NASİHATİMDİR

Kapılma dünya sevdasına,
Yorulur kalırsın ey oğul.
Sarıl Hakk'ın hak davasına,
Sultan yapılırsın ey oğul.

Dostların olsun üç-beş adet,
Ayda bir onları davet et,
Dost çıkarını önde gözet,
Daim sayılırsın ey oğul.

Arkadaşların bol olmalı,
Onlarla hasbıhal olmalı,
En az ayda bir kez sormalı,
Daim sevilirsin ey oğul.

Dost ve arkadaş ayrı şeydir,
Dost zor zamanında yetişendir.
Arkadaş bir gün silinendir,
Seçmeyi iyi bil ey oğul.

Nasihatimdir Hakk'tan ayrılma.
Boş olan yollara sarılma.
Dost sözüne asla darılma,
Dostlar acı söyler ey oğul.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568808/nasihatimdir.html>

CAN ÇIKTI

CAN ÇIKTI

Kuldan niyaz eyledim hakkımı,
Doğruluk, hakikat benden de çıktı.
Güvenip sundum ona davamı,
Müfritte, serkeş zalim sultan çıktı.

Necat konusunda var bin müfrit,
Velâkin zulmeti ayyuka çıktı.
Her devirde oldu bir müstebit,
Fakat kabirde kemikleri çıktı.

Şunu anladım hata bizdeymiş,
Ama letafet mütevazı çıktı.
Ne kadar koşsak da nafileymiş,
Yorulan bedenimizden can çıktı.

İfratla tefrit girdi savaşa,
Ortalıkta mazlumun kanı çıktı.
İlim-irfanda oldu kargaşa,
Mektepte talebenin adı çıktı.

Hane ahlakla olsun terbiye,
Lakin evlad-ı iyâl dansa çıktı.
Ebeveynlerde muhtaç sevgiye,
Herc-ü merc içinde canları çıktı.

Bühtan içinde kalan güçlerle,
Fuhşiyat-ı zillet azamet çıktı.
Sehivi iş edinen beylerle,
Şeytan-ı racimde ortaya çıktı.

Münafık hâkim oldu dünyaya,
Masumun, muvahhidin canı çıktı.
Abid çekmedi nefsi sigaya,
Hukuk sisteminin çivisi çıktı.

Abdullah Yaşar beşaret ister,
Halet-i ruhaniye de fakir çıktı.
Akl-ı selime hidayet göster,
İman-ı kâmilinde canı çıktı.

Müstebit: Baskıyla muamele eden.
Müfrit: Aşırı giden.

Necat: Kurtuluş.

Letafet: Yumuşaklık.

İfrat: İlerleme.

Tefrit: Orta yolun altında kalma.

Muvahhid: Allah'ın birliğine inanan.

Beşaret: Müjde.

Halet-i Ruhiye: Ruh hali, manevi durum.

Herc-ü merc: Karmakarışık, altüst.

Sehiv: Yanlış, hata.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569239/can-cikti.html>

ÖLÜM HAKTIR

ÖLÜM HAKTIR

Rabbim Kur'an'da buyurmaktadır,
"Her nefis ölümü tadıcıdır."
Şu dünya denen âleme bir bak,
Var olan insanlar kaçınıcıdır?

Dünya benim diyenler nerede,
Kemikleri kalmadı kabirde,
İnsan aslına rücu etmiştir,
Sonsuz hayat ki, gidilen yerde.

Yanlıştayız, ölüme ağlanmaz,
Ölen uçmuş, o yolda durulmaz,
Doğan insana ağlamak gerek,
İstikbalde belki hayır olmaz.

Ölüm haktır, elbet gelecek,
Bu yaşlı, bu genç hiç demeyecek,
Ezelden biçilen ömür biter,
Her ten bu dünyadan geçecek.

İnsan, vuslatta iken korkar mı?
Sevgili yanında vermez gamı,
Senin düşünmen gereken yer var,
Amel defterin ak mı, kara mı?

Süslü taç, taht sahibi nerede?
Estetik yaptırmışlardı tende,
Toprak yok etmiş o gövdeleri,
Akrep gezer kemikler içinde.

Bunlar gerçektir, acı vermesin.
Kul ki; kulluğunu iyi bilsin,
Kabir; ya kara bir zindan olur,
Ya da dönüşür cennet bahçesin.

Urba, bedeninin bir örtüsüdür,
Urbaya ceza, tende ne görür?
Bu beden ruha bir örtü ise,
Fırar ruha sadece hüzdündür.

Giden mutlu ki, dönen olmuyor,
Azapta, sevinçte duyulmuyor,
Her nefis kendi şahit olacak,
Kim ne ektiye onu biçiyor.

Tende olan cana, ölüm haktır,
Elbet her canlıyı bulacaktır.
Ha bugün, ha yarın olacaktır,
Yol hesabı bilmek gerekir yiğidim...

Ahiri bilen, dünyayı sevmez,
Gerekli diyen, dostunu üzmez.
Akıllı olan, azıksız gitmez,
Şol meramı bilmek gerekir yiğidim...

Geldik dünyaya Âdem sulbünden,
Herkes sorumlu kendi kendinden.
Kaçış asla yok hesap gününden,
Sol tarafı bilmek gerekir yiğidim...

Œair: Abdullah YaŒar Erdoğan

Not: Cenab-ı Allah Kur'an'da Ankebut Suresi'nde ölümün hak olduğunu bildirmektedir. Öyleyse kula dŒen tek Œey var: Allah'a kul olma gayreti içinde olmaya alıŒmak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569835/olum-haktir.html>

HARAM

KUMAR

Kumar !...

Menfaat karşılığı oyun oynamaktır,
Kazanmak ve kaybetmek var ise kumardır,
Kumar türleri çağlardan beri hep vardır,
Kötülüklerin başı sayılmakta KUMAR...

Kumar !...

Cahiliyye döneminde pek yaygın olmuş,
Kadın da kumarda malzeme diye konmuş,
Kumar oyunu yüzünden çok canlar solmuş,
İslâmiyet'te yasak edilmiştir KUMAR...

Kumar !...

Kumarın ne azı, ne çoğu, hepsi haram,
Bağımlılık da yaparmış kumar her zaman,
Kumarı yasak kapsamına almış Kur'ân,
Havadan kazanç yolu denilmiştir KUMAR...

Kumar !...

Kazanç ve kayıp arttıkça nefis azdırmış,
Bu bağımlılıktan kurtulmak da zorlaşmış,
Kötülüğü hakkında çok kitap yazılmış,
Savurganlığın doruk noktasıdır KUMAR...

Kumar !...

Kumarcının dost çevresi de daralmış,
En yakını bile kumarcıdan kaçarmış,
Onun yurdu ve yuvasında huzur kaçmış,
Zaman savurganlığı denilir KUMAR...

Kumar !...

Doğru dürüst iş hayatı da olmazmış,
Aile sevgisi de ondan uzaklaşmış,
Kazanma hırsı onun benliğini sarmış,
Kin ve de kavgayı körükleyendir KUMAR...

Kumar !...

Sandviç İngiliz bir kumarcının adıdır,
Kumar yüzünden yemekten uzak kalmıştır,
Kumar çok çeşitli hastalık ortamıdır,
Sevgi ve dostlukları kaldırmış KUMAR...

Kumar !...

Müşfik insanı, insanlığından edermiş,
İradeyi işletmez hale getirirmiş,
Bazen akli melekeleri yitirtirmiş,
İnsan sağlığının baş düşmanıdır KUMAR...

Kumar !...

Kumardan zengin ve müreffeh olan yoktur,
Onlarda sefalet içinde olan çoktur,
Oynatanda, oynayan da helak olmuştur,
Haram yoldan kazanç adına denir KUMAR...

Kumar !...

İslâm, Kumarın her türünü yasaklamış,
Bu tür oyunları, şeytanın işi saymış,
Müşterek bahisler bile kumar sayılmış,
İradeyi işlemez hale getirir KUMAR...

Allah, men etmişse, elbet hikmetler vardır,
Kişi ve toplumun mutlak yararınadır,
Gayri meşru ortamdaki hayat yanlıştır,
Haramdan medet umulmaz denir yığidim.

Çalış, emeğin, alın terin helalindir,
Kumar illetinden zengin olanlar kimdir?
Oynayana, oynatana bela gelmiştir,
Helal rızıktan tatlısı yoktur yığidim...

Şair : Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570323/haram.html>

KOVMAZSIN DİYE GELDİM

KOVMAZSIN DİYE GELDİM

Rabbim!

Sen teksin, her ne çift ki, yaratılmış,
Sana inanan zikri, tespih yapmış,
Şeytandan kaçıp Sana sığınırım,
Sen'den gayri bütün her şey yalanmış.

Kovmazsın diyerek, kapına geldim,
Affın boldur diye, affına geldim,
Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim,
Ben kul olamadım, lutfuna geldim.

Rabbim!

Birsin, bütün bu mevcudat şahittir,
İnanan, Seni sığınak bilmiştir,
Kâinattır varlığının aynası,
Senin sevdiklerin de sevilmiştir.

Kovmazsın diyerek, kapına geldim,
Affın boldur diye, affına geldim,
Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim,
Ben kul olamadım, lutfuna geldim.

Rabbim!

Sev bizi, her halimizi cevher et,
Aciziz, nefsimizi Sana kul et,
Bizi dünyalık altında at eyleme,
Dünyalığı altımıza Burak et.

Kovmazsın diyerek, kapına geldim,
Affın boldur diye, affına geldim,
Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim,
Ben kul olamadım, lutfuna geldim.

Rabbim!

Benliğimin harında yakma beni,
Kur'ân yolundan uzak kılma beni,
Gönlüme huzur, gözlerime nur ver,
Ne olur, ne olur bırakma beni.

Kovmazsın diyerek, kapına geldim,
Affın boldur diye, affına geldim,
Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim,
Ben kul olamadım, lutfuna geldim.

Rabbim!

Sen bana yetersin, yetmem ben bana,
Yakma beni, kul et nefsimi Sana,
Sen beni benden iyi bilirsin,
Sen Ehâd'sın, her şey muhtaçtır Sana.

Kovmazsın diyerek, kapına geldim,
Affın boldur diye, affına geldim,
Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim,
Ben kul olamadım, lutfuna geldim.

Rabbim!

Ağlamaz gözden Sana sığınırım,
Kızarmaz yüzden Sana sığınırım,
Şirkten, küfürden, gafilden, cahilden,
Sızlamaz özden Sana sığınırım.

Kovmazsın diyerek, kapına geldim,
Affın boldur diye, affına geldim,
Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim,
Ben kul olmadım, lutfuna geldim.

Rabbim!

Ver bana, eşyanın hakikatini,
Ver bana, Muhammed muhabbetini,
Tadına doyum olmaz acılar yaşat,
Ver bana, Harun'un sadakatini.

Kovmazsın diyerek, kapına geldim,
Affın boldur diye, affına geldim,
Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim,
Ben kul olmadım, lutfuna geldim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

- * Allah'û Teâlâ'ya "muhtaç olduğun kadar" ibadet et. Hadis
- * Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, O'na ibadet etmek ve ortak koşmamaktır. Hadis
- * Size vermekte olduğu nimetlerinden ötürü Allah'ı sevin, beni de Allah beni sevdiği için seviniz. Hadis
- * Allah yolunda ayaklarımın tozlanmasından daha şerefli ne vardır. Hz. Ebubekir
- * Allah'ı anın, zikir şifadır. İnsanları anmayın, onlardan bahsetmek hastalıktır. Hz. Ömer
- * Allah'a muhalefetten sakınınız. Çünkü Allah'a muhalefetten sakınmak bir ganimettir. Hz. Osman
- * Allah'ın sorusu, insanların sorusundan pek çetindir. Hz. Ali
- * Allah (cc) dinini düzelten kişinin dünyasını da düzeltir. Hz. Ali
- * Kazanç elde etmeye çalış, Allah'a kulluk et, başkaları için hazine biriktirmeye çalış. Hz. Ali

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570640/kovmazsin-diye-geldim.html>

MÜNAFİK

MÜNAFİK

Münafık !...

İnanmadıkları halde “inandık” diyen,
Sözleri başka, yaptığı başka gösteren,
İyilikten caydırıp, kötülük emreden,
Riyakâr, iki yüzlüye denir MÜNAFİK...

Münafık !...

İnsanlar arasında ikilik çıkaran,
Kuvvetli ve de menfaatten yana olan,
Allah rızasını her daim hiçe sayan,
Hakk’tan uzak olanlara denir MÜNAFİK...

Münafık !...

İslâmi emirlerde isteksiz, riyakâr,
Hakk’ı değil, insanı dikkate alırlar,
Her yaptığıyla kazandığını sanırlar,
Bâtılı yaymaya çalışandır MÜNAFİK...

Münafık !...

Korku ve kuşkularına esir olmuştur,
Evhamlar içinde çarpık düzen kurmuştur,
Kendine uymayanlara karşı durmuştur,
Kötülüğü emredene denir MÜNAFİK...

Münafık !...

Abdullah Sebe; nifak tohumu eker,
“Ali taraftarı, Osman taraftarı” der,
Hz. Ali’ye, Hz. Osman’a bey’at eder,
Yahudi Abdullah Sebe büyük MÜNAFİK...

Münafık !...

Kalbi hasta, maneviyatsız bir adamdır,
Münafıklar sadece Mü’min’le uğraşır,
Bu hastalık ki; “Müslüman hastalığı”dır,
Alçaklık mevkiine inendir MÜNAFİK...

Münafık !...

Resûl, Huzeyfe’ye münafıkları saydı,
Hz. Ömer, münafıklıktan pek çok korkardı,
Ömür boyu bu endişeyi yaşamıştı,
Cenaze namazı kılınmayandır MÜNAFİK...

Münafık !...

Kur’ân’da “Münafikûn Sûresi” bulunur,
Surede on bir ayette ikaz olunur,
Bizlere onlardan sakınmak emrolunur,
Duvara dayalı kütük denir MÜNAFİK...

Münafık !...

Urba giydirilmiş kütük denir onlara,
Erişmez, yoldan çıkmış toplum mutluluğa,
Çünkü onlar isyankâr olmuştur Allah’a,
Kalbi mühürlü olanlara denir MÜNAFİK...

Münafık !...

İmanda samimiyet yoksa münafıktır,
Peygamber zamanında bunlardan çok vardır,
Tasdik ettik deyip, hiç inanmamıştır,
Abdullah bin Übey ve de Kays’da MÜNAFİK...

Münafık !...

Emanetlere ihanet ederlermiş onlar,
Konuştuğu zaman yalan söylermiş onlar,
Sözlerinden çabuk dönermiş onlar,
Haddi aşıp, haksızlık edendir MÜNAFIK...

Münafık !...

Sabah ve yatsı namazı ona zor gelmiş,
Gaza etmeden de bu dünyadan göçermiş,
Sürü içinde öğürsek koyun gibiymiş,
İkiden birine tabi değil MÜNAFIK...

Münafık !...

Akrabalık bağı çok çabuk keserler,
Yeryüzünde salına salına yürürler,
Hz. Râsûlullah: "Onlardan sakınınız" der,
Mü'min gibi davranıp kandırır MÜNAFIK...

İman akidesi gönüllere inmeli,
Her haliyle "Emin bir Mü'min" bilinmeli,
Yapmacık ve gösterişten uzak gitmeli,
Allah yolunda sadık olmalı yiğidim...

Günümüzde çok münafık alameti var,
Kurtuluş onlara inanmamakta yatar,
Şer batağına giren, çirkeflere batar,
Özü, sözü bir olan Mü'min'dir yiğidim...

Allah'ım! Bizi münafıklardan eyleme,
Faydalı kıl bizleri İslâm ümmetine,
Hayırlı, ihlaslı bir kul eyle kendine,
İman ile gitmeli dünyadan yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570988/munafik.html>

MÜNACAT -1

MÜNACAT - 1

Âlemlerin Rabbi sensin Allah'ım,
Bana Hz. Âdem'in tövbesini ver.
Ey Vedud olan büyük Allah'ım,
Bana Hz. Nuh'un direncini ver.

Celalinden cemaline sığındım,
Allah'ım Sen'den Sana sığınırım.
Yalnız Seni sevdim Seni andım,
Bana Hz. İbrahim'in imanını ver.

Ey seven, sevindiren ve sevdiren,
Sevgi var et sonsuz hazinenden.
Ben Seni layıkıyla övemem,
Bana Hz. İsmail'in sevgisini ver.

Gönüllerin mutlak hâkimi Sen'sin.
Ben isteyen Sen ise verensin.
Her canlının zikrettiği Sen'sin,
Bana Hz. Yakub'un dirayetini ver.

Zatını hamd ile aciz olduğum,
Sana sığınıp Sana tutundum.
Yardan da serden geçemiyorum,
Bana Hz. Yusuf'un iffetini ver.

Açtım elim kovmazsın diye geldim,
Kanadı kırık bir kuş gibiyim.
Yarım bırakılmış düş gibiyim,
Bana Hz. Musa'nın celaletini ver.

Ey kalplerin ve gönüllerin sahibi,
Varlığım Senin varlığının şahidi.
Sonsuz sevgi selinle sevindir bizi,
Bana Hz. Harun'un sadakatini ver.

Kulluk edemedim lutfuna geldim,
Sen Rabbimsin diye Seni sevdim.
Ben isteyenim Sen ise verensin,
Bana Hz. Davud'un sadasını ver.

Aklımı hissimin elinde hor etme,
Yüreğimi derdim içinde kor etme,
İman etmeyi yüreğime zor etme,
Bana Hz. Süleyman'ın gayretini ver.

Kul kulca ister Sen ise verensin,
Yoğu var varı yok edensin,
Sen ki, ihtiyaçları giderensin,
Bana Hz. Eyyub'un sabrını ver.

Halim arzuhalim, duruşum duam.
Sensizsem neyim var Senle ne gam.
Ayırma beni yüce Kur'ân'dan
Bana Hz. Lokman'ın hikmetini ver.

Aklımı nefsimle rezil etme,
Hissimi şehvetle zelil etme,
Beni kötü nefsimle kul etme,
Bana Hz. Zekeriyya'nın hizmetini ver.

Hesap gününde Kur'ân-ı şahit kıl.
Zora düşer Seninle olmayan akıl,
Bizi kitabına uyanlardan kıl.
Bana Hz. Yahya'nın şahadetini ver.

Hasetten, fesattan, kesattan uzak tut,
Nifaktan, fısktan, fücurdan uzak tut,
Şirkten, küfürden, müşrikten uzak tut,
Bana Hz. Meryem'in adanmışlığını ver.

Sen ki, Ehad'sın, Vahid'sin, Samed'sin,
Sen hiçbir şeye muhtaç değilsin.
Sen teksin, birsin, sevindirensin,
Bana Hz. İsa'nın safiyetini ver.

İmtihan potasında erit bizi,
Sonsuz sevgi selinle sev bizi,
Sevdir, sevindir, mutlu et bizi,
Bana Hz. Muhammed'in muhabbetini ver.

Bilmediğimi bildir, görmediğimi göster.
Sen veresin kul ise kulca ister,
Cana can, kalbe ferman, derde derman ver,
Bana Hak Yolu'nun sevdasını ver.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571417/munacat-1.html>

MÜNACAT - 2

MÜNACAT – 2

Rabbim!
Sen, Mevlasın, ben ise aciz bir kul,
Sen, Himmet edensin, ben himmete kul.

Rabbim!
Sen, rızıklandırın, ben rızıklanan,
Sen, sahipsin, bense sahip olunan.

Rabbim!
Sen, Yaratan, ben ise yaratılan,
Sen, hidayet eden, ben ise sapan.

Rabbim!
Sen, ebedsin, ben ise geçici,
Sen, bol bol verensin, ben ise cimri.

Rabbim!
Lutfunu hatırladım, huzur buldum,
Af umuduyla da kapına koştum.

Rabbim!
Sen kılavuzsun, bense yol şaşırın,
Sen affedensin, ben ise affedilen.

Rabbim!
Kalbimden geçeni de bilirsin,
Var olan her şeylerden berisin.

Rabbim!
İnanıyorum, Sen varsın ve birsin,
Ezeli-ebedin sahibi Sensin.

Rabbim!
Ben kelimelerle övemem Seni,
Kusurumdan dolayı affet beni.

Rabbim!
Her zerreye hâkim sadece Sensin,
Eşin yok, benzerin yok, Sen ki; teksin.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571902/munacat-2.html>

MÜSLÜMAN

MÜSLÜMAN

Müslüman !...

Hiç gıybet etmez, insanları çekiştirmez,
Münakaşaya, tartışmaya asla girmez,
Akit ve de dostluğunda ihmal göstermez,
Cenab-ı Allah için pir sever MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kardeşini, kendisine tercih edecek,
Hal ve sözleriyle doğruyu gösterecek,
Büyüklere saygı, küçükleri sevecek,
Cenab-ı Allah için buğzeder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kırıcı, küçük düşürücü şaka yapmaz,
Helal kazancının içine haram katmaz,
Üçüncü şahıslar varken gizli konuşmaz,
Cenab-ı Allah için sabreder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kendisine verilen nimete razıdır,
Güzel ahlaklı, iffetli ve hayırlıdır,
Hoşgörülü, iyi geçimli, bir insandır,
Cenab-ı Allah için söz söyler MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Hile yapmaz, aldatmaz ve ihanet etmez,
Hep sevdiren, sevindirir nefret ettirmez,
Adaletlidir, merhametlidir zulmetmez,
Cenab-ı Allah için harp eder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kötülüğe, iyilikle karşılık verir,
İyilikte bulunmayı görevi bilir,
Boş durmaz, ilim öğrenip, ilim öğretir,
Cenab-ı Allah için şükreder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Cömerttir, merttir, iffetli ve onurludur,
İbadetiyle Allah'ın has bir kuldur,
Ailesine karşı anlayışlı olur,
Cenab-ı Allah için zikreder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Herkesin kendisine güvenini sağlar,
Yaptığını Allah rızası için yapar,
Öğrenip ve öğretir ölünceye kadar,
Cenab-ı Allah için fetheder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Hiçbir kimseyi, haksız yere itham etmez,
Kötü zandan sakınıp, sırlarını vermez,
Çalışır, emek verir, üşenmez, dilenmez,
Cenab-ı Allah için şükreder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Misafirperverdir, sever ve de sevilir,
Kalp kırmaz, aranılan bir gönül eridir,
Komşuluk hakkını bilip daim gözetir,
Cenab-ı Allah için öğrenir MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Hep uyanıktır, emir ve yasağa uyar,
İlimi yitip malı sayıp, her zaman arar,
Zorda iken değil, her an Allah'ı anar,
Cenab-ı Allah için öğretir MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Akraba ziyaretlerini ihmal etmez,
Haram bilinen yerlere yönelip gitmez,
Allah'ın sevmediğini de asla sevmez,
Cenab-ı Allah için virt eder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

İşlediği günahlarına tövbe eder,
Nafile ibadetle amelini süsler,
İyilik emredip, kötülükten nehyeder,
Cenab-ı Allah için pir sever MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kendisine, çevresine önem verecek,
İyiliği ve sabrı tavsiye edecek,
Kalp kırıp, gönülleri de incitmeyecek,
Cenab-ı Allah için öğretir MÜSLÜMAN...

Görüldü ki, Müslüman her haliyle örnek,
İnsan, akledip bunları sorması gerek,
Her ne yapıyorsa, yapmalıdır bilerek,
Dünya imtihan yeri bilmeli yiğidim...

Senin dinin, benim dinim diye olmaz,
İslâm tekdir, içinde ikilik bulunmaz,
Akli olmayandan asla hesap sorulmaz,
Akli olan öğüt dinlemeli yiğidim...

Cemaat, tarikat hak sayılır, bu yolda,
Kabuldür, gaye Hakk rızasına varmaksa,
İşimiz yok, olmaz da, nifak sokanlarla,
Allah'ın yolu tektir gitmeli yiğidim...

Şair : Abdullah yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572257/musluman.html>

ÖLÜM

ÖLÜM

Ölüm !...

Dünyadaki her fani elbet ölecektir,
Canlı dünyasının değişmez kaderidir,
Allah Kur'an'ın'da da ölümü bildirir,
Şu dünya denen alemde göçüştür ÖLÜM...

Ölüm !...

Sağlam kaleler içinde saklansak bile,
En güzel gıdaları alıp yesek bile,
Tıp dünyasını emrimize alsak bile,
Çare yok, her canlıya gelecek ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölümü unutan kalp, paslanmış sayılır,
Dünya benim, ben ölmem diyen yanılmıştır,
Her canlı mutlaka ölüme yakalanmıştır,
İnsan için son değil başlangıçtır ÖLÜM...

Ölüm !...

Yarın ölecekmiş gibi eceli bekle,
Sen bunu yaparken de dünyadan el çekme,
Dünya için ahiretini de yok etme,
Ahiret dünyasının kapısıdır ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölümü unutan dünyada mutlu olamaz,
Ruha urba olan beden buna dayanmaz,
Anatomik yapın ki, gün gelir kaldırmaz,
Varlığın kıymetini bilmektir ÖLÜM...

Ölüm !...

En akıllı kul, ölümü fazla düşünür,
En güçlü kul ölüme hazırlık görür,
Muhammed işte ümmete böyle duyurur,
Son değil bir başlangıç sayılmıştır ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölmek ki; insan için felaket değildir,
Sonra olacağı bilmemek felakettir,
Bunca mezar, bunca mevta da yol gösterir,
Yeni dünyaya geçiş kapısıdır ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölümün bir adına da "Ecel" denilmiş,
Ecelde; tayin edilmiş zaman bilinmiş,
Her canlının sonunu da Allah bilirmiş,
Allah'tan gayrisinin sonu denir ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölüm meleği, ne has kullar canı aldı,
Bu ünlü, bu ünsüz, bu zengin aldırmağı,
Görevi nedeniyle asla suçlanmadı,
Sebeple bilinen dünya sonudur ÖLÜM...

Ölüm !...

Yaşlı, genç, güzel, çirkin, zengin, fakir demez,
Hakk'ın listesinde kim yazılı bilinmez,
Ecel ki; torpille, rüşvetle engellenmez,
Sala ile ilan edilmektedir ÖLÜM...

Ölüm !...

Dünyaya gönül bağlayan sevmez ölümü,
Ne çabuk unuttur, az önce gördüğünü,
Hakk yolda olanın o gün olur düğünü,
Alimin de, cahilin de yoludur ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölüm için Yunus'um ne güzel demiş,
"Ölenler ruh değil, ten ise hayvan imiş,"
Ruhlar ki; dünyaya imtihan için gelmiş,
Yok oluş değil başlangıç denilir ÖLÜM...

Ölüm !...

Nasihatler istersen eğer ölüm yeter,
Dünyaya gelen her canlı mutlaka gider,
Akleden kul, Allah'ın sevdiğini sever,
Okunası en güzel kitap denir ÖLÜM...

Ölüm !...

Cansız bedeni görmedin mi musallada,
O ölmeyecek gibi bakardı dünyada,
Şimdi cansız, hareketsiz yatar orada,
Liste olup sıra beklemeyendir ÖLÜM...

Ölüm !...

Toprak kabulde arlı-arsız, kirli-kirsiz,
Bağrına basmış hırlı-hırsız, denli-densiz,
Hesaba kimse çıkamayacak deftersiz,
Büyük yere geçiş kapısıdır ÖLÜM...

Kabire azıksız girmek, sığmaz akıla,
Hakk'a asi hayat sürmek yakışmaz kula,
Her canlı doğdu ki, ölecektir Mutlaka,
Akli selim hayat yaşamalı yiğidim...

Toprağa düşen her tohum yeşermedi mi?
Topraktan gelen tekrar ona dönmedi mi?
Sana mahşerde, dirilme var denmedi mi?
Ölümü son görme başlangıçtır yiğidim...

Her adım, her nefes, idrak edilmeli ki;
Rahatça analiz et gelmiş, geçmiş,
Ölüm alıp gitti, bilemezi bilmiş,
Allah senin ameline bakar yiğidim...

Allah; kulun ibadetine muhtaç değil,
Her ibadet kurtuluş için bunu bil,
Hem Allah, hem de şu kullar içinde sevil,
Bu dünya bir imtihan yeridir yiğidim...

Ölüm son derseni, iyi düşün, iyi bakın,
Bilinmez ölüm, kime uzak kime yakın,
Senin de birden duruverir hayat çarkın,
Anın kıymetini bilmek gerek yiğidim...

Çocuk yaşta ölene de bir yer olmalı,
Yaşam denilen kutsalını yaşamalı,
Erken ölene yoksa, güzel mükafatı,
Bu dünyadan güzel yer olmalı yiğidim...

Tevekkülü mevt ile hazırla kendini,
Tez yapıver Allah'a kulluk görevini,
Seni senden başkası bilmez, bil kendini,
Allah'ın Peygamberi' de ölmüş yiğidim...

Ölüm var diye, sakın dünyayı terk etme,
Dünya azık yeridir, kimseye zulmetme,
Adın yaşasın yükselsin ilim ve de fende,
Dünya ahiretin tarlasıdır yiğidim...

Ŗair: Abdullah YaŖar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572588/olum.html>

RÜŞVET

RÜŞVET

Rüşvet !...

Her devirde, her toplumda sürmüştür hüküm,
Çıkar için kişiler olmuş iki büklüm,
Bozulmasına neden olur ana mülkün,
Gayri resmi kazanç yoludur RÜŞVET...

Rüşvet !...

Hediye, eşantıyon, komisyon, avanta,
Bozulma, çöküş başlar girdiği vatanda,
İnsanlık olmaz, onun olduğu ortamda,
Batıla hak demeye çalışmaktır RÜŞVET...

Rüşvet !...

Kanun dışı işe verilen mükafattır,
Bu iş hep devlet kapısında yapılmıştır,
Rüşvet alanın ahiri de kapanmıştır,
Devletler başına bela sayılır RÜŞVET...

Rüşvet !...

Devlet sisteminin bozulma nedenidir,
Alanda, verende melundur denilmiştir,
Rüşvet ki; büyük tehlike bilinmiştir,
Hain ruhlu insanın kazancıdır RÜŞVET...

Rüşvet !...

Kur'ân; Nisâ Sûresi, kula öğüt verir,
O yoldan gelen nafaka haramdır denir,
Allah; alan ve verene lanet etmiştir,
Emanete ihanet etmek denir RÜŞVET...

Rüşvet !...

Küçük veya büyük diye sınıflanmamış,
Haksızlığın ve zulmün temeli sayılmış,
Fuzuli "Şikayetnâme" de bunları yazmış,
Dinde en ağır hüküm konusudur RÜŞVET...

Rüşvet !...

Katip Çelebi "Mizanü'l-Hakk"ta anlatır,
Rüşvet alan hakimlerin hükmü batıldır,
Onlar ki, zalimlerin tepe sultanıdır,
Kişiliği onursuzca satmaktır RÜŞVET...

Devlet ki; görev isteyene vermemeli,
Göreve layık olanı takip etmeli,
Halkının ruhsal yapısını da bilmeli,
Asla görev istenmez verilir yiğidim...

Haram yoldan gelen, harama gider denmiş,
Rüşvet belasıyla da halk canından bezmiş,
Kişi bilmez ama, ahirini yitirmiş,
Emanetler kutsal sayılmıştır yiğidim...

Din ve dünya işi ehliyetsizlerdeyse,
Torpil ve rüşvetle mal-mülk elde etmişse,
Hak etmediği mevkie getirilmişse,
O kişi topluma ceza olur yiğidim...

Dünya sevgisi insana ağır basmışsa,
Helal olmayanı hesabına katmışsa,
Görevini çıkarlarına kullanmışsa,

Öylesine hak helal edilmez yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573037/rusvet.html>

KABİR DER Kİ

KABİR DER Kİ:

Kader çizgisi belirince,
Tedbirler hükümsüz kalmıştır.
Sakinmak boş kaza gelince,
Dua, kazaya yol şaşırtır.

Ölümden hiç kurtuluş yoktur,
Karşı olan da hep yenildi.
Azrail ki, sizi de bulur,
Ölenler de ölmem demişti.

Benim adım; kabir, mezar, sin.
Ben karanlık eviyim bilin,
Bana nurlu olarak girin,
Bende hayat uzun sürecek.

Kurtuluş kendi elinizde,
Yakarmalı alın secdede,
Ölüm bir anlık mesafede,
O yoldan her canlı geçecek.

Zalim belli eder kendini,
Yüzler terli, kokacak teni,
Mahşerde kurtaran yo eri,
Kul geçmişten hesap verecek.

Baba, evlat cezasın çekmez,
Oğul, baba hesabın vermez,
Günahkâr Cennete giremez,
Malik geç izni vermeyecek.

Makam-mevki, şan-şöhret değeriz,
Mahşer yerinde her kul çaresiz,
Orada rüşvet-torpil geçersiz,
Sen geç, dayın var denmeyecek.

Var benden ötede korkunç bir yer,
Malik orada bekçilik eder,
Günahkârlar hep oraya gider,
Muttaki oraya girmeyecek.

Bilin ki; ben karanlık eviyim,
Böcek evi, yalnızlık yeriğim.
İmanlıya huzur bahçesiyim,
Bağrımnda her canlı eriyecek.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573403/kabir-der-ki.html>

İÇMEK GEREK

İÇMEK GEREK

Kabristana bak giden çok,
Hal telinden caymak gerek,
Gidenlerden dönen hiç yok,
Sal tabuta binmek gerek.

Sen ki; nurlu yiğit kulsun,
Kendin ol, başın dik dursun,
Sana bakan, bir yol bulsun,
Nal izinden sapmak gerek.

Boşa sözler etme, sakın,
Başa iman tacı takın,
Sanma kalacak bu hakkın,
Lal dilinden caymak gerek.

Dost edin dostun dostunu,
Ona feda et postunu,
Garibe uzat kolunu,
Bal sözünden satmak gerek.

Dünyalık huzur sayılmaz,
Varlıkta kudur yazılmaz,
Cimride huydur kızılmaz,
Mal soyundan kaçmak gerek.

Her zerrede gör gerçeği,
Görmeze tut bu merceği,
Hakir görme şu böceği,
Kal yolundan varmak gerek.

Viran olan dünya, vermez,
Aklı olan onu sevmez,
Çukura düşerde görmez,
Dal kolundan tutmak gerek.

Hakk'ın yolu bilinmeli,
O'na koşulsuz gitmeli,
Hep ne olurum demeli,
Bal özünden tatmak gerek.

Hakk yolunda köle olup,
Beş vakit divana durup,
Nefsi kafeslere koyup,
Can suyundan içmek gerek.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573740/icmek-gerek.html>

AH DİLİM AH

AH DİLİM AH

Sus, susta kâr edelim biraz.
Ne kış dedin ne de yaz.
Demedin dışarıda var ayaz,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Çektiklerimi senden bilirim.
Mahşerde nasıl hesap veririm.
Şahitlik yapacakmış gözlerim.
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Susmak bilmedin mağaranda,
Kemiksiz dolandın yuvanda,
Mutluluk var sandın dünyada,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Hak hukuk dedin az bir zaman,
Ne çaktı elinden tavan taban,
Bu dünya bilmez misin yalan,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Kimini horladın, kimini sormadın.
Hak emri dâhilinde hiç olmadın.
Ulemalardan nasihat almadın.
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Varsın diskocusu, pankçısı, punkçusu,
Onlarla şimdilik yok Allah korkusu,
Bulaştıysa sana da onların pis kokusu,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Cami kapısından girmeyenlere,
İçki, zevk, eğlence diyenlere,
Bazen uydun dünyalık asilere,
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Sanma dünya sana miras kalacak.
Sanma senden hesap sorulmayacak.
Senin de tadına böcekler bakacak.
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Gel kâr eyle Yaşar'a dön.
Tek kurtuluş inan bu yön.
Bugün, yarın olacak dün.
Gel kâr eyle zarardan dön.
Yanacağım senin yüzünden
Ah dilim ah.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574427/ah-dilim-ah.html>

İÇMEK GEREK

İÇMEK GEREK

Kabristana bak giden çok,
Hal telinden caymak gerek,
Gidenlerden dönen hiç yok,
Sal tabuta binmek gerek.

Sen ki; nurlu yiğit kulsun,
Kendin ol, başın dik dursun,
Sana bakan, bir yol bulsun,
Nal izinden sapmak gerek.

Boşa sözler etme, sakın,
Başa iman tacı takın,
Sanma kalacak bu hakkın,
Lal dilinden caymak gerek.

Dost edin dostun dostunu,
Ona feda et postunu,
Garibe uzat kolunu,
Bal sözünden satmak gerek.

Dünyalık huzur sayılmaz,
Varlıkta kudur yazılmaz,
Cimride huydur kızılmaz,
Mal soyundan kaçmak gerek.

Her zerrede gör gerçeği,
Görmeze tut bu merceği,
Hakir görme şu böceği,
Kal yolundan varmak gerek.

Viran olan dünya, vermez,
Aklı olan onu sevmez,
Çukura düşerde görmez,
Dal kolundan tutmak gerek.

Hakk'ın yolu bilinmeli,
O'na koşulsuz gitmeli,
Hep ne olurum demeli,
Bal özünden tatmak gerek.

Hakk yolunda köle olup,
Beş vakit divana durup,
Nefsi kafeslere koyup,
Can suyundan içmek gerek.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574824/icmek-gerek.html>

DÜNYAYI TANIMAK

DÜNYAYI TANIMAK

Dünyayı hayırlı kullanan hep kazanmış,
Dünya; ibadet edene kazanç yeridir.
Ölümden önce olanlara, dünya denilmiş.
Bu dünya ahiretin tarlası bilinir.

Ey dost! Şu dünya harap, serveti serapmış.
Bedeni yıpratır, emeli artırmış.
Dünya, bal denir, içine konan sinekmiş.
Nimeti geçici, halleri değişicidir.

Dünyaya tapana burası mihnet yeri,
Mevla'ya hizmet edene ise hizmetçi.
Bil ki, dünya ahirete hazırlık yeri,
Lezzete aldanmayana, nimet yeridir.

Dünya, insanın gölgesine benzetilmiş,
Nefsine uymayan naslar, ap-ak sayılmış.
Hakk'a iman edenler muhterem bilinmiş,
Dünya ve ahiret doğu-batı gibidir.

Tanı, yalan dünya denilen şu arsızı,
Toprağa iyi bak, içine dolsun sızı.
Kendinden gelene, çabuk verdi infazı,
Toprak, ebede açılan huzur yeridir.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575225/dunyayi-tanimak.html>

SANA'DIR SEVDAM

SANA'DIR SEVDAM

Rabbim Sen! Âlemlerin Rabbisin,
Seven, sevindiren, sevdirensin,
Layıkıyla övemem seni ben,
Sen, kendini övdüğün gibisin.

Sana'dır hamdim, Sana'dır senam,
Sana'dır korkum, Sana'dır sevdam.
Ben susayanım, sen suvaransın,
Sensiz neyim var, Seninleysem ne gam.

Allah'ım! Ben kulum, Sen Allah'sın,
Ben isteyenim, Sen ki verensin,
Duruşum duam, Sensiz neyim var?
Sen şahdamarımdan da yakınsın.

Ben, yalnız Sen'den yardım dilerim,
Yalnızca Sana kulluk ederim,
Seni sığınak-barınak bilir,
Her işimde de Bismillah derim.

İblis şerrinden beni, uzak et,
Beni imtihanında cevher et,
Götüreceğim yükler ver bana,
Aklımı ak, yükümü de pak et.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

* Yarabbi! Eğer ben sana Cehennem korkusuyla ibadet ediyorsam, yak beni Cehenneminde. Eğer ben sana Cennet ümidiyle ibadet ediyorsam, kov beni Cennetinden. Ama ben Sana sırf Sen olduğun için ibadet ediyorsam, ölümsüz güzelliğini esirgeme benden. Rabiatü'l A D E V İ Y Y E

* Kulların en densizi namaz ve tesbihiyle âhiret saadetini hak ettiğini düşünenlerdir. Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı Peygamberlerin bile iflâs ettiğini görürdün. Allah katında en değerli ve ona en yakın olan peygamberler böyle olunca başkaları kendilerine nasıl pay çıkarırlar. Abdullah b. Muhammed er-Râzi el-HARRÂZ

* Kulun inlemesi ve sızlanması Allah'a olunca şikâyet etmiş olmaz. Amr bin Osman El-MEKKİ

* Allah'ı sevdikten sonra nasıl akşamlayıp sabahlayacağıma aldırmam. Amr b. Abdullah b. KAYS

* İnsanlar zorluk anları dışında Allah'a teveccüh etmezler. Abdullah el-K U R E Ş İ

* Kâfir bile olsa, hiç kimsenin kalbini kırma! Kalb kırmak, Allah'ı Teâlâ'yı incitmek demektir. A.YESEVİ

* İslâm'ın emir ve yasaklarına uymakta gevşek davranan Allah'a kavuşturan yolda ilerleyemez. A. YESEVİ

* Allah'tan korkusu olamayanı, Allah her şeyden korkutur. Feridüddin ATTAR

* Allah'la olduktan sonra: Ömür de hoştur; ölüm de. Mevlana Celaleddin-i R Ū M İ

* Allah için sev ve iyilik et, imanının en sağlam kulpu budur. Mevlana Celaleddin-i R Ū M İ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575555/sana-dir-sevdam.html>

SIRAT

SIRAT

Sırat !...

Cadde ve anayol anlamına gelmekte,
Hakk yolu dışındakine denilmemekte,
Kur'ân'da; "Allah'ın yolu"dur bilinmekte,
Cehennem üzerinde köprü denir SIRAT...

Sırat !...

Rabbim buyurmuş; "İşte benim doğru yolum."
Bu yolda olması gerekmekte her kulun,
Şeytan bu yolda, pusuda haberdar olun,
Hidayete ulaşmanın yoludur SIRAT...

Sırat !...

Cehennem üzerine köprü denilmiştir,
Kıldan ince kılıçtan keskin bilindir,
İnsan, kulluk şuurundaysa geçecektir,
Kurtuluşa ermenin ismi denir SIRAT...

Sıratın rotası, dünyada çizilmekte,
Kurtuluş gelir, Hakk aşkıyla harekette,
Şeytan, insan için servisler getirmekte,
Şeytan, cehenneme servis yapar yığidim...

Rabbim! Hidayete erenlerden eylesin,
Sırat-ı Müstakim'den güvenli geçirsin,
Kalplerimizi, din üzerinde bildirsin,
Allah'tan başka yardımcı yoktur yığidim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575933/sirat.html>

OLMAZ İSE

OLMAZ İSE

Zor kolaya gebe denmiştir.
İnat çözüm üretmemiştir.
Can teninde zorlanmış ise,
Kurtuluş yakında demektir.

Hayat yokuş yukarı değil,
İniş mutlak vardır bunu bil.
Sabır damarı çatlar ise,
Dünya mallarını gözden sil.

Kalem kolay yazmaz bilesin,
Kalem derdi sermaye bilsin.
Yaşamadan yazıyor ise,
Kara sayfaya kara çizsin.

Sanma ki elem ceza olur,
Elem umuda giden koldur.
İsyan etmemiş bir kul ise,
İki cihan ona tam yoldur.

Buğzetmek aciz kulun işi,
Hak değil yanlışta gidişi,
İman yolunda olmaz ise
Bozulur otuz iki dişi.

Herkes kendi yolunu çizer,
Biri doğru biri yanlışta gider.
Yol seçmek kolay olsa bile,
Nefis dünya malını sever.

Kanmamak gerek nefis yoluna,
İman aşkı doldur yurduna.
Dünyada huzur gelmez ise,
Mükâfat ahiret yurduna.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576754/olmaz-ise.html>

OLMA GARDAŞ

OLMA GARDAŞ

Özün-sözün doğrudan olsun,
Şeytana yoldaş olma gardaş.
Sana bakan, aşka yol bulsun,
İblise sırdaş olma gardaş.

Namert olandan dostlar edinme,
Hakk'tan başkasına güvenme,
Bu varlığa hiç de sevinme,
Hesap günü zorlanma gardaş.

Ekmeğin helal yoldan olsun,
Sen ki; kutlu yolda bir yolsun
Gönlüne iman nuru dolsun,
İblise peşkeş olma gardaş.

Asilik yok ana-babaya,
Saygısızlık etme atana,
İhanette olma vatanına,
Zalime yoldaş olma gardaş.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577149/olma-gardas.html>

ORTAK ETME

ORTAK ETME

Ver Rabbim! Ver bu kuluna,
Derdime ortak istemem.
Kurban olsun can yoluna,
Senden gelene eyvah demem.

Beni benle imtihan et,
Başkasını ortak etme.
İmanım küfre olsun set,
Derdime dostlar ortak etme.

Ben her bir derde razıyım,
Yalnız sanadır niyazım.
Dostlar kışının yazıyım,
Derdime dostlar ortak etme.

Musab gibi bin yara ver,
Hamza gibi Vahşi'ye ser,
Yakup gibi bin hasret ver,
Derdime dostlar ortak etme.

Onulmaz çileye sür beni,
Yeni dertlerle vur beni,
Dua etmekle yor beni,
Derdime dostlar ortak etme.

Yanmasın başkası benle,
Ben huzur doluyum Sen'le,
Sınavım olsun bu tenle,
Derdime dostlar ortak etme.

Huzur ver dostun evine,
Mutluluk dolsun gönlüne,
Dertler kat benim derdime,
Derdime dostlar ortak etme.

Yansın bu ten Cehennem'de,
Çile hapis olsun tende,
Dualar kabul olur Sen'de,
Derdime dostlar ortak etme.

Ver dosta her dilediğini,
Emince tut yüreğini,
Kul bükmesin bileğini,
Derdime dostlar ortak etme.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577503/ortak-etme.html>

KEFEN

KEFEN

Düşmüştü bir rahme, bir nutfe,
Suret verilmiş orda cenine,
Dokuz ay karanlık bir yerde,
Güneş görmek ister bu cenin.

Doğum dünya için denilir,
Asıl doğum cennet bilinir,
Fani olan elbet silinir,
Ebediyet ister bu tenin.

Dünyada var olma kavgası,
Olmayınca pulu parası,
Haksız cazgırın kavgası,
Kelepçeler ister bu elin.

Zalim her yerde aynı zalim,
Kırılmayan dostluklar edin,
Düşersen hiç sorulmaz halin,
Kurtuluşun şu kefen derim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577926/kefen.html>

İMANLA GİTMEK

İMANLA GİTMEK

Telkini değil, tahkiki kıl bizi,
Sürûr-u âlemde* nurlandır bizi.
Hoyratça boşa zaman harcatma,
İmân-ı Kâmile sonlandır bizi.

Allah'ım nurunla terbiye eyle.
Kuluna nasip et imanlı gitmeyi.
Terâhiyle* cihanım solmasın,
Kuluna nasip et imanla gitmeyi.

Boş teranelerle uğraştırma bizi,
Tanperver edip yıkma gençliğimizi,
Nafilelerle geçmesin bu ömür,
İman aşkı ile şuurlandır bizi.

Biliriz suçumuz çok, gafletteyiz.
Suçumuzdan gayretle dönmekteyiz.
Elimizi boş bırakma bizim,
İman-ı Kâmil olmak niyetimiz.

Sürûr-u âlem: Sevinç âlemi
Terâhi: Gevşeklik.
Tanperver: Rahatına düşkün.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578246/imanla-gitmek.html>

ÖZÜMÜ SANA AÇTIM

ÖZÜMÜ SANA AÇTIM

Sinemde büyük dert açsan da,
Rabbim özümü Sana açtım.
Her günüme elem katsan da,
Rabbim özümü Sana açtım.

Yıldırım çaksa da bu tende,
Parça parça koysan kefene,
Hakk gayrisi yalan sevene,
Rabbim özümü Sana açtım.

Yak beni dertler deryasında,
Kölen eyle hak kapısında,
Gül koksun dostlar yuvasında,
Rabbim özümü Sana açtım.

Titresin tende bu bedenim,
Hakk andıkça tenden geçerim.
Dostlara gelmesin kederim,
Rabbim özümü Sana açtım.

Abdullah Yaşar kuldur Sana,
Kurbandır Muhammed kuluna,
Canım feda onun soyuna,
Rabbim özümü Sana açtım.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578658/ozumu-sana-actim.html>

AŞK-I SOLUMAK

AŞK – I SOLUMAK

Şu ilim dŸnyasının içinde olmak,
Gönlü mübin-i tebeyyet kılmak,
Zebunluğunu bilip edepli olmak,
İŞte dileğim bu aşk-ı solumak.

Kitaplarla saadetini buldum,
İlm-i nâfi kapısında kul oldum,
İlm-i ummanında yakın bulundum,
İŞte dileğim bu aşk-ı solumak.

Zuumdan uzak her ilim dostu,
Ubudiyet-i ilâhiyle ol tulû,
Kurtuluşa erdir Rabbim bu kulu,
İŞte dileğim bu aşk-ı solumak.

Zebun: Zayıf, kuvvetsiz.
Ubudiyet: kulluk, kölelik.
Tulû: Doğma, ortaya çıkma.
Zuum: Boş inanç, haksız yere zan.
Yakin: Őüphesiz bilme, inanma.
Tebeyyet: Tabi olmak, bağlılık.
İlm-i nâfi: faydalı ilim.

Abdullah Yaşar Erdoğan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578962/ask-i-solumak.html>

ZARAR-ZİYAN

ZARAR – ZİYAN

Mümin hesap etmeyi bilir,
İmandan uzak kalp zarardadır.
Hak yolda olunca sevilir,
Şükürden uzak kalp ziyandadır.

Siyah saçlara aklar dolmuş,
Gönül kuşu divana konmuş,
Ten ruhun binek atı olmuş,
Fikirden uzak kalp ziyandadır.

Zulmeden zalim sertçe vurmuş,
Bade içinde zehir sunmuş,
İmansız ruhlar katı olmuş,
Zikirden uzak kalp zarardadır.

İfrit kendine düzen kurmuş,
Garip, hak deyip gözün yummuş,
İman tene hep çatı olmuş,
Şükürden uzak kalp ziyandadır.

Dünya diyerek halkı soymuş,
Yetim malı üstüne konmuş,
Âleme zulmeden batı olmuş,
Fikirden uzak kalp ziyandadır.

Zalim, hak indinde bir tozmuş,
Ona ahirde sevda yokmuş,
İslâm, ruhların tadı olmuş,
Zikirden uzak kalp zarardadır.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579356/zarar-ziyan.html>

ANNEME

ANNEME!

Ben küçükken,
Herkesin bir annesi vardı.
Yedi yaşında sensizdim,
Anne, nasıl sevilir bilmezdim.
Herkes annesine koşarken,
Ben bir köşede çaresizdim.
Babam ile sorunun olmuş,
Bunun cezası bana nasip olmuş.
Sen yüreğinde beni taşıırken,
Ben yüreğimde hüznü taşıdım.
Okul yıllarım gelip çattı da,
Anne sevgisiyle tanışamadım.
Geleceğini duydum,
Kuytulara bekledim,
Yine de sen gelmedin, gelemedin,
Yüreğimdeki yangına dur dedim.
Anneler evladını severken,
Onları hüznle seyrettim.
Şiirler yazdım,
Yanımda düşleyerek seni,
Bayramlarda hüznü bürüdü beni,
Yeni elbise, ayakkabı kimin umurunda,
Yüreğimde puslu hayalin titrerken,
Mis kokunu özlerdim.
Yetim miydim, öksüz mü?
Her ikisi de bana gelmiş,
Babam Avrupa illerinde,
Sen ise yeni bir düzen kurmuştun.
Benim kuracağım düzenin adı ne?
Bana sermaye oldu bu gaile,
Yemin ettim Rabbim adına,
Sahip çıktım çocuklarıma.
Bala bandım, hayalde ekmeği,
Şimdi çocuklarıma adadım
Ben bu yüreği.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Not. Annesiz biri için yazılmıştı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579727/anneme.html>

YALAN

YALAN

Yalan !...

Her türü İslamiyette yasak edilmiş,
Dil kötülüklerinin başında gelirmiş,
Pek çok afetlerinde sebebi bilinmiş,
Müslüman olana yakışmaz YALAN...

Yalan !...

Kur'ân da Allah emri, kaçınmak gerekir,
İki yüzlülüğün belirtisi denmiştir,
Yalanın girdiği kalpte iman sinmiştir,
Müslüman dürüştür söylemez YALAN...

Yalan !...

Yolsuzluk, kural dışılık varken söylenmiş,
Çıkar peşinde olanın sermayesiymiş,
Yanlışlıklara gerekçe diye bilinmiş,
Allah'ın sevmediği söze denir YALAN...

Yalan !...

Yalanın her türü İslâm'da yasaklanmış,
Yalanla kurtulurum sananlar yanılmış,
En tehlikelisi "Yalan yemin" sayılmış,
İnsanın onurunu yok edendir YALAN...

Yalan !...

Ara bulmak, barıştırmak için söylenir,
Zalimden mazlumu korumak için denir,
Yuva yıkılmasın diye söylenebilir,
Böyle durumda döylenebilirmiş YALAN...

Yalan !...

Yalancılar ki, cennete giremeyecek,
Cehennem ki, onlara vacip bilinecek,
Yalancılar mahşerde zor hesap verecek,
İnsan kişiliğini yok edendir YALAN...

Düşün! Yalan ile insanlık ne kazanır?

Küçük büyük menfaatler bela çağırır,
Senin için cehennemde bir yer ayırır,
Nokta için virgül olmamalı yığidim...

Hakkını savun, hakkından sakın vazgeçme,
"Ben yalan söylersem kurtulurum" hiç deme,
Batıla ümit bağlayıp sakın güvenme,
Bir gün, her anın hesabı vardır yığidim...

Yalanı söyleyen dost edinir şeytanı,
Gayri meşru yola yöneltir ahlakını,
Unutma! Vereceksin her anın hesabını,
Ahsen-i takvim üzere olmalı yığidim...

Ahsen-i Takvim: İnsanın yaşartılış gayesi. Güzel ahlak.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580118/yalan.html>

ÖĞRENMEKTE VAR

ÖĞRENMEKTE VAR

Zilleti sermaye edineni gördüm,
Şu dünyadan ahire meyletmekte var.
Batılın çarkında dönenleri gördüm,
Bu sevdadan geriye meyletmekte var.

Teslimiyeti hal içinde olurken,
Hakk'a teslimiyet içinde dönerken,
Münker-Nekir'e hesap verirken,
Asumandan âlemi seyretmekte var.

Varlık gayesinde erirken benliğim,
Beynimde şahlaniyor neden geldiğim,
Resul sevdasında yanmaktır bildiğim,
Muhabbetten zahiri öğrenmekte var.

Bilinmezler diyarında seyyah olmuş,
Düşünce dünyasında huzura durmuş,
Teslimiyet içinde ahseni bulmuş,
Muhannetten batını öğrenmekte var.

Kuşkuya mahal bırakmayan fikirle,
Semaya yükselen ilâhi zikirle,
Alınacak her nefesimde şükürle,
Harareten halimi köreltmekte var.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580585/ogrenmekte-var.html>

İNSANLAR BİLİRİM

İNSANLAR BİLİRİM

İnsanı tarif etmek gerekirse,
Konuş ki, kendini ele verirmiş.
Var edilme nedenini bilmişse,
Ne insanlar bilirim, çulunu sermiş.

Dün dünyayı sahiplenip yaşayan,
Okunur oldu tarih sayfasından,
Fitrat-ı kalemin kan damlayan,
Ne insanlar bilirim, pulunu sermiş.

Hak – hukuk yolunda bihaber olan,
Hanesi dünyalıkla dolup taşan,
Mazlumun ahını almış utanmadan,
Ne insanlar bilirim, yüzünü germiş.

İlmi irfanla ayrılmış divandan,
Nefis yüzünden kopmadı dünyadan,
Münafık şuuru sardı hülyadan,
Ne insanlar bilirim, bigâne ermiş.

İmanlı olup dosta etmiş bühtan,
Bihaber kalmıştı Hakk'a kulluktan,
Daim haberdar olsa da yokluktan,
Ne insanlar bilirim, cendere vermiş.

Herc-ü merc içinde yok ki insicam,
Bin çile çekse de halifeyi can,
Gideceğini bilir elbet üryan,
Ne insanlar bilirim, gururu germiş.

Gönülden secde eden ol ki insan,
İlm-i nâfiye dalıp almış ihsan,
Hakk divanına Allah deyip varırsan,
Ne insanlar bilirim, irfana gelmiş.

Zulmette doruğa çıkıp putlaşan,
Yalan yanlış despot hayat yaşayan,
Ani dönüşle aşkı kucaklayan,
Ne insanlar bilirim, pervane olmuş.

Medet beklemiş şakiden ahmaktan,
Çok yaralar almış beşer davadan,
Geçte olsa haberdar olmuş nurdan,
Ne insanlar bilirim, dermane gelmiş.

Burçlarda bayrak olmuşsa davan,
İnandığı yolda olur itminan,
Boş olmamalı, olamaz da Müslüman,
Ne insanlar bilirim, murada ermiş.

İnkiyad ile nail olmuş nihan,
Selama gelecek, gelmeli cihan,
Rücu edecek saadeti devran,
Ne insanlar bilirim, zamane gelmiş.

Muti ruh düzeninde var intizam,
Hakk yolundakine uğramaz hazan,
Sağında solunda var halin yazan,
Ne insanlar bilirim, mağruru yermiş.

Dünya malını hepten hiçe sayan,
Allah deyip, Allah diye yaşayan,
Var gayesini aşkıyla anlayan,
Ne insanlar bilirim, imana gelmiş.

Bühtan: İftira.

Bigâne: Bildik olmayan, yabancı.

Cendere: Baskı ve basınç sağlayan alet.

Herc-ü merc: Karışıklık, intizamsızlık.

İnsicam: Tutarlılık.

İlm-i Nâfi: Faydalı ilim.

İtminan: İnanma, emin olma.

İnkiyad: İtaat, boyun eğme.

Muti: itaatkâr, itaat eden.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581064/insanlar-bilirim.html>

BİLMEK GEREKİR

BİLMEK GEREKİR

Nasihat en kıymetli mücevher sayılıyor,
Sana hayat öğretene de bilmek gerekir.
Doğrular ki, yalnızca birdirbir deniliyor,
Âlimlere diz çökmeyi de bilmek gerekir.

Kâinat, silsile ile insana hizmette,
Hizmetinde ise mükâfat beklememekte,
Har canlı birbirini mutlak kontrol etmekte,
İnsanlığın kıymetini de bilmek gerekir.

Seni asla zelil görmek istemez bu gözüm,
Sakın ola ki, sana ters gelmesin bu sözüm,
Huzur-u alada kara çıkmasın bu yüzüm,
Kulluğun gayesini de bilmek gerekir.

Eğer hayırsız ise evladın, yandın demek,
Dünyalık peşinde koşmuş isen, kandın demek,
Derslere çalışmazsan sınıfta kaldın demek,
Huzurun sermayesini de bilmek gerekir.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

* İmam-ı Gazali'ye sormuşlar: "Bilgide bu dereceye nasıl ulaştın?" O da, "Bilmediklerimi çekinmeden sormakla" demiş. İmam-ı GAZALİ

* Yol kesenler, Kur'an'ı okuyup öğrenince, yol gösterici olurlar. Muhammed İ K B A L

* Nelerin esiri olduğunu bilen hürriyetin eşiğindedir. Nureddin T O P Ç U

* İlkini bilmeyen sonunu bilmez. Bahtiyar V A H A P Z A D E

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581393/bilmek-gerekir.html>

NE OLDU BİZE

NE OLDU BİZE

İnandık dedik başka sevdaya girdik,
Her Müslüman'ın defteri de borç doldu.
Elest Bezminde yemin eden bizlerdik,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Ramazan Bayramını tatlı eyledik,
Kurban Bayramını mangaldan bekledik,
Kandillerimizi de simitten eyledik,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Kabir taşlarına güzel sözler yazdık,
Medyumlara ise umutlar bağladık,
Ulu erenlere de adak adadık,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Kur'an-ı Kerim'i raflara kaldırdık,
Hurafe üretip ona bel bağladık,
Peygamber sünnetine hiç de uymadık,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Biz ki; saygıyı, sevgiyi unuttur olduk,
Hırs içinde ele geçirdik bir koltuk,
Her bir işimizde bekler olmuşuz yolluk,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Geçmişe söverken, gelecek bozuldu,
Kan ile alınana düşman kuruldu,
Bilmeli burada çok yiğit vuruldu,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Öze yabancı, sözlere yabancıyız,
Bir doğru iken, bin kere yalancıyız,
Ata mirası üstünde talancıyız,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

İdeolojik fikirler hapsindeyken,
Vatan uğruna şehitleri verirken,
Tepkisiz-etkisiz baş önde beklerken,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Gürleyip ayağa kalkmak gerekiyor,
Şüheda bizden, öz olmayı bekliyor,
Bak dünya adım adım parselleniyor,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Suskunluk alameti, nereye varır,
Yarın alacağın yarayı kim sarar,
Mirasa kondun, senden sana ne kalır,
Ne oldu bize gardaş, bize ne oldu?

Uyan! Dünya âlem seni beklemekte,
Sana sevgi var, sönmedi yüreklerde,
Adına hutbe okunur ülkelerde,
Öze dönmeli gardaş, dönmeli öze...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

Ey NEFS

EY NEFS

Ey nefis (nefis)!
Seninle muhasebe etmek gerek,
Bilirim kötülüğe açık özün.
Sen çukura çekersin isteyerek,
Seni durdurana da vardır düğün.

Ey nefis (nefis)!
Hüznü sermaye etmeye bakıver,
Doğduğunda çok oldu sevinenler,
Ölümde bırak onlar üzölsünler,
Gidişinde gülmek hakkındır gözüm.

Ey nefis (nefis)!
Dünya nimeti aldatmasın seni,
Hoş gösterme dünya nimetini,
Yarın verecekler hesap listeni,
Dikkat ediver kızarmasın yüzün.

Ey nefis (nefis)!
Sen sensin, ben de benim diyeceksin,
Ahirette suçlu göstereceksin,
Sevinçten oynayıp tepineceksin,
Sana dur diyor ilk ve son sözüm.

Ey nefis (nefis)!
Sana zulmetmek görevimdir benim,
Kabul değil dünyevi isteklerin,
Kuru ekmek olsun dünya nimetim,
Sen mutsuz iken gülecektir yüzüm.

Ey nefis (nefis)!
Gölüp oynamaya ne hakkın var senin,
Şu yalan dünyaya ağlayarak geldin
Yoktur artık gözümde kadir kıymetin,
Bırak yakamı kapanmaktadır gözüm.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582132/ey-nefs.html>

ZULÜM

ZULÜM

Zulüm !...

Adaletin ters işleyiş hali denmiştir,
Karanlık anlamında zulmet ile eştir,
İnsanın insana eza-cefası denir,
Ait olduğu yerden ayırmaktır ZULÜM...

Zulüm !...

Dinimiz ki, hiçbir zulmü kabul etmemiş,
Zulüm anlamını dar manada dememiş,
Hak din İslâm, zulmün önüne setler çekmiş,
İnsanları aldatmaya da denir ZULÜM...

Zulüm !...

Sanma zulüm fiili darp ile bilinir,
Koğuculuk, gıybet, aldatmak, hile denir,
Haksızlığın her çeşidi için söylenir,
Allah'ın hoşlanmadığı hal denir ZULÜM...

Zulüm !...

Kur'ân-ı Kerim ve hadis zulmü lanetler,
Zulmedene ise cani-zalim demişler,
İbrahim Sûresi buna işaret eder,
Mazlumların haklarını yemektir ZULÜM...

Zulüm !...

Zulmedene şefaathçi hiç olmayacak,
"Ah"lar nice tahtları, taçları yakacak,
En büyük ceza, zalimelere vurulacak,
İnsanlara tepeden bakmakta bir ZULÜM...

Zalimlere samimi dost olanda yanar,
Alma mazlumların ahını ergeç çıkar,
Her Firavunun da mutlak bir Musa'sı var,
Zulüm ile abad olunmazmış yığidim...

Kulun kula zulmü mutlaka ceza getirir,
Kulun nefesine zulmü, kendini bitirir,
Zulmeden zalim, cehenneme gidecektir,
Has kul olup, yaratılanı sev yığidim...

Deme sakın, siyah, beyaz, kızıl, gariban,
Onları sevmişte yaratmıştır Yaratan,
Kork, garip ve mazlum olanların ahından,
Kıyamette her hak sorulacak yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582546/zulum.html>

ZİKİR

ZİKİR

Zikir !...
Hatırlamak, unutmamaya çalışmak denir,
Unutulanı akla getirmek bilinir,
Tasavvufun en önemli hali denmiştir,
“Lâ ilâhe illallah” aşkı denir ZİKİR...

Zikir !...
Kalbinle ve dilinle Allah’ı anmaktır,
Sevda içinde Allah aşkıyla yanmaktır,
Allah’ın isimlerini tekrarlamaktır,
Kalbe vurulan kazma gibi denir ZİKİR...

Zikir !...
“Allah”, “Hakk”, “Kayyum”, Hâyy” diye tesbih edilir,
Cehri zikir; sesli - aşıkarcı söylenir,
Hâfi zikir; gizli olanına denilir,
Kalben yapılan da denir “Kalbi” ZİKİR...

Zikir !...
Denir, kalp uyanıklığının belirtisi,
Elzemdir insanın Allah’a yönelmesi,
Zikirlerle bilinir gönül titremesi,
Allah’ı yürekten anmaya denir ZİKİR...

Yaratanı anmak, kulun kulluk görevi,
Allah yolunda mazeret üretmemeli,
Ne oldum değil, ne olacağım demeli,
Allah bire yüz bin vermektedir yiğidim...

Gönlündeki yabancı dikenleri çıkar,
Kurtuluşun, Allah’ı zikretmekte yatar,
Dünyada kazanmayan, ahirde ne satar,
Var olmanın da şuurunda ol yiğidim...

Şeytan boş durmaz, kendine yoldaş ararmış,
Dünya zevklerini insana aşılarmış,
Akl-ı selim olanlar Allah’a yalvarmış,
Sığınma yeri Hakk kapısıdır yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583024/zikir.html>

ALLAH VERSİN

ALLAH VERSİN

Ya dinde kardeş, ya tende bir eş,
Doğmuştur vaat edilen güneş,
Batıl hükmünde yaşama boşa,
Kul, fitratıyla olmalı özdeş.

Sevene her daim yol bulunur,
Az olanla da mutlu olunur,
Çok mal belalar getirir başa,
Hakk divanına varan kurtulur.

Bırak! Varlık âlemi yok olsun,
Dünya diyenin, dünyası dolsun,
Aldanma, kurtuluş için yaşa,
Sen ahsende mükemmel bir kulsun.

Bırak! Zalimler ne derse desin,
Yaratılmışın güzeli sensin,
Aç elini daima Allah'a
Kuldan isteme ki, Allah versin.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583389/allah-versin.html>

ÖZ ELEŞTİRİ

ÖZ ELEŞTİRİ

Kurban Bayramı, et günü olmuşsa,
Ye Müslüman, Ye Müslüman ye ye...
Kandiller, elli gram simide sığmışsa,
Ye Müslüman, Ye Müslüman ye ye...

Şeklen ve mideden ibaret olmuşsak,
Kahramanı hain, haini sultan saymışsak,
Şu leş midemiz için aşağılara eğilmişsek,
De Müslüman, De Müslüman de de...

İman, ticari meta haline gelmişse,
Tatiller yüzünden, İslam sevilmişse,
Mezarlarda ölüm aklımıza gelmişse,
He Müslüman, He Müslüman he he...

Zulmedenin yanında olmuş isek,
Suskunlukla ona destek olmuş isek,
Mazlum için gözleri yummuş isek,
Fe Müslüman, Fe Müslüman fe fe...

Kurbanımız et yemek için kesilmişse,
Ramazan'ımız da tatlı, börek yemekse,
Kandillerimiz, susam simidi içinse,
Ye Müslüman, Ye Müslüman ye ye...

İmanı, midemize döndürmüşsek,
Dünya kan içerken biz görmezsek,
Bela ve musibet gelmesini beklersek,
Me Müslüman, Me Müslüman me me...

Yapmacık tavırları özden sayarsa,
Hurafelere inanıp bezleri bağlarsa,
Kayayı kayaya yapıştırırsa,
De Müslüman, De Müslüman de de...

Medyumları, falcıları bizler türettik,
Tarlaya ekin ekmeden bizler tükettik,
Dindar üzerine tezleri bizler ürettik,
Ze Müslüman, Ze Müslüman ze ze...

Kul hakkından bihaber Müslüman'ız,
Allah yolundayız ama biz kindarız,
Başörtü, sakal, cüppeye düşmanız,
Me Müslüman, Me Müslüman me me...

Sınıflara ayırıp böldük inananları,
Mütedeyyin, samimi oldu adları,
Birde kopardık irtica yaygaraları,
Se Müslüman, Se Müslüman se se...

Garip Abdullah öz eleştiri ile söyler,
Çıkın bakın bu tarife niceleri girer,
Bilirsiniz ki dostlar acıları söyler,
De Müslüman, De Müslüman de de...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

DOĞRUDA OLMAK

DOĞRUDA OLMAK

Yeri yok bu davada sŭ-i ahlakın,
Terakki de bulunmaz yeri tamahın,
Teşne-i beşer olsa da insan,
Kadr-i kıymetin bilmez ki mahlŭkatın.

Hiç eksilmemiş ki seciye-i şaki,
Var git bakıver insan ne ile baki,
Acz-i beşer olsa da şü insan,
Menzil-i maksuddaki renklerin haki.

Hatem-i Resul aşkı ile yanmayan,
O büyük ki şetmetme ile anmayan,
Lakin acz-i beşer dedik insan,
Yoldan hepten sapar, doğruda olmayan.

Terakki: Yükselme, ilerleme.
Sŭ-ı ahlak: Kötü huy.
Teşne-i beşer: Hevesli insan.
Seciye-i şaki: Kötü huylu haydut.
Menzil-i Maksud: Ulaşmak için hedeflenen yer.
Şetmetme: Sövme

Abdullah Yaşar Erdoğan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584182/dogruda-olmak.html>

GÜVENİN OLSUN

GÜVENİN OLSUN

Akl-ı selim hareket ederken,
Ahval-i serin firarın olsun.
Batıl yolda cahilce giderken,
Ahval-i halin kaçışın olsun.

Kor dertlerin içine düşmüşsen,
Yol sonunu karanlık görürsen,
Eğer yürek sesini dinlersen,
Kudret-i settin dermanın olsun.

Güvenme sen varlık tapusuna,
Yürekten yönel Hakk kapısına,
Sarıl Allah'ın hak davasına,
Servet-i yerin güvenin olsun.

Dönüşün tam dönüş olmalı,
Sana bakanlar öğüt almalı,
Sana gelenler sen de kalmalı,
Keder-i derdin vesilen olsun.

Sen örnek gösterilen olasin,
Hak yolunda yürekli durasin,
Sen ki, gerçekten bir harikasın,
Âlem-i ferin devranın olsun.

Övsün seni semada melekler,
Senin için dönmekte felekler,
Sana sevgi besliyor yürekler,
Sevgili halin güvenin olsun.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584889/guvenin-olsun.html>

ODUN

ODUN

Dünya bir fırın sayılır,
Fırında od olmak vardır.
Odun olup yan ki kıymet bul
Dünya geçici bir handır.

Ya yan ısı ve ışık ver,
Yan kül olup sırra sır ver,
Akledip düşünürse her kul,
Yanan odunda sır vardır.

Odun yanmaz direnirse,
Işıktan bir haber ise,
İşte şimdi düşün ve dur
Odun denmez hır etmişse.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585288/odun.html>

AFFET RABBİM

AFFET RABBİM

Acizliğimiz aksederken cihana,
Bizleri kulluğuna kabul et Rabbim.
Batıverdik nefsimizin ukuruna,
Kapına yüz sürüyoruz affet Rabbim.

Her zerre zikreder, tesbihi hal ile
Zerrenin virdi ise sırrı kâl ile
Beşer dilinin sırrı zat-ı hak ile
Yoluna baş koyuyoruz affet Rabbim.

Biz nefsi emarenin düştük peşine,
Gururlanıp tabi olmadık dinine,
Kalbimiz kirlî layık değil sevgine,
Kapına yüz sürüyoruz affet Rabbim.

Rahman isminle bizlere aydınlık ver,
İlâhi aşkla kalplere saygınlık ver,
Sadakat yolunda bize bağlılık ver,
Yoluna baş koyuyoruz affet Rabbim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585641/affet-rabbim.html>

DOSTUN DOSTU OLMAK

DOSTUN DOSTU OLMAK

Kâinat okunası bir kitap,
Okumaya bol zamanım oldu.
Dünyada koştukça düştüm bitap,
Hem kurak, hem de sarayım oldu.

Hakk aşkıyla bakarken dünyaya,
Allah dostlarıyla çıktım yola,
Koştum sevdasıyla menzili maksuda,
Hem ırak, hem de yakınım oldu.

Ermek için erenler, post olmuş,
Hakk'ın kuluna beddua yokmuş,
Tenler içinde, tenleri solmuş,
Hem dost, hem de hayranım oldu.

Rehbersiz fanide yol bulunmaz,
Ahiretle dünya kalpte durmaz,
Âlem denmişse kurtuluş olmaz,
Hem tuzak, hem de yakanım oldu.

Dostun dostu olmaktır emelim,
Dost için post olmaktır görevim,
Gönül dostumdan gelir servetim,
Hem dost, hem de saranım oldu.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585974/dostun-dostu-olmak.html>

EVLAT GEREK

EVLAT GEREK

Hayat çizgisi hep aynı doğrudu,
Hayat çizgisini iyi bilmek gerek.
Kusur yoksa aile efradında,
O haneye de vefakâr evlat gerek.

Doğmasıyla dünya aydınlık olur,
Evlat; anne ve babanın nurudur,
Onunla yeni bir dünya kurulur,
Yola gelmez evlada dayanmaz yürek...

Yaşamının hayat damarı denmiş,
Hayırsız evlat; bunu hep kesermiş,
Evlat; en zor imtihandan biriymiş,
Musa'ya komşu olacak evlat gerek...

Evlat; "Evvela at" dedirtmesin,
Anne-babayı asla üzmesin,
Atasının kıymetini bilsin,
Yola gelmez evlada dayanmaz yürek.

Bugünün evladı yarın ata,
Ne yüklenmişse o gelir atla,
Devran dönüverir baka baka,
Ata yiyemezmiş, oğul yermiş börek...

Akleden oğul; utanıp üzmez,
Ataya, "Moruk, Peder" denilmez,
Hayırsızlık, asla soydan gelmez,
Sonradan olduğunu da bilmek gerek...

Hane olanda evlat değişmiş,
Suçlu; eloğlu, elkızı denmiş,
Allah; evlatlara, evlat vermiş,
Hakk'tan bilip saygıyı yürüme gerek...

Atasına "Öf" diyen yanacak,
Ahirde bu hesap sorulacak,
Ata üzme, hesap zor olacak,
Has kul olup daima düşünmek gerek...

Babam; üzmemiştir babasını,
Bende bulmadım üzme hakkını,
Vermezse evladım bir salkımı,
Geçmişime değil, bana sövmek gerek...

Evladı zorlama zamanına,
Bırak uyumlu olsun zamana,
Sen öğret, hor bakmasın imana,
Dini bilgileri de tam vermek gerek...

Senin bakışın ona ters gelir,
İsrarın ile sinir gerilir,
İki sinirden bir post delinir,
Hoşgörü ile bakmayı bilmek gerek...

O, topluma zararlı olmasın,
Kılığı ile raydan çıkmasın,
Zamane dedik, aman azmasın,
Edep dâhilinde yürümesi gerek...

Œair: Abdullah YaŒar ErdoĒan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586442/evlat-gerek.html>

YAK GEMİLERİ

YAK GEMİLERİ

Her adımın hak üzere olurken,
Hak çizgisinde sapmadan yürürken,
Batıl fikirlere karşı dururken,
Yak Tarık Ziyad gibi gemileri,
Bu yoldan dönmek yok, hedef ileri,
Yak, yak bir daha yak gemileri.

Hakk'a sığınıp tevekkül et, yürü,
Hedefin olmasın kurtarmak günü,
Tarihe bakarken, unutma dünü,
Yak Tarık Ziyad gibi gemileri,
Bu yoldan dönmek yok, hedef ileri,
Yak, yak bir daha yak gemileri.

Her gün çile içinde olmaktansa,
Ahlar çekip, yürekten yanmaktansa,
Pişman olup taşlara vurmaktansa,
Yak Tarık Ziyad gibi gemileri,
Bu yoldan dönmek yok, hedef ileri,
Yak, yak bir daha yak gemileri.

Dönmeye değil, niyetlen kalmaya,
Yer yok bu yolda, beyhude kavgaya,
Melekler yardım edecek sevdaya,
Yak Tarık Ziyad gibi gemileri,
Bu yoldan dönmek yok, hedef ileri,
Yak, yak bir daha yak gemileri.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

NOT: Endülüs'ün fethi sırasında gemileri yakan Tarık Bin Ziyad, "dönmeye değil ölmeye geldik demiştir." Denilmektedir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586690/yak-gemileri.html>

SANA GELDİM ALLAH'IM

SANA GELDİM ALLAH'IM

Kaş altında gözler ile
Göz üstünde kaşlar ile
Döş altında kalpler ile
Kalp üstünde döşler ile
Sana geldim Allah'ım...

Leblerde hak sözler ile
Güzel bakan gözler ile
Serde olan başlar ile
Yerde duran kaşlar ile
Sana geldim Allah'ım...

Her salise zikir ile
Hak yâd eden fikir ile
Soran Münker-Nekir ile
Engin akan nehir ile
Sana geldim Allah'ım...

Uğruna akan kan ile
Yoluna giden can ile
Yalvarırken tan ile
Söylerken Hüsn-ü zan ile
Sana geldim Allah'ım...

Kur'ân baş servetim benim,
Muhammed rehberim dedim,
Sıddık ki, medarım benim,
Ömer de kudretim dedim,
Osman ki, şefkatim benim,
Ali'de yüreğim dedim,
Sana geldim Allah'ım...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587005/sana-geldim-allah-im.html>

DÖRT TİP İNSAN VAR

DÖRT TİP İNSAN VAR

Bilinmeli ki, dört kısım insan vardır,
Biri bilir, fakat bildiğini bilmez.
Bu tür olanlar her daim uykudadır,
Uyandırılmazsa kendisine gelmez.

Biri var bilir, bildiğini de bilir.
Bu kişi her konuda âlim biridir.
Ona uyanlar hiçbir zaman kaybetmez,
Çünkü onlar Allah'ın sevgilisidir.

Bilmez, fakat bilmediğini de bilirler,
Bunlar ki, devamlı öğrenmek isterler,
Onlar sevgide saygıda kusur etmez,
Hakk doğru nerdeyse oraya giderler.

Sonuncusudur en tehlikeli olan,
Bilmediğini de bilmiyorsa insan,
O insanda asla güzellik olmaz,
Ondan uzak durulmalı her zaman.

Ali Dede Bosnavi de güzel demiş,
Cahilden uzak olmamızı istemiş,
İyilik ve güzelliğe yeter olmaz,
Güzel ahlak sermaye diye bilinmiş.

Ol sen en güzel surette ve ahlakta,
Asla zarar görmedim ben has kullukta,
Dün gitti, yarın ne olacak bilinmez,
Dönüp de bak, kalan var mı şu dünyada.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587403/dort-tip-insan-var.html>

BİR DÜNYAM VAR

BİR DÜNYAM VAR

Zaman benim, ben zamandayım,
Gönlümde kurduğum bir dünyam var...
Ne uzak ne de yakındayım.
Gönlümde kurduğum bir dünyam var...

Dünyamda acılara yer yok,
İnsanlar orda yaşamaz şok,
Her bir insanın da karnı tok,
Gönlümde kurduğum bir sevdam var...

Ne ezerim ne de ezilirim,
Yaratılmışı çok severim.
Dünya sınav yeri bilirim,
Gönlümde kurduğum bir ülküm var...

Sevdayla ben O'nda eridim,
Özümde sözümde O benim,
Andıkça titriyor benliğim,
Gönlümde kurduğum bir dünyam var...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587742/bir-dunyam-var.html>

KORU KENDİNİ

KORU KENDİNİ

Kaba kuvvet ile bulunmaz,
İtimat dediğin sermaye.
Müslüman'ım demekle olmaz,
Değmeli alınlar secdeye.

Sana elzem olan imandır,
Dünya fani hem de yalandır.
İman aşkını şaha kaldır,
İlâhi aşk lazım kişiye.

Koru kendini münafıktan,
Vazgeçmeli mülk-ü fenadan,
Korkmamalı cesur düşmandan,
Cesaret gelir kişiliğe.

Dostu düşmanı iyi tanı,
Unutma şüheda atanı,
Yüreklice savun vatani,
Vatan mirastır geleceğe.

Koru kendini yalancıdan,
Uzakça dur zalim sultandan,
Korkma gerçek kâfir olandan,
Metanet gelirmiş benliğe.

İlim – irfan hedefin olsun,
Yüreğine Hakk aşkı dolsun,
Unutma ki sende bir kulsun,
Veda edersin et – kemiğe.

Koru kendini yalakadan,
Her daim konuşur arkandan,
Korkma yürekli düşmanından,
Ulviyet hâkimdir senliğe.

İman etmiş insanı ara,
Koşmalı, dost düşünce dara,
İnsan öldürmez bir yara,
Dildir zarar veren sevgiye.

Denizlerde ömür tüketip
Deniz nedir bilmeyenler var.
Müslüman adı ile gezip,
İman nedir bilmeyenler var.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan.

Ahmed Yesevi Hazretleri der ki:

Eğer İslâmiyet'i, bilmezse bir Müslüman,
Dünya ve âhirette, görür çok zarar ziyan.

Allah'ın rızasını, gözetin ki her zaman,
Ancak böyle kurtulur, âhirette Müslüman.

Sakın mala ve mülke, gönül bağlama ki,
Elden çıkar sonunda, değildir çünkü bâki.

“Karûn” dahi malıyla, öğünürdür ki yine,
Mallarıyla birlikte göçtü yerin dibine.

Malının çokluğuyla, ahmaklar mağrur olur,
Onlar ki; cihanda, bulamaz rahat huzur.

Kâfir de olsa bile, sakının kalp kırmaktan,
Zira daha günahtır, bu, Kâbe'yi yıkmaktan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588105/koru-kendini.html>

AŞIĞIM BEN

AŞIĞIM BEN

AŐkların en gzelini seninle tanıdım,
Sevgilinin sevgilisine aşığım ben.
Zahir yalan, ahir de gerçekmiŐ anladım,
Sevgilinin sevgilisine aşığım ben.

Allah'ım! Yolundan ayrılına acırım,
Allah'ım! Habib-i Kibriya'na aşığım,
Allah'ım! Can vermeye yoluna hazırım,
Allah'ım! Senin sevgiline aşığım ben.

O'nun uğrunda, O'nun davasında yandım,
O'ndan gayri bir hayata, hiÇ inanmadım,
Dilim dndğnce de Resuln yazdım,
Sevgilinin sevgilisine aşığım ben.

Yak beni! Sruru Kibriya'nın aşkıyla,
Yak beni! Resulnn davasının aşkıyla,
Yak beni! O yolda olanların aşkıyla,
Yak beni Allah'ım! Yoluna aşığım ben.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588892/asigim-ben.html>

EY BENLİK

EY BENLİK!

Ey benlik!
Sabra karşı da sabrediver sen,
Sabır çaresizler azığıdır.
Ne gerek dünya için sevinmen,
Bil ki sabır demir bir kalkandır.

Ey benlik!
Sana sabırla öğüt vermeli,
Sabrı sermaye diye bilmeli,
Sabırlının öfkesinden sakın,
Sabırla gelenleri görmeli.

Ey benlik!
Seni sabır ile vuruyorum,
Varlığı sabırda görüyorum,
Allah korkusu içime dolsun,
Seni yenip gazi oluyorum.

Ey benlik!
Sabır acı ama sonu tatlı,
Sen, sonda olacaksın kanatlı,
Varsın dünya başkasının olsun,
Her zaman bulursun mükâfatı.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589274/ey-benlik.html>

DOĞRUSU

DOĞRUSU

Bırak! Fitne uykuda uyandırma onu,
Bela içinde helak olur ümmet yolu,
Her beşerin olacak elbet bir gün sonu,
Doğrusu hak sözden ayrılmamak gerekir.

Onur servet, gurur namert, Allah'ım affet,
Gerekirse bize yurt oluverir gurbet.

Bırak! Zalimler kendi kuyusunu kazsın,
Dünya malı için koşturma boş ver yansın,
Elden bir şey gelmez, bu ise alın yazgın,
Doğrusu hak yoldan ayrılmamak gerekir.

Bayrak servet, nefis namert, Allah'ım affet,
Gerekirse bize sert oluverir gurbet.

Bırak! Günü birlik eğlence dünyasını,
Sen bayrak yap vatan ve de din davasını,
Zalimler elbet bulacaktır belasını,
Doğrusu hak sözden ayrılmamak gerekir.

Kutsal devlet, ifrit namert, Allah'ım affet,
Gerekirse bize virt oluverir gurbet.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

* İlimsiz şiir, harcı ve hesabı olmayan duvar gibidir. F U Z U L İ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589591/dogrusu.html>

BEN Kİ

BEN Kİ;

Ben ki; evliya hallerinde sabrı,
İtaat, sadakat ve sabırda gördüm.
Talebe olmada bağlılığı,
İtaat, sadakat ve sabırda gördüm.

Cahil yüzünden ilim sevdasını,
Âlim sayesinde Hak davasını,
Hayat yolunda İslâm'ın aşkını,
Sevgi ve saygıyı yoluma ördüm.

Ben ki; çilenin göbeğine girdim,
Dertlinin yanında çoğaldı derdim,
Arsıza karşı kuvvetlendi bendim,
Pek çok kötü hali toprağa gömdüm.

Zengini gördüm, sevindim halime,
Sevap yazar ilimdeki kelime,
Doğruluğu şiar edimdim kendime,
Yalan dünyada zahiren de öldüm.

Ben ki; Resul aşkına yanmaktayım,
Akli zerrede, zerre saymaktayım,
Ten içinde dünyayı bulmaktayım,
Allah sevdasında alevlerde söndüm.

İmtihan, âlemde varlık gayesi,
Benliğe çıkarmam dünya payesi,
Kulluk olmalı kulun sermayesi,
Ben ki; dünyanın sevdasından döndüm.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590342/ben-ki.html>

DÖN DE BAK

DÖNDE BAK

İnsanlık uçuyor, uçurumda,
Haysiyet, onur ve şeref firarda,
Kutsal değerler ki, sıkıntılı,
Durmak istemez uymayan insanda.

Çirkef, zalim, gaddar kol geziyor,
Boru öttürüp ordu diziyor,
Can bedende, ıstırap içinde,
Can tenden, ten de candan beziyor.

Günü birlik sistem, hâkim olmuş,
Ahir ile evvel unutulmuş,
Tamah denizi âlemi kaplar,
Haslet ölürken, İblis can bulmuş.

Ahir zaman sinede uyandı,
Emareler bir bir onaylandı.
Küçük alameti tamam ettik,
O büyük gün kapiya dayandı.

Kişinin ölümü, alameti,
Hesap soracak, dünya nimeti,
Ey insan! Yalan gelmesin sana,
Dön de bak, dönen var mı hiç geri.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592040/don-de-bak.html>

KUL OLMALI ALLAH'A

KUL OLMALI ALLAH'A

Çamurdan Âdem-Havva,
Vardır kul hamurunda,
Dört iklim yedi kıta.
Kul olmalı Allah'a,

Dünyaya geldik,
Âdem sulbünden.
Oluştı benlik,
İman geninden.
Allah'ı bildik,
Kelam sözünden.
Kul olmalı Allah'a,

Kur'an bizim özümüz,
Doğru olur sözümüz,
Yarın mahşer gününde,
Apak olsun yüzümüz.

Habil'den bildik,
Kardeş katlini.
Kabil'de gördük,
Hakk'ın sevgisini.
Resul'le sevdik,
İslâm dinini.
Kul olmalı Allah'a,

Şu dünya denen handa,
Kimse vermemiş mola,
Nefse köle olmadan,
Kul olmalı Allah'a.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592411/kul-olmali-allah-a.html>

HESAP VERMEK

HESAP VERMEK

Hakk'ın yolundan ayrı olduysam,
Öz davamızdan uzak durduysam,
İnsani duygu taşımadıysam,
Benim için beş celep çağırın,
Kıymet biçsin hayvani bedene,
Urba niyetine parçalasın,
Gerek kalmasın beyaz kefene.

Allah'ın kullarını sevmezsem,
Renk, dil ve din ayrımı edersem,
Yaratılmışları küçümsersem,
Benim için bir cellât çağırın,
Kılıç indiriversin enseme,
Parçalayıp bedenimi atsın,
İster yal yapsın çakal önüne.

Dünya malına meyil edersem,
Hak yol varken batıla gidersem,
Hakk'tan gayrisine güvenirsem,
Bana zifiri bir zindan yapın,
Zincirleri vurun bileğime,
Gerekirse aç-susuz bırakın,
İşkenceler edin bedenime.

Her insan elbet hesap verecek,
Yapmadım onu diyemeyecek,
Yaşam notu sana verilecek,
Ruh tendeyken bilmeli yiğidim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592814/hesap-vermek.html>

ŞEREFTİR

ŞEREFTİR

Allah'a inanmak akıl yolu,
O'na inanan bulur doğru yolu.
Akledip sığınan Hakk'ın has kulu,
Ne var ne yok hepsi senindir,
Hakk'a kulluk bana şereftir...

Ezelde sen vardın, ebette varsın,
Yarattıklarına can ve de kansın,
Her cana şefkat kapını açarsın,
Ne var ne yok hepsin senindir,
Hakk'a kulluk bana şereftir...

Kaza ve kaderim senin elinde,
İnananı yüceltirsin sevginde,
Hep sen varsın, sen varsın şu dilimde,
Ne var ne yok hepsin senindir,
Hakk'a kulluk bana şereftir...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593558/sereftir.html>

KİMİ DOLU KİMİ BOŞ

KİMİ DOLU, KİMİ BOŞ

Oynadık bahçesinde,
Bir oyundu Leyla'nın,
Oyalandık çehresinde,
Bir sevdaydı Mecnun'un...

Yaşam çizgisi derin yoldur,
Sakın sitem etme, eden bulur,
Yoldur elbet uzun olacak,
Uzun yol iniş-çıkış doludur...

Kime kaldı fani dünya,
Hani nerede o sevenler?
Hayat ise, hoş bir hülya,
Gelmedi hiç gidenler...

Yıllar sel gibi gelip geçer,
Dünya aşkını derin biçer,
Öyle bir menzil var ki;
Kimi dolu, kim boş göçer...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593954/kimi-dolu-kimi-bos.html>

HAR-I NAR OL

HAR-I NAR OL

Hız. Ömer'in sırtı kanıyor,
Hız. Osman'ım ki, Kur'an okuyor,
Hız. Ali'ye vuran kılıç ağlıyor,
Yan yüreğim yan, yan da köz ol,
Damla gözüm yaşı, pınar ol...

Hız. Hamza hali yürek yakıyor,
Hız. Hanzala gökte yıkanıyor,
Hız. Mus'ab'ım kolsuz saldırıyor,
Yan yüreğim yan, yan da köz ol,
Düşmana eğilmez çınar ol...

Selam olsun İslâm şehidine,
Onlar yakışmış cennet ehline,
Sınır olmaz, Allah sevgisine,
Yan yüreğim yan, yan da köz ol,
Allah yolunda har-ı nar ol...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594712/har-i-nar-ol.html>

YIKILSIN

YIKILSIN

Yukarısı boş, aşağısı loş,
Yukardan aşağı durum bir hoş
Düzende düzenin olmuş nahoş,
Yıkılsın evin, yıkılsın barkın,
Dönmesin senin elverir çarkın...

Kanlar emerek hayat bulmuşsun,
Kendine dönen bir çark kurmuşsun,
Dünyaya barış diye vurmuşsun,
Yıkılsın evin, yıkılsın barkın,
Dönmesin senin zalimlik çarkın...

Adaletten uzak, adalette,
Garip ve mazluma zulmetmekte,
Benim dediğim dedik demekte,
Yıkılsın evin, yıkılsın barkın,
Dönmesin senin su veren çarkın...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

NOT: ABD'nin Irak'ı işgali üzerine yazılmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595012/yikilsin.html>

HESAP

HESAP

Hayat yolları iniş çıkış,
Çok ince düşünüp gitmeli.
Hesaplıca menzile varış,
Her şeyi Allah'tan bilmeli.

Boşa yaşamak var dünyada,
Kimi edepli, kimi hovarda,
Sultanlara bile kalmaz dünya,
Akıl deryası bunu söylemeli...

Kazandım da benim oldu deme,
Nimetleri düşünmeden yeme,
Daim çeki düzen ver kendine,
Allah'a yoktur hesap dememeli...

Her kelimeyi bir hazine bil,
Yaşam çizgisinden yanlışı sil,
Belaya sürükler konuşan dil,
Dil yüzünden cezalar yememeli...

Her nefesten mutlaka hesap var,
Etme nuru dünyalık için dar,
Elinden geldikçe hep yara sar,
Belayı özden uzak görmemeli...

Hesap bu, inanmazsan kendin yap,
Gün gelir başağı taşımaz sap,
Daireyi tamamlar yarıçap,
Benim hesabım doğru dememeli...

Garip Abdullah sizi uyarır,
El pençe Hakk divanına varır,
Dünyaya kanan kazandım sanır,
Bu belalar benim için denmeli...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595392/hesap.html>

BEN YANARIM

BEN YANARIM.

Gördü gözlerim, duydu kulağım,
Utançtan kızarmıştır yanağım,
Zulümlere şaşırđı dimağım,
Filistin yanarken, ben yanarım...

Zalimlik ayyuka çıkıvermiş,
Mazlum boynunu büküp eğilmiş,
Kardeşim diyen seyredivermiş,
Suriye'm yanarken, ben yanarım...

Güçlüyüm diyen silah kuşanır,
Zalimler, zulmüne alkış alır,
Mü'min yurdunda conı dolanır
Irak'ım yanarken, ben yanarım...

Altı asır dünya huzur gördü,
Osmanlı sonrası huzur söndü,
Dünya âlem panayıra döndü,
Müslüman yanarken, ben yanarım...

Osmanlı ruhundan eser yoktur,
İnsanlık aşkı conide zordur,
İki ayaklı divane çoktur,
Ortadoğu yanarken, ben yanarım...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596377/ben-yanarim.html>

ÇİĞ TANESİ GİBİ

ÇİĞ TANESİ GİBİ

Bir çiğ tanesi gibi gör kendini,
Hayat; seninle anlam bulsun.
İyi öğren yapraktaki yerini,
Bil ki sen, bulunmaz biri değilsin.

Çiğ tanesi gibi güvenme ona,
Vuslat denir senin düşmen toprağa.

Dünya denen yer bir yaprak misali,
Yaprağın ağaçtaki kısa hali,
Çiğ damlasıyla gelmişse sevinç,
Toprak olacak dönüşteki yeri.

Çiğ tanesi gibi güvenme ona,
Vuslat denir senin düşmen toprağa.

Tutunduğun yaprakta emanette,
Ben tutduğumdan kurtuldum deme.
Yaprak düşer, dal düşer, sen düşersin,
Dönüşümüz var geldiğimiz yere.

Çiğ tanesi gibi güvenme ona,
Vuslat denir senin düşmen toprağa.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596908/cig-tanesi-gibi.html>

MÜSLÜMAN

MÜSLÜMAN

Zarafet ve nezaket mümin hali,
Edepte Müslüman umman misali,
Tevazuu ahlakı sadelikte bilir,
İmanıyla kendini eder belli.

Tebessüm hiç eksik olmaz yüzünden,
Yaşar İslâm'ı hanel getirmeden,
Hakk'ın halifesi olduğunu bilir,
Ayrılmaz adab-ı muaşeretten.

Hakk'ın nurudur dünyaya bakması,
Resulü Ekrem'dir onun sevdası,
Mümin milletiyle hoş geçinendir,
Müslüman'dır Müslüman'ın aynası.

Ubudiyette yanlışlara düşmez,
Dünya için imandan taviz vermez,
Müslüman misafir olduğunu bilir,
Arif-i Billah'tır imansız gitmez.

Arif-i Billâh: Allah'ı hakkıyla tanıyan.
Ubudiyet: Kulluk, kölelik.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597338/musluman.html>

ÖZDE KÖZ GİBİYİM

ÖZDE KÖZ GİBİYİM

Sevdiğimde yürekten-candan severim ben,
Dostların aşına katılan tuz gibiyim.
Riya, kibir, haset, fesat, zulmet bilmem ben,
Dostun kışını serinleten yaz gibiyim

Yandım ben yandım, güzel Muhammed aşkıyla,
Zerre gözüm olmadı, şu dünya malında,
Rabbi Rahman zikri dolandır damarlarımda,
Peygamberin izinde özde köz gibiyim.

O şehitler kervanına yazılsa ismim,
İlâhi aşk uğrunda yanıverse cismim,
Bir tutam ot ile kaftan olsa kefenim,
Peygamberin izinde canda tuz gibiyim.

Güzide kulların yolu, yolumdur duyun,
İsterseniz Hubeyb gibi çarmıha vurun,
Ben aşığım, dilerseniz beni savurun,
Resulullah izinde korda toz gibiyim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598087/ozde-koz-gibiyim.html>

OLMAZ GÜLÜM

OLMAZ GÜLÜM

Hayal dünyan geniş olsun,
Hergün sana olsun düğün.
Sen ki, mübarek bir kulsun,
İmansız hayat olmaz gülüm.

Dünya denen şu âlemde,
Belalar döner etrafında,
Gör ki yıkık viranelerde,
Gökkuşağı olmaz gülüm.

Sevgiden mahrum hanede,
Buz eritilen gönül sinesinde,
Kırılmış, dağılmış ümitlerde,
Sevgi barınmaz gülüm.

Bahçıvanın olmadığı bahçede,
Hayaletler cirit atar gecede,
Kokular kalmamışsa güllerde,
Bülbüller konmaz gülüm.

Hakka niyaz eden gönüllerde,
Her daim semaya kalkan elde,
Gerçek imanlı beldelerde,
Hurafelik sökmez gülüm.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598681/olmaz-gulum.html>

DUA

DUA

İtikâf'a* çekilip sinemi Sana açtım.
Çeşmi a'ladan nurunla yıka beni.
Beşer kalbim dayanmaz, yılmım.
Esaretinden saadete eriştir beni.

Ahkemu'l-Hâkimin, olan Sen,
Ezeli ve ebedi olamayan Sen,
Geleceği ve geçmişi bilen Sen,
Yoluna baş koydum, affet beni.

Abd-ı memluk'um* ez bu bedeni,
Âdem-i külli* et âdemler içinde.
Her hücreme doldur ki sevgini,
Kendimi bulayım, benler içinde.

Ahkemu'l-Hâkimin, olan Sen,
Ezeli ve ebedi olamayan Sen,
Geleceği ve geçmişi bilen Sen,
Yoluna baş koydum, affet beni.

Bedbinlikten bu nefsimi kurtar.
Cisr-i Cehennem'de yol et beni.
Hakk yolunda canın ne önemi var.
Binler içinde yok et benliğimi.

Ahkemu'l-Hâkimin, olan Sen,
Ezeli ve ebedi olamayan Sen,
Geleceği ve geçmişi bilen Sen,
Yoluna baş koydum, affet beni.

Ulvi bir yol eri olarak al canımı,
Her nefeste uyandır bedenimi.
Benim kaleme bayrak et davamı,
Benlik içinde, hep erit benliğimi.

Ahkemu'l-Hâkimin, olan Sen,
Ezeli ve ebedi olamayan Sen,
Geleceği ve geçmişi bilen Sen,
Yoluna baş koydum, affet beni.

Ahkem'l-Hâkimin: Hükümdarların hükümdarı, hâkimlerin hâkimi olan Allah.
İtikâf: inzivaya çekilip devamlı ibadetle meşgul olmak.

Abd-ı memluk: Kul, köle

Âdem-i külli: tam yokluk.

Bedbin: Karamsar, her şeyi kötü gören

Cisr-i Cehennem: Cehennem köprüsü.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599092/dua.html>

BENİM SEVDAM

BENİM SEVDAM

Yığınlar içinde, yalnızım ben.
Ah edip yürekten, yanmışım ben.
Hasretim arşa kadar büyümüş,
Sevdamla ummana dalmışım ben.

Dünya atar beni, ahret güldürür,
Güldürür, güldürür Rabbim güldürür.
Haktan ayrı dostluklar makbul değil
O'ndan gayri yollar ocak söndürür,

Akibetü'l-Hüsran olan bilirim,
Serdar-ı devran olan bilirim,
Her gün görüp de mezar taşını,
Dönüp hep dünya diyeni bilirim.

Bu benim sevdam ki; sonsuz ummandır,
Sevdamdan gayri hayat hep yalandır.
Ezelim-ebedim bu yola feda,
Bir hoş sâda ki elbet kalandır.

Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600458/benim-sevdam.html>

ÜMMET

ÜMMET

Ne oldu sana ey Muhammed yolcusu?
Ayağa kalk, kalk ey cennetlik Ümmet.
Bu işin olmaz asla sağcısı, solcusu,
Ayağa kalk, kalk ey cennetlik Ümmet.

Afyon içirmişler sanki bedenine,
Ezilmiş dünyanın her metresinde,
İhtiyacı var, muhtacız bir mürşide,
Sürü çobansız, dağınık Ümmet.

Korkma, kalk ayağa, gürlle meydanda.
Senin kadar var mı ezilen, şu dünyada,
Eser kalmadı, yedi düveldeki namında,
Derin bir uykuya yatmış, garip Ümmet.

Asırlar var, ezilmedin ezmedin de,
Son asırdır, neden başın hep önde?
Olmalı, olacak cihat aşkı kalbinde,
Ayağa kalk, kalk ey Ümmet.

Yönü değişmeli, sana gelen bu selin.
Mazluma kalkmaz, senin dualı elin,
Susmasın artık, ne olur mübarek dilin.
Bari kalben buğz eyle ey Ümmet.

Yaşayan ölü gibi, olma sakın pısırık,
Dünya zalimleri, Ümmet için barışık,
Bak çevrene, din kardeşlerin karışık,
Ayağa kalk, kalk ey cennetlik Ümmet.

Susmak sermaye değil, icraat eyle,
Bu dava çok büyüdü iman ateşiyile,
İnsan düşman olur mu hiç kardeşiyile,
Ayağa kalk, kalk ey cennetlik Ümmet.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601491/ummet.html>

UYAN UYAN

UYAN UYAN

Aslın toprak, neslin nutfe.
Gireceksin mutlaka kefene,
Aldanma dünya güzel diyene,
Uyan, uyan gaflet uykusundan.

Döneceksin er geç aslına,
Meyletme dünya malına,
Güvenme kızına, oğluna,
Uyan, uyan gaflet uykusundan.

Boş bu dünya bilmez misin?
Geri dönen yok görmez misin?
Sana söyleneni dinlemez misin?
Uyan, uyan gaflet uykusundan.

Frenk diyarlarına kaçsan bile.
Fezaya çıkıp, bize baksan bile,
Sonsuz servete sahip olsan bile,
Uyan, uyan gaflet uykusundan.

Dostların Mü'min'mi Müşrik mi bak?
Sözümü dinle, doğru yol Cenab-ı Hak.
Kalbine iman anahtarını sende tak.
Uyan, uyan gaflet uykusundan.

Geçici şeylerdir dünyadaki her şey.
Mahşerde kendinden sorulur birey.
Götüren var mı dünyadan bir şey.
Uyan, uyan gaflet uykusundan.

Her dakika desen Allah, Allah.
Sırtın yere gelmez billâh.
Alnın secdeye değmeli her sabah.
Uyan, uyan gaflet uykusundan.

Her zaman seni caydıracak şeytan.
İnsandır bu, kimi dost kimi yandan.
Uzak durma sakın, seni Yaratandan.
Uyan, uyan gaflet uykusundan.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602581/uyan-uyan.html>

UTAN UTAN

UTAN UTAN

Müslüman'ım deyip, rezil yaşıyorsun.
Bir gün olsun Yaratanını anmıyorsun.
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Berzah âleminden haberin yok.
Âhiret âleminden bilincin yok.
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Müslümanlık dille, sözle olmaz ki,
Gönül bu, dünya malına doymaz ki,
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Bazen kadere kahr edersin.
Münafıklara selam verirsin.
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Gıybet, dedikodu mirasın mı?
Yediklerin helal mi, haram mı?
Müslüman'ım demeye utan, utan.

El, dil, göz, koku, dokunma zinası.
Olmuş bedenlerimiz fuhuş binası.
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Dar-ı perişan olduğuna gelir aklına.
Hani çok güveniyordun dostlarına.
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Bedenin mi hamal, ruhun mu bilmezsin.
Bu nimetleri verene neden şükretmezsin.
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Helal, haram, demedin yedin içtin.
Zevk, eğlence deyip kendiden geçtin.
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Müslümanlığı, Müslüman gibi yaşamıyorsan,
Allah demeye, Resulü demeye koşmuyorsan,
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Mevki, makam uğruna satmışsan ruhunu,
Dört hokkabazda arıyorsan umudunu,
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Yıkılır dünyada yıkılmaz sandığın ne varsa,
Eğer zerre kadar yürekte Allah aşkı yoksa
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Müslümanların düşmanlarını dost edinmişsen,
Dünyalıklar için aşağı derekelere inmişsen,
Müslüman'ım demeye utan, utan.

Bir garip Yaşar'dır hep dertli söyler.
Bütün insanların secde etmesini diler.
Gök kubbe altında kardeşlik ister.
Secde etmeyen olsun divaneden beter.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603434/utan-utan.html>

ŞERFLİ DAVUTLU

ŞERFLİ DAVUTLU

Şerefli Davutlu adı, köyüm.
Hasretinle doludur özüm.
Başka güzellik görmez gözüm.
Sen, sen bir başkasın köyüm.

Nihayetinde sende olan elde de var,
Sende olup da onlarda olmayan var.
Sen de ben varım, bende sen var.
Sen, sen bir başkasın köyüm.

Düğünlerin olur zurnalı davullu,
Köyümün adıdır Şerefli Davutlu,
Bütün insanların hepsi mutlu,
Sen, sen bir başkasın köyüm.

Hasret bağrımda oldu kor,
Sensiz gurbeti bana sor,
Senden ayrı hiç olmuyor,
Sen, Sen bir başkasın köyüm.

Bağınla, dağınla, taşınla.
Genç, çocuk, yaşlılarınla,
Kalbimden çıkmayan adınla.
Sen, Sen bir başkasın köyüm.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603905/sereflidavutlu.html>

RABBİM IŞIK VER

RABBİM IŞIK VER

Rabbim!

Yakub'un Yusuf'a olan özlemi gibi,
Suyun toprağı, ırmağın denizi,
Tohumun toprağı, bebeğin annesini,
Aradığı gibi senin aşkını arıyoruz,
IŞık ver gönlümüze, kurtuluş bekliyoruz.

Rabbim!

Biliriz ki, Senin yolun gayrisi bomboŐ,
Cennet; nefsin sevmediği ile kuŐatılmıŐ,
Őüphesiz ki, nefis kötülüğu emredermiŐ,
Tapduk Emre'nin yüreğindeki aşk gibi,
IŞık ver gönlümüze, kurtuluş bekliyoruz.

Rabbim!

Yeryüzüne bizi halife kıldın, beceremedik.
Üveys gibi, yalın ayakyolunda yürümedik,
Sana olan İlahi aşkımızı gösteremedik,
Bizlere acı, bizleri affeyle, bizleri bađıŐla,
IŞık ver gönlümüze, kurtuluş bekliyoruz.

Rabbim!

Ebu Bekir'in aşkının binde biri bize yeter,
Biliyoruz ki; Senden gelen hep sana gider.
Sana tabii olmayan, benlikler elbet biter,
Senden yardım diliyoruz, bizleri affeyle.
IŞık ver gönlümüze, kurtuluş bekliyoruz.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605345/rabbim-isik-ver.html>

ÖLÜM VAR

ÖLÜM VAR

Dertler senin imtihan şeklin,
İmam elbet verecek telkin,

Sabır var sabır, sabır, sabır,
Sabretmenin sonu mükâfattır.

Değmez dünyaya ehemmiyet,
Senle gitmez ki bu mülkiyet,

Dünya ve dünya, dünya, dünya,
Bak geçmişe kaldı mı burada.

Devran-ı âlemden kopuş var,
Her daima yaratana yalvar,

Ölüm var ölüm, ölüm, ölüm,
Ölüm ötesi hayat var gülüm.

Ne ettin ne buldunsa senin,
Cebi bulunmazmış kefenin,

Cennet var cennet, cennet,
Cennet için bu dünyayı terk et.

Üzme kalbi, kırma kalbi,
Var cihanın elbet sahibi,
Düzelt daima sen kendini,

Ölüm var, ölüm, ölüm, ölüm.
Ölümden öte azap var gülüm.
Ölümden öte, cennet var gülüm.

Fayda gelmez, maldan, mülkten,
Zarar gelmez, Hakk'ı sevmekten,
Hakk'a bağlanmalı ta yürekten,

Ölüm var, ölüm, ölüm, ölüm.
Ölümden öte azap var gülüm.
Ölümden öte, cennet var gülüm.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605784/olum-var.html>

NEYE BENZERİM

NEYE BENZERİM

Çalı-çırpı gördüm, güle benzer.
Bozkır gördüm, ormana benzer.
Birde kendi halime baktım ki;
Ben, ağaçlı güllü, çöl gibiyim.

Et kemik yığınınından ibaretim.
Hayal âlemi olmuş servetim.
En büyük aşkımdır ibadetim.
Ben, yapraksız dal gibiyim.

Gülenle gülemez olmuşum.
Gözyaşı seline ark olmuşum.
Dost deyip divane olmuşum.
Ben, tatsız bal gibiyim.

Binlerin arasında yalnızım.
Dünya malına aldanmışım.
İnsan olmayanlara kanmışım.
Ben, bataklıktaki sal gibiyim.

Çağımın içinde çağ dışıyım.
Bunca zamanı boşa harcadım,
Yıkık oldu hep gönül sarayım,
Ben, köpek önüne yal gibiyim.

Allah'a çağrışı bazen önemsemedik,
Bir gün gelir toptan kılarız dedik,
Dünyanın zevk çemberinde gezindik,
Ben, odunluk dal gibiyim.

Zaman hep bizim dedik,
Bitmez deyip boş verdik,
Bilerek günahlar işledik,
Ben, çöplük çerezi gibiyim.

Akılsızlardan dost edinmişim,
Onlarla boş yemiş, boş içmişim,
Dünyayı ne kadar güzel bilmişim,
Ben, it önüne leş gibiyim.

Ezanlar hakka çağırdı her zaman,
Biz uyuduk, dostlarla bir tamam,
Geç öğrendik, halimiz pek yaman,
Ben, topluma yük biriyim.

Kibir yüzünden secde etmedik,
Şeytanı hep dost bilip sevdik,
Zaman geçtikçe bizler eridik,
Ben, haşlanacak biriyim.

Akıl geç geldi, kof akılsız başa,
Kafayı vurmak gerek, taştan taşta,
Ne kadar hataymış güvenmek yaşta,
Ben, taşlanacak adam gibiyim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

NE ZAMAN

NE ZAMAN

Dur elim, sus dilim.
Bakma iki gözüm.
Hakkınız mı var sanki?
Ne zaman iman ettiniz ki?

İçme sulardan, yeme otlardan.
Geçme Allah'a ait topraklardan,
Hangi hakla inat edersin ki?
Ne zaman Hakk hukuk dedin ki?

Vurma kalbim, çalışma beynim.
Nefes almasana ey ciğerim.
Hangi hakla hizmettesiniz ki?
Ne zaman imana geldiniz ki?

Sevme gönlüm, gülme yüzüm.
Yerinden çıkmasana sözüm.
Hangi hakla inat edersiniz ki?
Ne zaman Hakk'a baş eğdiniz ki?

Tutma elim, akma kanım.
Taşsana ey deli sabrım.
Hangi hakla inattasınız ki?
Ne zaman baş eğdiniz ki?

Acizsin işte kulluk edemedin.
El açıp Rabbim hiç demedin.
Durmadañ dünyalık istedin.
Yeter artık, değsin alnın secdeye,
İşte o zaman yükselirsin her mevkie.

Şair; Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/606799/ne-zaman.html>

MÜ'MİN

MÜ'MİN

Mü'min; zulme rıza göstermez.
Mü'min; zulüm nedir bilmez.
Mü'min; küffarı dost edinmez.
Mü'min; Hakk yolun bekçisidir.

Mü'min; İbadeti hep şiar edinir.
Mü'min; Muhammed'i lider bilir.
Mü'min; Dava uğrunu canını verir.
Mü'min; Hakk yolun hizmetçisidir.

Mü'min; dünyalık peşinde koşmaz.
Mü'min; malayani işlerle uğraşmaz.
Mü'min; sevdasın dirhem şaşırmaz.
Mü'min; Hakk yolun bekçisidir.

Mü'min; hak-hukuk sevdasındadır.
Mü'min; dava kardeşinin yanındadır.
Mü'min; helal-haram dairesindedir.
Mü'min; Hakk yolun hizmetçisidir.

Mü'min; davasını çok iyi bilendir.
Mü'min; sevdası uğrunda ölebilir.
Mü'min; her haliyle bir güvendir.
Mü'min; Hakk yolun bekçisidir.

Mü'min; gıybet-dedikodu asla bilmez.
Mü'min; başkasının malına göz dikmez.
Mü'min; küffar zulmüne boyun eğmez.
Mü'min; Hakk yolun hizmetçisidir.

Mü'min; Hakk yolu için yanar gönlü,
Mü'min; ibadet etmekle geçer günü.
Mü'min; her zaman doğrudur sözü.
Mü'min; Hakk yolun bekçisidir.

Mü'min; acizdir bilir, teslim olur.
Mü'min; her daim Allah'a kul olur.
Mü'min; gelecek nesle köprü olur.
Mü'min; Hakk yolun hizmetçisidir.

Mü'min; Allah'tan gayrisinden korkmaz.
Mü'min; helal bilirdi, harama bakmaz.
Mü'min; topluluk arasına nifak sokmaz.
Mü'min; Hakk yolun bekçisidir.

Mü'min; bir tuğladır, naldır görevini bilir.
Mü'min; kalbindeki dünyalık nefsinin siler.
Mü'min; yerinde saymaz, hep ileri gider.
Mü'min; Hakk yolun hizmetçisidir.

Mü'min; kalbini kapatır dünya zevklerine.
Mü'min; her daim saygılı olur büyüklerine.
Mü'min; şefkatte kusur etmez küçüklerine.
Mü'min; Hakk yolun hizmetçisidir.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

KORKUYORUM

KORKUYORUM

Yere basmaya, nefes almaya,
Her Şeyden çok korkuyorum...
Yatıp kalkmaya, durup bakmaya
Her Şeyden çok korkuyorum...

Bilmeden bir zerreyi incitmekten.
Görmeden bir canlıyı ezmekten.
Bilinçsizce tabiatı bozmaktan,
Her Şeyden çok korkuyorum.

Kâinatın sahibini gücendirmekten.
Resûlullah'ı takip edememekten.
Yaratılmanın amacını sezememekten,
Her Şeyden çok korkuyorum.

Çayır, çimen, koyun, kuzudan.
Tarla, bahçe, koskoca çölden.
Bir kerpiç, bir tuğla, bir taştan,
Her Şeyden çok korkuyorum.

Sonsuz gökyüzünden, semadan.
Kardan, kıştan, selden, rüzgârdan.
Boşlukta yüzen bulutlardan,
Her Şeyden çok korkuyorum.

Sevgiden, nefretten, kinden.
Zalim, masum, katillerden.
İhtiyar, genç, çocuklardan.
Her Şeyden çok korkuyorum.

Korkmadığım tek yer mezar.
Orada zalimlere azap var.
Őerden korkuyorum,
Ölmekten korkmuyorum.
Yaptıklarımın hesabı sorulacak.
Cennetlik, cehennemlik ayrılacak.
Korkum üç günlük Şu dünyadan,
Âhiret âlemine hepimiz gideceğiz.
Alnım ak çıkmaktır tek dileğim.
O zaman mutlu olacaktır yüreğim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/610011/korkuyorum.html>

AYIP AYIP

AYIP AYIP

Batmış, Batı modeli savunurken,
Bunlar İslâm'a uymaz, ayıp, ayıp.
Boş hayallerle, boşa avunurken,
Bunlar İslâm'a uymaz, ayıp, ayıp.

Alnın secdeye hiç değmezken,
Hak ile hukuku bilmez iken,
Sevgi yumaklarını örmez iken,
Bunlar İslâm'a uymaz, ayıp, ayıp.

Baldır bacak açanı severken,
Parfüm kokusuna mis derken,
İman kapısına kilit vurmuşken,
Bunlar İslâm'a uymaz, ayıp, ayıp.

Nerede kaldı İslâm anlayışı,
Örnek alırsa eğer bu yaşayışı,
Olacaksın elbette baş aşağı,
Bunlar İslâm'a uymaz, ayıp, ayıp.

Çok değil, hak hukuk gözet yeter.
İmana dönünce, batıl senden gider.
Şeytana uyan Cehenneme gider.
Bunlar İslâm'a uymaz, ayıp, ayıp.

Oku Allah adına, öğren imanı.
Kurtar şu karanlık dünyanı.
Söndürmek gerek batıl ocağını.
Bunlar İslâm'a uymaz, ayıp, ayıp.

Şair; Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/612263/ayip-ayip.html>

ÇÖL ÇİÇEĞİ

ÇÖL ÇİÇEĞİ

Ben, bu âlemin içinde,
Yalnız, yapayalnızım.
Beton yığınları arasında,
Bedbahtım çöl çiçeğim.

Senin kadar mutlu değilim,
Senin kadar gururlu değilim,
Senin kadar umutlu değilim.
Yaram çok derin çöl çiçeğim.

Sen Kusva'nın tırnağına değdin,
Öpülesi ayaklara yüz sürdün,
Kurumuş dudak, tozlu yüzüm,
İçimdesin sen çöl çiçeğim.

Sahranın en mutlusu sensin,
Dünya güzelini sen gördün,
Onun ayaklarına yüz sürdün,
Seni koklasam çöl çiçeğim.

Bir nebat kadar olmadık,
Hakk yolunda kuruyamadık,
Yalan dünya ile hep oyalandık,
Senden mutlusu yok çöl çiçeğim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/614908/col-cicegi.html>

adalet

ADALET

Adalet !...

Bir şeyi yerli yerine koymaya denir,
Aşırı hallerden kaçınmak demektir,
Denge noktasında olmak ifadesidir,
Bütün haklarda emin olmaktır ADALET...

Adalet !...

Yasaları herkese eşit uygulamak,
İnsanlara zulüm ve haksızlık yapmamak,
En küçük mağduriyetlere yol açmamak,
Kur'ân'da denilen temel haktır ADALET...

Adalet !...

İslâmiyet! Adalete büyük değer verir,
Allah! Kur'ân'da bu konuya çok değinir,
Hz. Ömer der: "Adalet mülkün temeldir."
Haksıza hakça ceza vermektir ADALET...

Adalet !...

Hakimler kanun gereği karar verirler,
Karar vermeden önce istişare eder,
Şahitlik, adalete delildir demişler,
Hayata ilke koymaya denir ADALET...

Adalet !...

Esas müeyyide Allah korkusu denmiş,
İslamiyet'te evrensel kaynak bilinmiş,
Hz. Râsûlullah, icraatıyla göstermiş,
Muhammed hayatından örnek ADALET...

Adalet !...

Gerçeği bilip, hüküm veren kazanmıştır,
Bilerek insan yanıltan da yanacaktır,
Bir yer var ki; haklı hakkını alacaktır,
Allah'ın Kur'ânı'na uymaktır ADALET...

Adalet bekleyen, adil olmalı denir,
Adil olmayana hak-hukuk ne gerekir,
Tebessüm edebilmekte büyük servettir,
Allah nizamında hayat vardır yığidim...

Kolluk gücünün çokluğu suçu önlemez,
Allah sevgisi gönüldeyken kin giremez,
Yaratılmışı sevmeyen, Hakk'ı sevemez,
Zalimlerden adalet beklenmez yığidim...

Yasa; özel topluma ait olmamalı,
Toplum içinde ikilik çıkarmamalı,
İnsan, inancı için yargılanmamalı,
Yargı ve mükafat Allah'tandır yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649906/adalet.html>

Ahiret

AHİRET

Ahiret !...

Kur'ân'da en çok geçen kavramdan biridir,
Genel anlamda öteki dünya demektir,
Ölümden sonraki ebedi hayat denir,
İmanın altı şartından biri AHİRET...

Ahiret !...

İçinde yaşadığımız geçici dünya,
Her insan mutlaka gidecektir oraya,
Dünyada yaşam uymalı gerçek kulluğa,
Ba'su ba'del mevte yeri denir AHİRET...

Ahiret !...

İnsan; söz, iş ve amelinden hesap verir,
İyilere güzel mükafat gelecektir,
Hakk emri; Ahirete inanmak gerekir,
Sonsuzluğa inanma yeridir AHİRET...

Ahiret !...

Dünyadan ölümlle ahirete geçilir,
Ölüm tenle olup, ruh için geçicidir,
Yok olup gitmek insana layık değildir,
Dünyadan hesap verme yeridir AHİRET...

Ahiret !...

Kul hakkı, sadece kullar arasındaymış,
Bu hesap orada mutlaka olacakmış,
Allah kul hakkına da karışmayacakmış,
Allah'a hesap verme yeridir AHİRET...

Ahiret !...

Ahiret inancı, insanı güzel eder,
Büyük günü düşünüp hazırlıklı gider,
Allah için dinleyip, Allah için söyler,
Akledenin hesap günüdür AHİRET...

Ahiret !...

Pek çok yabancı düşünürde söylemiştir,
Ahiret; "Dünyadan hesap verilen yerdir."
Allah, Kur'ân'ın da buna dikkat çekmiştir,
Haklının hak alacağı yerdir AHİRET...

Sanma, dünyada ben ettim de kâra geçtim!

Akıl terazisinde ahire ne ettin?

Öze bak, Allah rızası için mi sevdin?

Koyun, koyundan hesap soracak yığidim...

Dünya güzel diyenler, derin düşünmeli,

İnsan neden ölüp gider ezelden beri?

Dünyada öyle haksızlık yapılıyor ki,

Haksızlıklar, sorulmayacak sanma yığidim...

Adem'den beri insan dünyada geçici,

Bak, ölüp gider ilerici ve gerici,

O kullar ki; ahirette hesap verici,

Zulüm ve haksızlıktan uzak dur yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Ba'su ba'del mevte: Öldükten sonra tekrar dirilmek, hesap yeri.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650225/ahiret.html>

Ahlak

AHLÂK

Ahlâk !...

Hulk kelimesinin çoğulu denilmekte,
Huy, seciye, adet anlamına gelmekte,
Kişi-toplum alışkanlığı bilinmekte,
Karakteri inceleyen bilimdir AHLÂK...

Ahlâk !..

İslâm; iman, amel ve ahlâk temelinde,
Dinden bağımsız ahlâk, şeytanın elinde,
İslâm'daki ahlâk, dayanmaktadır vahye,
Temel prensipler bütünü denir AHLÂK...

Ahlâk !...

Hz. Râsûlullah yaşantısı buna örnek,
Esas olan da Allah'ı noksansız bilmek,
Kula yakışır Muhammed izinde gitmek,
Allah emrini baş tacı etmektir AHLÂK...

Ahlâk !...

Muhammed, mükemmel kişilik içindeydi,
Muhammed Ahlâkı, Kurân ahlâkı idi,
O'nu Cenab-ı Allah terbiye etmişti,
Hz. Râsûlullah yolunda olmaktır AHLÂK...

Ahlâk !...

Temel ilkesi dürüst, namuslu olmaktır,
Başkasının malına da göz koymamaktır,
İnsanları aldatmamak, kandırmamaktır,
Huşu içinde secde etmek denir AHLÂK...

Ahlâk !...

İbadette, sevgide olup güven vermek,
Gönül ister ki insanı, dosdoğru bilmek,
Mü'min'in her halini, Hakk yolunda görmek,
Geleceğe ışık tutmaya denir AHLÂK...

Ahlâk !...

Sana yapılmasını istemediğini
Sende başkasına yapma kötü illeti,
Allah sevmeseydi, yaratmazdı kişiyi,
Yaratılmışı hoş görmek denir AHLÂK...

Ahlâk !...

Magazin kültürü ile ahlâk yozlaşmış,
Bu şunun, o bunun, şu şununla çıkmış,
Ar-haya-edep bazılarında uzamış,
Ticari meta olarak bakılmaz AHLÂK...

Üç-beşi kazansın diye heder edilmez,
Hayvanlarda bile bir edep var bilinmez,
Akıllı kişi, derekesini düşürmez,
Şu üç günlük dünyada satılamaz AHLÂK...

Ahlâk !...

Haysiyet, onur, şeref bütünü kapsar,
Kazanç, kayıp, yaren kapı önünden bakar,
Kirlenmiş halet-i ruhiye özden kaçır,
İnsana zulüm etmeme adıdır AHLÂK...

Kişi hak ve özgürlüğü herkese aynı,

Allah kabul etmiyor, sen ayrı ben ayrı,
Hor görme sakın Allah yolunda olanı,
Arz, Mü'min duasıyla duruyor yığıdim...

Başkasının malını kutsal bil, dokunma,
Şeytan da kudursun, ona oyuncak olma,
İnsan kutsalına sözler edip yan bakma,
Senin kutsalına söz ederler yığıdim...

Sende olan ar-haya-edep var karşıda,
Ahlâk, pazarlanmaz, yolda, evde, çarşıda,
Kutsal değer bütünüdür o, insanlarda,
Yaratılanı hoş görmek gerek yığıdim...

Huzeyfe gibi münafıkları bilmeli,
Her öleni Allah yolunda bilmemeli,
Mü'min aşkını saklamayıp göstermeli,
İman, aşikarca yaşanmalı yığıdim...

Muaz İbn-i Malik vardı pişmanlık duyan,
Yaptığını Resûle ikrarda bulunan,
Zina ettiği için "Recm" uygulanan,
Suç işlerken cezayı düşünmeli yığıdim...

Zinanın cezasına razı olabilmek,
Çalmanın da acısına dayanabilmek,
Önemli olan yapmadan bin düşünmek,
Allah razı mı bilmek gerekir yığıdim...

Ar perdesi yıkık olanda,
Haya-edep arama onda,
Loş hayat hakimse dünyada,
Hiçbir cihan gülmez yığıdim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650506/ahlak.html>

Batıl

BÂTIL

Bâtıl !...

Kur'ân ve sünnet ölçülerine uymayan,
İnanç, ibadet, ahlak, hukuk tanımayan,
Haksızlık ve küfür anlamında sayılan,
İnsanı cehenneme çağırandır BÂTIL...

Bâtıl !...

Zatında hakikat ve sebat bulunmayan,
Temelden de bozuktur manasında olan,
Hak hakimiyeti yoksa ortaya çıkan,
Zalimi, zulmü baş tacı etmektir BÂTIL...

Bâtıl !...

Allah aşkından uzak, gerçeği sevmeyen,
Fasık fikir, kanaat, tutum sergileyen,
İnsanı Allah çizgisinde yürütmeyen,
Allah'a isyan manasına gelir BÂTIL...

Bâtıl !...

Cenab-ı Hakk, Kur'ân-ı Kerim'de buyurur:
"Hak geldi, batıl da yok olmaya mahkumdur."
Yolların en güzeli Allah'ın yoludur,
Gerçeğe aykırı olana denir BÂTIL...

Batıl !...

Cenab-ı Hakk Hac Sûresinde bildirmekte,
Batıl siyaseti kendi menfaatine,
Müslüman ise tüm insanlığa hizmette,
Dünya için her şeyi mubah görmektir BATIL...

Akledip, düşünüp görmek gerekir bunu,
Süslü-püslü gösterir şeytan oyununu,
Cehennem bilinir şeytan yolunun sonu,
Hak gelince batıl zil olur yığıdim.

Dünyayı zulmü altında tutanlar hani?
Sevgi ile bakanlarda kalmadı yani!
Defterler gösterecek hesapta kendini,
Mantık doğru olanı yap diyor yığıdim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650824/batil.html>

Din

DİN

Din !...

Kelime kökeni bakımından, hükmetmek,
Ceza ve de ödül, yönetmek, üstün gelmek,
Hesaba çekmek, bilmek, hesaba çekilmek,
Kur'ân-ı Kerim'de çok yerde geçmekte DİN...

Din !...

Bu konuda pek çok âlim tanım yapmıştır,
Makbulü İslâmiyet adına olanıdır,
Akıl sahibinin uyduğu kurallardır,
İnsanı kurtaran ilâhi çağrıdır DİN...

Din !...

Cenab-ı Allah tarafından gönderilmiş,
Akıl ve düşünce ürünü denilmemiş,
Peygamberler sadece aracı bilinmiş,
Zorla, baskıyla kabul ettirilmez DİN...

Din !...

Dini, Nebi'ye izafeten anmak yanlış,
Peygamberlerde emredileni yapmış,
Allah, peygamberleriyle şeklen anlatmış,
Akıl sahibinin uyduğu kuraldır DİN...

Din !...

Dinin muhatabı akıllı kimselerdir,
Kendi seçimiyle de kulluk etmesidir,
Dini benimsemek Kur'ân'ın ilkesidir,
Hür iradeyle teslim olmaya denir DİN...

Din !...

İnsanlığı mutlak hayra götürmektedir,
Hayırdan maksatta, iki cihan içindir,
Dünya ki; âhiretin azığı bilinir,
Varlıkları kapsayan ilâhi nurdur DİN...

Din !...

İlâhi dinler tek bir kaynaktan gelmiştir,
Hem dünya hem de âhiret saadetidir,
Pek çok din kullarca da tahrif edilmiştir,
Tahrif edilmemiş, İslâmiyet'tir Hak DİN...

Din !...

İslâm ki; evrenseldir, insanlığa gelmiş,
Her zaman, her mekana da hitap etmiş,
Tevhid inancı İslâm'ın özü bilinmiş,
Allah'ın birliğine de inanmaktır DİN...

Bak geriye, nice insanlar aldanmıştır,
Kâinatı sahipsiz sanan yanılmıştır,
Cenab-ı Allah'a inanan kazanmıştır,
Her zerre Allah'ı zikreder yiğidim...

Hesap günü olmasaydı, nice hal olur?
Zalimler, zulümleriyle gider kurtulur,
Her yapılan, sanma ki bir gün unutulur?
Hak terazisi pir kurulacak yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651136/din.html>

Dost-Dostluk

DOST – DOSTLUK

Dost – Dostluk !...

Sıcak ve insani olan ilişkilere,
Dostluk tavsiye edilmiştir Mü'minlere,
Müslümanlıkta dostluğun yeri çok yüce,
Her halini saklamadığın kişidir DOST...

Dost – Dostluk !...

Cenab-ı Allah, Kur'ân'ında teşvik etmiş,
Dostluk için şaşmaz bir de ölçü verilmiş,
"Allah sevgisi uğruna dostluk" denilmiş,
Her halini de bildiğiniz kişidir DOST...

Dost – Dostluk !...

Dostluk, tek taraflı menfaate dayanmaz,
Bir taraf gülerken, diğeri ağlamaz,
Dost, dostuna hiçbir zaman ihanet yapamaz,
Menfaatlere dayanmana denir DOST...

Dost – Dostluk !...

Allah için sever, Allah için buğzeder,
Sıkıntılı günde çağırmadan gelirler,
Omuz omuza aşılır, dertler, engeller,
Allah için sevmenin temelidir DOSTLUK...

Dost – Dostluk !...

Ölçü; Hz. Peygamber ve sahabede mevcut,
Onların dostluğu ki; inci, elmas, yakut,
Dostluğun özüne de hakimdir tek vücut,
Kutsalına saygı, derde dermandır DOSTLUK...

Dost – Dostluk !...

Dostsuz insan, kurumuş ağaç misalidir,
Meyve vermez, ateşte yanıp gidecektir,
Dostun dostuna daim güvenilmelidir,
Hz. Ali'nin arzuladığı şekildir DOSTLUK...

Dost – Dostluk !...

Çok iyi dostluklar hesapsız kurulmuş,
Gerçek dost, dostu için yanıp kavrulmuş,
Mevlana ki; dostluğu Şems'te bulmuş,
Yürekten yanmanın adına denir DOSTLUK...

İnsanın varsa yürekten bağlı dostluğu,
Ne fark eder ucuza gitse de ten postu,
Önemli olan Allah yolunda oluşu,
Dost; anlık değil, sonsuz olmalı yığidim...

Nefret ve düşmanlıklar girmesin araya,
Hoş bakmalıyız, bir kere geldik dünyaya,
Çalış, kâinatta Allah aşkıyla yanmaya,
Bütün güzellikler geçicidir yığidim...

En az yürekten iki dostun olmalı ki;
Çaprazlama bütün yürekler birleşmeli,
Zincir halkası evreni elde etmeli,
Dostumun dostu, candan dostumdur yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651502/dost-dostluk.html>

Gıybet

GIYBET

Gıybet !...

Toplum ve fertlerin huzurunu bozarmış,
Gerçek nedeni de manevi hastalıklmış,
Allah, gıybet etmeyi kesin haram kılmış,
Kişinin arkasından konuşmaktır GIYBET...

Gıybet !...

Ölü insan eti yemek manasındadır,
Kur'ân; Hucurat Sûresi bunu anlatır,
Bu güzel Sûrede çok güzel öğüt vardır,
Kişinin aleyhinde konuşmaktır GIYBET...

Gıybet !...

İnsanın hoşlanmayacağı konuşulur,
Söylenen şey o kimsede varsa, gıybet olur,
Eğer yok ise, iftira etmiş olunur,
Kişinin arkasından konuşmaktır GIYBET...

Gıybet !...

Yüzüne söylemediğini sakın konuşma,
Kimsenin kusurunu açığa çıkarma,
Kişi ayıbı sende kalsın, sırdır sakla,
Namertliğin acı meyvesidir GIYBET...

Gıybet !...

Cenab-ı Hakk, Kur'ân'da der: "Zandan kaçınin,
Siz kimsenin kusurunu araştırmayın."
Muhammed der: "Kendi ayıbınıza bakın."
Kusurları dile dolamak denir GIYBET...

Gıybet !...

Müslüman dostunu bir bütün kabul eder,
Onun hakkında da iyiliklerini söyler,
Hz. Muhammed: "Dost ayıbıyla uğraşma" der,
Tırnakla yüzleri kazımaktır GIYBET...

Sana, başkasını çekiştirene kanma,
Seni başkasına çekiştirir yanma,
Sen iki yüzlü riyakarlara inanma,
Müslüman dinini ifsad etmez yığidim...

Kendi kusurlarıyla uğraşan olmalı,
Kendini eleştirip doğruyu bulmalı,
Başkasının kusuruna bakmamalı,
O kusur sende de oluverir yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651828/giybet.html>

Hased

HASED

Hased !...

İnsanın elindeki nimeti kıskanmak,
Onun meziyetlerini de çekememek,
İnsan yüzüne gülüp, sonra gıybet etmek,
Kendinin olmayanı kıskanmaktır HASED...

Hased !...

Hasetlikte sınır, son durak hiç olmamış,
Her daim başarılı olan kıskanılmış,
Mal, mülk, şan, şeref, itibar, güzellik varmış,
Her bir şeyi kıskanana denilmiş HASED...

Hased !...

Hased, insafı bir hastalık türü denir,
Edilene değil, edene zarar verir,
Şeytanın en büyük silahı denilmiştir,
Kişi üzerine yara açmaktır HASED...

Hased !...

İlk isyan bayrağı hasetlikle açılmış,
Şeytan, yaratılan Hz. Adem'i kıskanmış,
Şeytan, Kâbil'le Habil arasını açmış,
Şeytanın insana vesvesesidir HASED...

Hased !...

Kâbil, Hâbil'i kıskanıp şeytana uyar,
İlk cinayet hasetlikle ortaya çıkar,
Yakup'un oğulları da hasetlik yapar,
Gıybet etmenin meyvesi denilir HASED...

Hased !...

Yusuף'un kuyuya atılma sebebidir,
Kardeşleri ona olan sevgiyi bilir,
Bunun için Yusuף'a oyun edilmiştir,
Her güzel hali kıskanana denir HASED...

Hased !...

Anlaşmazlıklar mutlak bir çözüm bulur,
Hasetlikle gelen bela, zor unutulur,
Hased eden hasetliğiyle mutlu olur,
Hakir ve perişanlık istemektir HASED...

Hased !...

Ona İslâmiyet, "kötülüğün başı" der,
Kur'ân, Felak Sûresi bunu izah eder,
Buna dikkatleri çekmiştir Hz. Peygamber,
İyiliği çekememe adıdır HASED...

Hased !...

Sen sevinince hasetçi çok üzülmüş,
Hasetçiden intikam alma yolu buymuş,
Hased illeti büyük hastalık görülmüş,
Şeytana uyma yolunun adıdır HASED...

"Ben neden böyleyim" demeyin sakın,
Sana layık olana, razı olmak hakkın,
Elindekini bil, ondan gelsin hesabın,
Malın ve mevkinin hesabı var yığıdim...

Hasetlikle insan içine atmayın kor,

Kalp kırmak kolay, inanın yapması zor,
Bilmiyorsan eğer, bir bilen var ona sor,
Devran-ı alem ileri döner yiğidim.

Allah sana yetecek kadar akıl vermiş,
Seni onun hesabıyla mükellef kılmış,
Hasetçi olan kalpte, iman barınmazmış,
Senden alttakine bakıp sevin yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652884/hased.html>

Hikmet

HİKMET

Hikmet !...

Sözün ve davranışın birbirini tamamlaması,
Söylenenin Allah'ın hükmü dahilinde olması,
Davranışların da ilâhi hükümlere uyması,
Allah'ın yolunda da dosdoğru yürümektir HİKMET...

Hikmet !...

Eşyanın anlam ve de hakikatini kavramaktır,
Allah'ın güzel ahlakı ile de ahlaklanmaktır,
Hz. Muhammed sevdasıyla varlık içinde olmaktır,
Evrenin sırrını çözmeye çalışmaktır HİKMET...

Hikmet !...

Kur'ân hükümlerini öğrenip hayatta yaşamak,
Resûllerde kitap ve hikmet varlığını anlamak,
Herkesin kabı ölçüsünde darlığını kavramak,
Eşyanın asıl hakikatini anlamaktır HİKMET...

Hikmet !...

İbadetlerin sırrını kavramaya çalışmaktır,
Her şeyde ayetlerin tecellisini aramaktır,
Kâinat, insan ve Kur'ân-ı Kerim aynı kaynaktır,
Allah'a ulaşmanın yolunu keşfetmektir HİKMET...

İlim hikmetle, hikmet ilimle bir bütün arzeder,
İlim ve hikmet; Müslüman'ın yitik malı demişler,
Arz-ı alem içinde bulup, yaşama tevdi eder,
Mü'min irfan deryası içinde olmalı yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653109/hikmet.html>

Hoşgörü (Musamaha)

HOŞGÖRÜ (MÜSAMAHA)

Hoşgörü !...

İslâm, hoşgörü temelinde yükselmekte,
Dar fikre ve taassuba yer vermemekte,
Peygamber örnektir, Ümmet-i Muhammed'e,
Saygı ve sevginin ürünüdür HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

“Bence doğru olan şu veya da bu” derken,
“Senin fikrine de saygılıyım” diyerekten,
Kaçın, polemiğe girip kişi üzmemekten,
Anlayış gösterme tavrı denir HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

“Dinde zorlama yoktur” ilkesi İslâm'ın,
Meyvesi tatlıdır sevgiyle yaklaşmanın,
Metodu bellidir İslâm'a çağırmanın,
Güzel öğütte bulunmaktır HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Peygamberin uygulamaları esastır,
Müslüman, Muhammed yolunda olmalıdır,
Her zaman Peygamberi örnek almalıdır,
Kati, kinci olmama yoludur HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Kolaylaştırma İslâm'ın temel prensibi,
Kimseyi üzmez, Müslüman iman sahibi,
Zorlaştırmak, nefret etmek şeytanın işi,
Söz ve tavırda sevecenliktir HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Adem-i beşer kaba kuvvetten hoşlanmaz,
Kem söz, kaba kuvvetle hedefe varılmaz,
Tatlı dile, tatlı edaya yeter olmaz,
Allah yolunun has ilkesidir HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Tarih hoşgörü sahneleriyle doludur,
Çok yerler, kan akıtmadan teslim olmuştur,
Erdemlik önünde insan saygı duymuştur,
Kindarlığı kör etme adıdır HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Katılık, gaddarlık insana acı verir,
Haçlı ruhu insanlığa çok çektirmiştir,
Tarih ki; insanlığın seyir defteridir,
İnsanlık madeninin özüdür HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Barış ve dostluğun temel ögesi denmiş,
Müslüman kavgayı değil, barışı seçmiş,
Nefret etmeyip, herkese tebessüm etmiş,
Sevgiyi de egemen kılmaktır HOŞGÖRÜ...

Hoşgörü !...

Mevlana, Yunus sevgi şuuru aşılar,
Aşkları insanlığı kaplayacak kadar,
Yunus'ta sevginin bir başka boyutu var,
Yaratılmışı hoş görme demek HOŞGÖRÜ...

Sevgi, Müslüman'ın en büyük sermayesi,
İstenir ondan yaratılmışı sevmesi,
Beklenir Yaratana ibadet etmesi,
Müslüman el-Emin neferidir yiğidim...

Hoşgörüde de bir sınır var bilmeli,
Su suskun deyip üzerine gitmemeli,
İnsan kendini mağdur edeni bilmeli,
Allah için hareket etmeli yiğidim...

Müsamaha gösteren gönüller yücedir,
Onlar her mükafatı Hakk'tan beklemiştir,
Hoşgörü İslâmiyet aşkıyla gelmiştir,
Şer oku atma geri gelirmiş yiğidim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653725/hosgoru-musamaha.html>

İbadet

İBADET

İbadet !...

İslâm'ın en temel kavramından biridir,
Kullukta olan görevi ifa etmektir,
Hakk huzurunda kayıtsız teslimiyettir,
Derin sırların bilinmesidir İBADET...

İbadet !...

Hakk'ın yüceliğini benimseme adı,
Kulluk şuurunda olmanın gerçek tadı,
Kişinin kulluk etmek olmalı maksadı,
Övünme maksadıyla yapılmaz İBADET...

Allah için ibadet eden yürek yanar,
İbadet şuurunda olan ışık saçar,
Dünya nimetlerinden götüren kim var?
Üryan geldik üryan gideriz yiğidim...

Cenneti kazanmak değil, ibadet etmek,
Cehennem korkusuyla ibadet etmemek,
İbadette gaye, Hakk rızasına ermek,
Allah'a teslim olmak gerekir yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654122/ibadet.html>

İctihad

İCTİHAD

İctihad !...

Uğraşmak, çabalamak, emek sarf etmektir,
Çok önemli bir fıkıh (hukuk) terimidir,
Fâkih'in çıkardığı hükümlere denir,
Bilinçli bir çalışma adıdır İCTİHAD...

İctihad !...

Kur'ân ve Sünnet'ten hüküm çıkarma adı,
Ehil olandan başkası da yapamazdı,
Bu işte Fâkihler güvenilir olandı,
Ehliyet sahibinin yaptığıdır İCTİHAD...

İctihad !...

Hz. Peygamber de teşvik etmiş bu yöntemi,
Resûl, yorum yapıp aydınlatır ümmeti,
Uygular istişareden çıkan niyeti,
İstişareden çıkan karardır İCTİHAD...

İctihad !...

Önce Kur'ân, sonra Sünnet'e baş vurulur,
Kıyas – Fukaha ve İctihad'ta son bulur,
Bu davranış yolu ki; peygamber yoludur,
Düşünceye saygı duymak denir İCTİHAD...

İctihad !...

İctihadla hükümler veren Müctehid'dir,
Usûl-i dinde değil, Fürû dinde denir,
İnanç ki, kesin hükümlerle bildirilmiştir,
Zamana göre yorum adıdır İCTİHAD...

İctihad !...

İctihatta isabet varsa iki sevap,
Hata edene de yazılırmış bir sevap,
Hükümden geri dönmek için verilmiş hak,
Allah'ın hoşnut olduğu yoldur İCTİHAD...

İctihad !...

Müctehid reyleri ki; İslâm'a renk katmış,
Onların yorumuyla tam anlaşılmalı,
Bir konuda pek çok icthadlar yapılmış,
İslâm'ı yaşama yolu denir İCTİHAD...

Müctehid yoludur tarikat ve mezhepler,
O güzellerle renklenmiştir hakikatler,
İnanç değil, farklı olmuştur ibadetler,
Aslolan Allah yolu bilinir yiğidim...

Âlimler, Peygamber varisi bilinmekte,
Kibirlenme olmazmış onların gönlünde,
Küfür, hakaret asla yakışmaz Mü'min'lere,
Müslüman her yerde sevilir yiğidim...

Demeyin sakın, bu neden, niçin böyledir?
Yorum ve muamelat içinde öyledir,
Denmişse ki; Allah bir, Muhammed elçidir,
Temel aynı fark aramak boşuna yiğidim...

Usûl-i Din: İnanç kaideleri

Fürû-i Din: İbadet ve muamelat konusu.

Ŗair: Abdullah YaŖar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654452/ictihad.html>

İnfak

İNFAK

İnfak !...

Kur'ân; üçüncü olarak infakı sayar,
Birinci iman, ikincide namaz var,
Cenab-ı Allah, insanı mal ile sınar,
Allah için vermenin de adıdır İNFAK...

İnfak !...

İnsanlar, mal ve canlarıyla sınıanmış,
Mal sınavını geçemeyen sınıfta kalmış,
Can sınavına da hak kazanamazmış,
Mal sınavını vermenin adıdır İNFAK...

İnfak !...

Farz olanı zekât, nafilisi tasadduk,
Allah için verince gelmek mutluluk,
Varlıkta vermeyenler, nasıl bilsin yokluk?
Kırkta bir olsa da verme adıdır İNFAK...

İnfak !...

İnsan, sahibi olduğundan verebilir,
Sahipken vermezsen, o mal senin değildir,
Elindeki ola mal senin sahibindir,
Allah yolunda harcama adıdır İNFAK...

İnfak !...

Kırkta biri vermekte yeter denmiş,
Sahabe; "Zekatü'l-Bahil: Cimri zekat" dermiş,
Asr-ı Saadet'te beşte bir verilirmiş,
İki de bir vermenin de adıdır İNFAK...

İnfak !...

Verince, azalacak sanıp yanılmayın,
Verilenler Allah içindir unutmayın,
Cenab-ı Hakk, bire on verecek inanın,
İman ve namazdan sonra gelendir İNFAK...

İnfak !..

Vahiy, Allah için vermeyi öğretmekte,
Hz. Peygamber'le bizlere öğüt vermekte,
Kişi malına Allah'ı ortak etmekte,
Allah yoluna harcama adıdır İNFAK...

İnfak !...

Ortağı Hakk olanın sırtı yere gelmez,
O'nun vereceğini de, hiçbir kul vermez,
Bolluk ve darlıkta seni asla terk etmez,
Allah için çalışmanın adıdır İNFAK...

Allah adına vermek, insana yakışır,
Hem dünya, hem ahiret, insanla barışır,
Var iken vermeyen, şeytanla arkadaşır,
İyilik-ihsana yeter olmaz yığıdim....

Vermek güzel olmasaydı, ashop vermezdi,
Onlar ki; malının tamamını verendi,
Allah yolunda, bundan dolayı yükseldi,
Asalet, insanın meyvesidir yığıdim...

Biriktirip harcamamak, şeytandan gelir,
Melun şeytan, cimri olmaya özendirir,

Cenab-ı Hakk, Kur'ân'da infakı bildirir,
Allah veren kulunu çok sever yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654785/infak.html>

İrfan

İRFAN

İrfan !...

Bilmek, kavramak, anlamak manası vardır,
Allah'ın lütfettiği ilmin de adıdır,
Buna "İlm-i ledün, İlm-i Rabbani" denir,
Öğrenilerek elde edilmezmiş İRFAN...

İrfan !...

Peygamber veya evliyadan öğrenilir,
Allah'ım o güzel yolda hidayet verir,
Güzel amel peşindeyken lütufla gelir,
Bir tasavvuf terimi denilmiştir İRFAN...

İnsan, amel-i salih içinde olmalı,
Ameli, menfaat gözetip yapmamalı,
Yaptıklarını da Allah için yapmalı,
Allah ne verirse güzel verir yiğidim...

Cüz-i irade ile de hikmet beklenmez,
Hakk, yolunda olmayana hidayet vermez,
Kul bildiğiyle kibirlenip, böbürlenmez,
Küll-i iradeye eğilmeli yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/655090/irfan.html>

İslam

İSLÂM

İslâm !...

Se-li-me fiil kökünden ismi türemiş,
Fiil mastarı oluşumuna “silm” denmiş,
Selamette olmak, esenliğe ermekmiş,
Barış anlamına gelmekte denir İSLÂM...

İslâm !...

İslâm özünü vurgular selem-selime,
Barış yapmak, anlaşmak denir Selem’e,
Boyun eğmek manasına gelir Selime,
Selamet anlamında bilinmekte İSLÂM...

İslâm !...

Mutlak iradeye teslim olmak denilir,
Barış, huzur, güvenlik, saadet demektir,
Mü’min, mutlak iradeye boyun eğmiştir,
Allah ve kul arasında yol denir İSLÂM...

İslâm !...

Sadece Cenab-ı Hakk’a itaat etmek,
O’nu yaratıcı olan tek kuvvet bilmek,
İnsana görev, ibadet edip güvenmek,
İbadet gereklerine uymaktır İSLÂM...

İslâm !...

Anlam dairesinin teslimiyetidir,
İçteki bilinç ve iradeyle bilinir,
Her insan fizyolojik olarak Mü’min’dir,
Akıl ve iradeyi kullanmaktır İSLÂM...

İslâm !...

Fizyolojik olarak insan uzvu aynı,
Kalp, ciğer, böbrek, beyin, damar ve de kanı,
İnsanı farklı kılan, inanç-hayat tarzı,
Bedenin şartsız teslimiyetidir İSLÂM...

İslâm !...

İnancımızı doğrudan akıl destekler,
Aklımızın kaynağı da vicdan demişler,
Duygumuz yaratıcıya köprülük eder,
Bütün zamanların dini bilinir İSLÂM...

İslâm !...

Eşit insani hakta, Mü’min ile kâfir,
İslâm diyarı ki; güvenilir, emindir,
İslâm’da insanı öldürmek men edilir,
İktisadi hayatta adalettir İSLÂM...

İslâm !...

İnsan, haklarına islâmla kavuşmuştur,
Gayri Müslimler yaşama hakkı bulmuştur,
Adalet önünde herkes eşit olmuştur,
İnsana eşit fırsat tanıyandır İSLÂM...

İslâm; Bela ve afetten uzak kalmak demek,
Teslim olup, boyun eğip, kurtuluşa girmek...

İslâm; Kâinatın ve ahiretin düzeni,
Dünyada yaşamış olmanın gerçek nedeni...

İslâm; Özde ve sözde Müslüman'ım demektir,
Allah'ın emrine girip O'na güvenmektir...

İslâm; Her zaman, zemin ve her koşul altında,
Allah hükmüne gönülden razı anlamında...

İslâm; Bütün peygamberlerin özünde gelmiş,
Hz. Muhammed'le eksiksiz olarak bilinmiş...

İslâm; İnsanın iç ve dışının temizliği,
Ahsen-i Takvim'de var olmanın güzelliği...

İslâm; Allah birdir deyip, Muhammed'i bilmek,
O'nun kul ve de Resûl olduğunu söylemek...

İslâm; Bir boyutuyla vicdana anlam verir,
Bir boyutuyla toplum ve hayata yön verir...

İslâm; Adını Allah koymuş, insanda bilmiş,
Kur'ân'da "Allah katında din İslâm" demiş...

İslâm; Ruh ve cismi, bütün olarak algılar,
Birey ve toplum için hayat nizamı koyar...

İslâm; Evrendeki bütün şuurlu varlıklar,
Allah'ın bildirdiği düzene uyacaklar...

İslâm; İlâhi dinlerinde genel adıdır,
Hz. Muhammed ile kurallar yaşanmaktadır,

İslâm; İlimli veya Fundamentalist değildir,
Allah nizamıdır, her zaman geçerlidir...

İslâm; Hz. Muhammed'i takip etmenin adı,
Müslümanlar için belirtilmiştir beş şartı...

Temizlik ve medeniyet dinidir İSLÂM...
Temizlik üzerine kurulmuştur İSLÂM...
Sömürü ve haksızlığa dur demiştir İSLÂM...
Sosyal güvencenin garantisidir İSLÂM...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/655430/islam.html>

Kıyamet

KIYAMET

Kıyamet !...

Kalkmak, doğrulmak, dikilmek manasındadır,
Dünya batışı, kıyamın var olmasıdır,
Ahiret hayatının da başlangıcıdır,
Belirlenen zamanda kopacak KIYAMET...

Kıyamet !...

Ne zaman olacağını, bilmez insanlar,
Melekler dahi bu halden uzaktadırlar,
Gizli olmasının elbette hikmeti var,
Peygamberinde bilmediğidir KIYAMET...

Kıyamet !...

Peygamber sadece alametini söyler,
Bilinmektedir küçük-büyük alametler,
Her birini sıralamış büyük âlimler,
Evrenin sönmesine denilir KIYAMET...

Kıyamet !...

İçki, kumar, zina küçüklerden sayılmış,
Gayri meşru doğumlar da çoğalacakmış,
Refah ve bolluk ise yaygınlaşacakmış,
Dünyanın alt üst olması denir KIYAMET...

Kıyamet !...

İlim; mal ve mülk için tahsil edilirse,
Çocuk, anne-babasına karşı gelirse,
Küçük-büyük, sevgi-saygı sona ererse,
Sayılmaktadır bu haller küçük KIYAMET...

Kıyamet !...

Güneşin batıdan doğması da büyükmüş,
Deccal çıkıp ortamı karıştıracakmış,
Hz. İsa da gelip Deccalı boğacakmış,
Dabbetü'l-Arz'ın zuhuru denir KIYAMET...

Kıyamet !...

Kur'ân-ı Kerim'de var kıyamet tasviri,
Net açıklamakta kıyamet şiddetini,
Dileyen okuyup anlar Hacc Sûresini,
Kıyamet Sûresinde açıktır KIYAMET...

O büyük gün sığınılacak yer yok denir,
Kıyamet sarsıntısı dehşetli bir şeydir,
Allah'ın azabı ki; çok da şiddetlidir,
Zaman elinde iken kıymet bil yiğidim...

Gör bak, net izahı var Kur'ân-ı Kerim'de,
Güvenme malına, mülküne, servetine,
Kıyamet vardır, çeki düzen ver kendine,
Allah'ın istediği insan ol yiğidim...

Kıyametin yarın olacağını düşün,
Fayda vermeyecek şeytan için gülüşün,
Bil ki O'ndan geldik ve O'nadır dönüşün,
Kul, şuurunu yakalamalı yiğidim..

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/655747/kiyamet.html>

Kibir

KİBİR

Kibir !...

Kendini beğenmek, üstün görmek bilinmiş,
Büyükleme ve azamet, aynısı denmiş,
Mağrur veya mütekebbir de denilirmiş,
Böbürlenme, büyükleme adıdır KİBİR...

Kibir !...

İnsanda kişilik hastalığı bilinir,
Allah, dini İslâm'da yasak edilmiştir,
İnsana zarar veren kötü halden denir,
Şeytanın da önemli sıfatıdır KİBİR...

Kibir !...

Şeytan, Hz. Adem'e kibrinden secde etmez,
Kibre de, gerekçeler icat edilemez,
Mantıklı izahat ise getirilemez,
Farklı olduğunu düşünmek denir KİBİR...

Kibir !...

Kibir nedeni olan şeyler geçicidir,
Güzellikler hamamdan eve kadar gelir,
Mal çokluğu da, musalla da terk edilmiştir,
Öz güzellikten mahrum olmak denir KİBİR...

Kibir !...

Dünya niyetiyle böbürlenme denilmiş,
Pek çok şair dizelerde dile getirmiş,
İslâm'da kibir ve azamet men edilmiş,
Küçümseyerek yüz çevirme denir KİBİR...

Kibir !...

Allah, kendini beğenen kimseyi sevmez,
Mal ve namıyla övünene güvenilmez,
Kibirli kişi bencildir, asla sevilmez,
Güzel şeyi bencilce istemektir KİBİR...

Kibir !...

Kibirli kişi, toplum içinde duramaz,
Kendi yakınlarıyla barışık olamaz,
Yürekte, samimi dostlar bulamaz,
Cenab-ı Hakk'a isyan noktasıdır KİBİR...

Kibir !...

Nemrud ki, kibirlenip haktan uzaklaştı,
Firavun da kendisini tanrı saymıştı,
Bak onlara, onlardan dünyaya ne kaldı,
Allah'a kulluğu da unutturur KİBİR...

Kibir !...

Kureyş, Hz. Muhammed'e karşı kibirlendi,
O'nun Peygamberliğini kabul etmedi,
"Bir yetimden Peygamber olmaz" demişlerdi,
Gerçeği kabul etmeme adıdır KİBİR...

Kibir !...

İnsanlar yaratılış gereği eşittir,
Annesi Havva, babası da Hz. Adem'dir,
İnsan aslı ise su ve toprak bilinir,
Kulun, kulu küçümsemesi denir KİBİR...

Kibir !...

İnsanın evveli su, sonu toprak olmuş,
Asalet, soyluluk ki, İslâm'la son bulmuş,
Allah'a bağlı olan kul üstün tutulmuş,
İmanı gölgeleme adı denir KİBİR...

Kibir !...

İslâm'da kimse kimseden üstün değildir,
Üstünlük ki, sadece takvada bilinir,
Kibirli olan cennete girmez denir,
İki cihanı kaybetme nedenidir KİBİR...

Her insan bedeni elbet toprak olacak,
Mizan terazisinde hesap sorulacak,
Kibirlenip böbürleneler de yanacak,
Şu üç günlük dünya için yanma yığidim...

Mağrur olup, kimseyi etme sakın mağdur,
Her yaratılmış insan, Allah kuludur,
Elindeki imkan, senden davacı olur,
Ateş, kor elle tutulmaz denir yığidim...

Var kulluk şuuru içinde hayat yaşa,
Şeytana uyup, onun için olma maşa,
Yaptığın iyiliği, kakma garip başa,
Bil ki, doğruluğa yeter olmaz yığidim...

Şair : Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656133/kibir.html>

Komşu-Komşuluk

KOMŞU – KOMŞULUK

Komşu !...

Her anı görüşülüp, konuşulan olan,
Yaşamak zorlaşmış, komşuluk olmadan,
Her bir der ve elemde yardıma koşulan,
Başlı başına bir servet sayılır KOMŞU...

Komşuluk !...

Neşeli, dertli günde hey yanında olur,
Aynı davranış her zaman karşılık bulur,
İyi komşu, akrabadan üstün olmuştur,
Karşılıklı güvene dayanır KOMŞULUK...

Komşu !...

İslâmiyet, komşuluk hakkını önemser,
Komşu ile geçinmeyi tavsiye eder,
Atalarımız da “ev alma komşu al” der,
Her halinden haberdar olduğundur KOMŞU...

Komşuluk !...

İnsanların kardeşlik ortamı gelişir,
En önemli ilke, karşılıklı güvendir,
Peygamberimizden pek çok hadis gelmiştir,
Kur’ân’ın istediği şekildir KOMŞULUK...

Komşu !...

Komşuya ikramda bulunmak İslâm emri,
Komşu hakkında konuşma ileri geri,
Seni ilgilendirir onun her kederi,
Her devirde ihtiyaç duyulandır KOMŞU...

Komşu !...

Bizar isen komşularının her halinden,
Şüphe duymaya başlarsın her nefesinden,
Mezara girersin her gün eve gelirken,
Sat yuvanı yaramaz sana öyle KOMŞU...

Komşu !...

Komşun senin her halinden rahatsız ise,
Seni her gördüğünde sırtını dönmüşse,
Komşularınla arana bela girmişse,
Sen yaramazsın, senden asla olmaz KOMŞU...

Sen duymadın mı, her Cuma’daki hutbeyi,
Rabbim emreder bize, iyilik etmeyi,
Komşunun yüzünden eksik etme gülmeyi,
Dost kazanmak kadar zor şey yoktur yiğidim.

En az haftada iki kere komşunu sor,
Günümüzde binalar yükselir dostluk zor,
Tanımaz kişi, aynı yerde oturuyor,
Kıyamet alameti yakındır yiğidim....

Şair : Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656451/komsu-komsuluk.html>

Kul Hakkı

KUL HAKKI

Kul hakkı !...

İslamiyet'te haklar ikiye ayrılır,
Allah hakkı; "Hakkullah-hukukullah" vardır,
Kul hakkı; " Hukuku'l-ibad" sayılmıştır,
Yükümlülük anlamına gelir KUL HAKKI...

Kul hakkı !...

Allah Hakkı; ibadet ve vazifelerdir,
Kul hakkı; insanlar arasındaki haldir,
Son derece de kutsal olan bir görevdir,
Allah hakkından önce gelmiştir KUL HAKKI...

Kul hakkı !...

İslamiyet kul hakkına özen göstermiş,
En küçük zarar bile "kul hakkı" bilinmiş,
Allah: "Sakin kul hakkıyla gelmeyin" demiş,
Her türlü hak gaspına denilmiş KUL HAKKI...

Kul hakkı !...

Allah, hakkını dilerse bağışlayacak,
Mahşerde kul hakkına ki, karışmayacak,
Kul hakkı yiyenler de bağışlanmayacak,
Kâfir bile olsa yeme sakın KUL HAKKI...

Kul hakkı !...

Şehidin bile kul hakkı sorulacakmış,
Allah hakkını ona bağışlayacakmış,
Kul hakkı, kullar arasında olacakmış,
Sosyal barışın temeli denir KUL HAKKI...

Kul hakkı !...

Kul hakkı ki; hayat hakkı, mülkiyet hakkı,
Mahrem, namus ve şeref dokunulmazlığı,
Kanunda eşitlik, iman ve inanç hakkı,
Nafaka temininin temeli KUL HAKKI...

Kul hakkı !...

Çok çeşitli ifadeleri içermekte,
Selam vermek bile, kul hakkına girmekte,
Kur'ân ve sünnet insana öğüt vermekte,
Nefis için zulmetmeye de denir KUL HAKKI...

Alma hiç kimsenin ahını ve malını,
Kıyma insana verilen emanet canı,
Karartma ahiretteki hesap dünyanı,
Yaşam pamuk ipliğine bağlı yığdım...

Haram-helal demeden biriktirmek niye?
Türlü hilelerle gelmişsen bir mevkie,
Her halinle de zarar vermişsen ülkeye,
Bunlarda sorulmaz sanma sakın yığdım...

Hak dediğin sadece dilde olmamalı,
Senin zevkine bir başkası yanmamalı,
Unutma dünyada kalır, dünyanın malı,
Akledip düşünmek gerekiyor yığdım...

Şair : Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656776/kul-hakki.html>

Kumar

KUMAR

Kumar !...

Menfaat karşılığı oyun oynamaktır,
Kazanmak ve kaybetmek var ise kumardır,
Kumar türleri çağlardan beri hep vardır,
Kötülüklerin başı sayılmakta KUMAR...

Kumar !...

Cahiliyye döneminde pek yaygın olmuş,
Kadın da kumarda malzeme diye konmuş,
Kumar oyunu yüzünden çok canlar solmuş,
İslâmiyet'te yasak edilmiştir KUMAR...

Kumar !...

Kumarın ne azı, ne çoğu, hepsi haram,
Bağımlılık da yaparmış kumar her zaman,
Kumarı yasak kapsamına almış Kur'ân,
Havadan kazanç yolu denilmiştir KUMAR...

Kumar !...

Kazanç ve kayıp arttıkça nefis azdırmış,
Bu bağımlılıktan kurtulmak da zorlaşmış,
Kötülüğü hakkında çok kitap yazılmış,
Savurganlığın doruk noktasıdır KUMAR...

Kumar !...

Kumarcının dost çevresi de daralır,miş,
En yakını bile kumarcıdan kaçarmış,
Onun yurdu ve yuvasında huzur kaçmış,
Zaman savurganlığı denilir KUMAR...

Kumar !...

Doğru dürüst iş hayatı da olmazmış,
Aile sevgisi de ondan uzaklaşmış,
Kazanma hırsı onun benliğini sarmış,
Kin ve de kavgayı körükleyendir KUMAR...

Kumar !...

Sandviç İngiliz bir kumarcının adıdır,
Kumar yüzünden yemekten uzak kalmıştır,
Kumar çok çeşitli hastalık ortamıdır,
Sevgi ve dostlukları kaldırmış KUMAR...

Kumar !...

Müşfik insanı, insanlığından edermiş,
İradeyi işletmez hale getirirmiş,
Bazen akli melekeleri yitirtirmiş,
İnsan sağlığının baş düşmanıdır KUMAR...

Kumar !...

Kumardan zengin ve müreffeh olan yoktur,
Onlarda sefalet içinde olan çoktur,
Oynatanda, oynayan da helak olmuştur,
Haram yoldan kazanç adına denir KUMAR...

Kumar !...

İslâm, Kumarın her türünü yasaklamış,
Bu tür oyunları, şeytanın işi saymış,
Müşterek bahisler bile kumar sayılmış,
İradeyi işlemez hale getirir KUMAR...

Allah, men etmişse, elbet hikmetler vardır,
Kişi ve toplumun mutlak yararınadır,
Gayri meşru ortamdaki hayat yanlıştır,
Haramdan medet umulmaz denir yığidim.

Çalış, emeğin, alın terin helalindir,
Kumar illetinden zengin olanlar kimdir?
Oynayana, oynatana bela gelmiştir,
Helal rızıktan tatlısı yoktur yığidim...

Şair : Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/657119/kumar.html>

Münafık

MÜNAFİK

Münafık !...

İnanmadıkları halde “inandık” diyen,
Sözleri başka, yaptığı başka gösteren,
İyilikten caydırıp, kötülük emreden,
Riyakâr, iki yüzlüye denir MÜNAFİK...

Münafık !...

İnsanlar arasında ikilik çıkaran,
Kuvvetli ve de menfaatten yana olan,
Allah rızasını her daim hiçe sayan,
Hakk’tan uzak olanlara denir MÜNAFİK...

Münafık !...

İslâmi emirlerde isteksiz, riyakâr,
Hakk’ı değil, insanı dikkate alırlar,
Her yaptığıyla kazandığını sanırlar,
Bâtılı yaymaya çalışandır MÜNAFİK...

Münafık !...

Korku ve kuşkularına esir olmuştur,
Evhamlar içinde çarpık düzen kurmuştur,
Kendine uymayanlara karşı durmuştur,
Kötülüğü emredene denir MÜNAFİK...

Münafık !...

Abdullah Sebe; nifak tohumu eker,
“Ali taraftarı, Osman taraftarı” der,
Hz. Ali’ye, Hz. Osman’a bey’at eder,
Yahudi Abdullah Sebe büyük MÜNAFİK...

Münafık !...

Kalbi hasta, maneviyatsız bir adamdır,
Münafıklar sadece Mü’min’le uğraşır,
Bu hastalık ki; “Müslüman hastalığı”dır,
Alçaklık mevkiine inendir MÜNAFİK...

Münafık !...

Resûl, Huzeyfe’ye münafıkları saydı,
Hz. Ömer, münafıklıktan pek çok korkardı,
Ömür boyu bu endişeyi yaşamıştı,
Cenaze namazı kılınmayandır MÜNAFİK...

Münafık !...

Kur’ân’da “Münafikûn Sûresi” bulunur,
Surede on bir ayette ikaz olunur,
Bizlere onlardan sakınmak emrolunur,
Duvara dayalı kütük denir MÜNAFİK...

Münafık !...

Urba giydirilmiş kütük denir onlara,
Erişmez, yoldan çıkmış toplum mutluluğa,
Çünkü onlar isyankâr olmuştur Allah’a,
Kalbi mühürlü olanlara denir MÜNAFİK...

Münafık !...

İmanda samimiyet yoksa münafıktır,
Peygamber zamanında bunlardan çok vardır,
Tasdik ettik deyip, hiç inanmamıştır,
Abdullah bin Übey ve de Kays’da MÜNAFİK...

Münafık !...

Emanetlere ihanet ederlermiş onlar,
Konuştuğu zaman yalan söylermiş onlar,
Sözlerinden çabuk dönermiş onlar,
Haddi aşıp, haksızlık edendir MÜNAFIK...

Münafık !...

Sabah ve yatsı namazı ona zor gelmiş,
Gaza etmeden de bu dünyadan göçermiş,
Sürü içinde öğürsek koyun gibiymiş,
İkiden birine tabi değil MÜNAFIK...

Münafık !...

Akrabalık bağı çok çabuk keserler,
Yeryüzünde salına salına yürürler,
Hz. Râsûlullah: "Onlardan sakınınız" der,
Mü'min gibi davranıp kandırır MÜNAFIK...

İman akidesi gönüllere inmeli,
Her haliyle "Emin bir Mü'min" bilinmeli,
Yapmacık ve gösterişten uzak gitmeli,
Allah yolunda sadık olmalı yiğidim...

Günümüzde çok münafık alameti var,
Kurtuluş onlara inanmamakta yatar,
Şer batağına giren, çirkeflere batır,
Özü, sözü bir olan Mü'min'dir yiğidim...

Allah'ım! Bizi münafıklardan eyleme,
Faydalı kıl bizleri İslâm ümmetine,
Hayırlı, ihlaslı bir kul eyle kendine,
İman ile gitmeli dünyadan yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/657577/munafik.html>

Müslüman

MÜSLÜMAN

Müslüman !...

Hiç gıybet etmez, insanları çekiştirmez,
Münakaşaya, tartışmaya asla girmez,
Akit ve de dostluğunda ihmal göstermez,
Cenab-ı Allah için pir sever MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kardeşini, kendisine tercih edecek,
Hal ve sözleriyle doğruyu gösterecek,
Büyüklere saygı, küçükleri sevecek,
Cenab-ı Allah için buğzeder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kırıcı, küçük düşürücü şaka yapmaz,
Helal kazancının içine haram katmaz,
Üçüncü şahıslar varken gizli konuşmaz,
Cenab-ı Allah için sabreder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kendisine verilen nimete razıdır,
Güzel ahlaklı, iffetli ve hayırlıdır,
Hoşgörülü, iyi geçimli, bir insandır,
Cenab-ı Allah için söz söyler MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Hile yapmaz, aldatmaz ve ihanet etmez,
Hep sevdiren, sevindirir nefret ettirmez,
Adaletlidir, merhametlidir zulmetmez,
Cenab-ı Allah için harp eder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kötülüğe, iyilikle karşılık verir,
İyilikte bulunmayı görevi bilir,
Boş durmaz, ilim öğrenip, ilim öğretir,
Hep Cenab-ı Allah'a şükreder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Cömerttir, merttir, iffetli ve onurludur,
İbadetiyle Allah'ın has bir kuldur,
Ailesine karşı anlayışlı olur,
Cenab-ı Allah için zikreder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Herkesin kendisine güvenini sağlar,
Yaptığını Allah rızası için yapar,
Öğrenip ve öğretir ölünceye kadar,
Cenab-ı Allah için fetheder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Hiçbir kimseyi, haksız yere itham etmez,
Kötü zandan sakınıp, sırlarını vermez,
Çalışır, emek verir, üşenmez, dilenmez,
Cenab-ı Allah için şükreder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Misafirperverdir, sever ve de sevilir,
Kalp kırmaz, aranan bir gönül eridir,
Komşuluk hakkını bilip daim gözetir,
Cenab-ı Allah için öğrenir MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Hep uyanıktır, emir ve yasağa uyar,
İlimi yitip malı sayıp, her zaman arar,
Zorda iken değil, her an Allah'ı anar,
Cenab-ı Allah için öğretir MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Akraba ziyaretlerini ihmal etmez,
Haram bilinen yerlere yönelip gitmez,
Allah'ın sevmediğini de asla sevmez,
Cenab-ı Allah için virt eder MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

İşlediği günahlarına tövbe eder,
Nafile ibadetle amelini süsler,
İyilik emredip, kötülükten nehyeder,
Cenab-ı Allah için pir sever MÜSLÜMAN...

Müslüman !...

Kendisine, çevresine önem verecek,
İyiliği ve sabrı tavsiye edecek,
Kalp kırıp, gönülleri de incitmeyecek,
Cenab-ı Allah için öğretir MÜSLÜMAN...

Görüldü ki, Müslüman her haliyle örnek,
İnsan, akledip bunları sorması gerek,
Her ne yapıyorsa, yapmalıdır bilerek,
Dünya imtihan yeri bilmeli yiğidim...

Senin dinin, benim dinim diye olmaz,
İslâm tekdir, içinde ikilik bulunmaz,
Akli olmayandan asla hesap sorulmaz,
Akli olan öğüt dinlemeli yiğidim...

Cemaat, tarikat hak sayılır bu yolda,
Kabuldür, gaye Hakk rızasına varmaksa,
İşimiz yok, olmaz da, nifak sokanlarla,
Allah'ın yolu tektir gitmeli yiğidim...

Şair : Abdullah yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/657758/musluman.html>

Ölüm

ÖLÜM

Ölüm !...

Dünyadaki her fani elbet ölecektir,
Canlı dünyasının değışmez kaderidir,
Allah Kur'an'ın'da da ölümü bildirir,
Şu dünya denen alemde geçmektedir ÖLÜM...

Ölüm !...

Sağlam kaleler içinde saklansak bile,
En güzel gıdaları alıp yessek bile,
Tıp dünyasını emrimize alsak bile,
Çare yok, her canlıya gelecektir ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölümü unutan kalp, paslanmış sayılır,
Dünya benim, ben ölmem diyen yanılmıştır,
Her canlı mutlaka ölüme yakalanmıştır,
İnsan için son değil başlangıçtır ÖLÜM...

Ölüm !...

Yarın ölecekmiş gibi eceli bekle,
Sen bunu yaparken de dünyadan el çekme,
Dünya için ahiretini de yok etme,
Ahiret dünyasının kapısıdır ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölümü unutan dünyada mutlu olamaz,
Ruha urba olan beden buna dayanmaz,
Anatomik yapın ki, gün gelir kaldırmaz,
Varlığın kıymetini bilmektir ÖLÜM...

Ölüm !...

En akıllı kul, ölümü fazla düşünür,
En güçlü kul ölüme hazırlık görür,
Muhammed işte ümmete böyle duyurur,
Son değil bir başlangıç sayılmıştır ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölmek ki; insan için felaket değildir,
Sonra olacağı bilmemek felakettir,
Bunca mezar, bunca mevta da yol gösterir,
Yeni dünyaya geçiş kapısıdır ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölümün bir adına da "Ecel" denilmiş,
Ecelde; tayin edilmiş zaman bilinmiş,
Her canlının sonunu da Allah bilirmiş,
Allah'tan gayrisinin sonu denir ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölüm meleği, ne has kullar canı aldı,
Bu ünlü, bu ünsüz, bu zengin aldırmağı,
Görevi nedeniyle asla suçlanmadı,
Sebeple bilinen dünya sonudur ÖLÜM...

Ölüm !...

Yaşlı, genç, güzel, çirkin, zengin, fakir demez,
Hakk'ın listesinde kim yazılı bilinmez,
Ecel ki; torpille, rüşvetle engellenmez,
Sala ile ilan edilmektedir ÖLÜM...

Ölüm !...

Dünyaya gönül bağlayan sevmez ölümü,
Ne çabuk unuttur, az önce gördüğünü,
Hakk yolda olanın o gün olur düğünü,
Alimin de, cahilin de yoludur ÖLÜM...

Ölüm !...

Ölüm için Yunus'um ne güzel demiş,
"Ölenler ruh değil, ten ise hayvan imiş,"
Ruhlar ki; dünyaya imtihan için gelmiş,
Yok oluş değil başlangıç denilir ÖLÜM...

Ölüm !...

Nasihatler istersen eğer ölüm yeter,
Dünyaya gelen her canlı mutlaka gider,
Akleden kul, Allah'ın sevdiğini sever,
Okunası en güzel kitap denir ÖLÜM...

Ölüm !...

Cansız bedeni görmedin mi musallada,
O ölmeyecek gibi bakardı dünyada,
Şimdi cansız, hareketsiz yatar orada,
Liste olup sıra beklemeyendir ÖLÜM...

Ölüm !...

Toprak kabulde arlı-arsız, kirli-kirsiz,
Bağrına basmış hırlı-hırsız, denli-densiz,
Hesaba kimse çıkamayacak deftersiz,
Büyük yere geçiş kapısıdır ÖLÜM...

Kabire azıksız girmek, sığmaz akıla,
Hakk'a asi hayat sürmek yakışmaz kula,
Her canlı doğdu ki, ölecektir Mutlaka,
Akli selim hayat yaşamalı yiğidim...

Toprağa düşen her tohum yeşermedi mi?
Topraktan gelen tekrar ona dönmedi mi?
Sana mahşerde, dirilme var denmedi mi?
Ölümü son görme başlangıçtır yiğidim...

Her adım, her nefes, idrak edilmeli ki;
Rahatça analiz et gelmiş, geçmiş,
Ölüm alıp gitti, bilemezi bilmiş,
Allah senin ameline bakar yiğidim...

Allah; kulun ibadetine muhtaç değil,
Her ibadet kurtuluş için bunu bil,
Hem Allah, hem de şu kullar içinde sevil,
Bu dünya bir imtihan yeridir yiğidim...

Ölüm son derseni, iyi düşün, iyi bakın,
Bilinmez ölüm, kime uzak kime yakın,
Senin de birden duruverir hayat çarkın,
Anın kıymetini bilmek gerek yiğidim...

Çocuk yaşta ölene de bir yer olmalı,
Yaşam denilen kutsalını yaşamalı,
Erken ölene yoksa, güzel mükafatı,
Bu dünyadan güzel yer olmalı yiğidim...

Tevekkülü mevt ile hazırla kendini,
Tez yapıver Allah'a kulluk görevini,
Seni senden başkası bilmez, bil kendini,
Allah'ın Peygamberi' de ölmüş yiğidim...

Ölüm var diye, sakın dünyayı terk etme,
Dünya azık yeridir, kimseye zulmetme,
Adın yaşasın yükselsin ilim ve de fende,
Dünya ahiretin tarlasıdır yiğidim...

Œair: Abdullah YaŒar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/658124/olum.html>

Riya

RİYA

Riya!...

İş, söz ve davranışta gösteriş yapmaktır,
Allah için değil, kul için çalışmaktır,
Dünyalık menfaatler peşinde koşmaktır,
Manevi çıkar sağlamaya denir RİYA...

Riya!...

Maneviyatı kalkan yapıp çıkar sağlamak,
Kutsal değerleri dünya için kullanmak,
Diğer adı da şan, şöhret peşinde koşmak,
Hilekârlık ve yalancılık denir RİYA...

Riya!...

Samimiyetsizliğin başlıca belgesi,
Ahlaksız insanın öz be öz sermayesi,
Vara yok, olmayana vardır demesi,
Kişiyi, alçaltan hale denir RİYA...

Riya!...

Hz. Râsûlullah buyurmuş ki: "Küçük şirktir."
İbadet Allah'a olur, kula değildir,
Allah aşkı dışındakiler gösteriştir,
Hakk rızasını kaldırır denir RİYA...

Riya!...

Her türlü ibadeti boşa çıkarırmış,
Allah'ım! Kur'an, Bakara'da açıklamış,
Çıkar için gösteriş yapmak şirk sayılmış,
İnsanları kandırmaya da denir RİYA...

İnsan, yolcu olarak görmeli kendini,
Araştırıp bilmeli geliş sebebini,
Çıkar için satmamalı kimliğini,
Yolcu, hancılık yapamaz denir yiğidim.

Özde olan, söz ve davranışta olmalı,
Her işi Hakk rızası içinde yapmalı,
Bilmiyorsan, bir bilene gidip sormalı,
Yanlışlar insana zarar verir yiğidim.

Sanma ki, üç günlük dünya senin olacak,
Helal-haram kazandığın sana kalacak,
Bil ki; hesap gününde bunlar sorulacak,
Helal kazançlar huzur getirir yiğidim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/658530/riya.html>

Rüşvet

RÜŞVET

Rüşvet !...

Her devirde, her toplumda sürmüştür hüküm,
Çıkar için kişiler olmuş iki büklüm,
Bozulmasına neden olur ana mülkün,
Gayri resmi kazanç yoludur RÜŞVET...

Rüşvet !...

Hediye, eşantıyon, komisyon, avanta,
Bozulma, çöküş başlar girdiği vatanda,
İnsanlık olmaz, onun olduğu ortamda,
Batıla hak demeye çalışmaktır RÜŞVET...

Rüşvet !...

Kanun dışı işe verilen mükafattır,
Bu iş hep devlet kapısında yapılmıştır,
Rüşvet alanın ahiri de kapanmıştır,
Devletler başına bela sayılır RÜŞVET...

Rüşvet !...

Devlet sisteminin bozulma nedenidir,
Alanda, verende melundur denilmiştir,
Rüşvet ki; büyük tehlike bilinmiştir,
Hain ruhlu insanın kazancıdır RÜŞVET...

Rüşvet !...

Kur'ân; Nisâ Sûresi, kula öğüt verir,
O yoldan gelen nafaka haramdır denir,
Allah; alan ve verene lanet etmiştir,
Emanete ihanet etmek denir RÜŞVET...

Rüşvet !...

Küçük veya büyük diye sınıflanmamış,
Haksızlığın ve zulmün temeli sayılmış,
Fuzuli "Şikayetnâme" de bunları yazmış,
Dinde en ağır hüküm konusudur RÜŞVET...

Rüşvet !...

Katip Çelebi "Mizanü'l-Hakk"ta anlatır,
Rüşvet alan hakimlerin hükmü batıldır,
Onlar ki, zalimlerin tepe sultanıdır,
Kişiliği onursuzca satmaktır RÜŞVET...

Devlet ki; görev isteyene vermemeli,
Göreve layık olanı takip etmeli,
Halkının ruhsal yapısını da bilmeli,
Asla görev istenmez verilir yiğidim...

Haram yoldan gelen, harama gider denmiş,
Rüşvet belasıyla da halk canında bezmiş,
Kişi bilmez ama, ahirini yitirmiş,
Emanetler kutsal sayılmıştır yiğidim...

Din ve dünya işi ehliyetsizlerdeyse,
Torpil ve rüşvetle mal-mülk elde etmişse,
Hak etmediği mevkie getirilmişse,
O kişi topluma ceza olur yiğidim...

Dünya sevgisi insana ağır basmışsa,
Helal olmayanı hesabına katmışsa,
Görevini çıkarlarına kullanmışsa,

Öylesine hak helal edilmez yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/658672/rusvet.html>

Sabır

SABIR

Sabır !...

İnsanın en önemli erdemlerindedir,
Kur'ân'da ise; yetmiş yerde geçmektedir,
Hz. Muhammed'in en büyük sermayesidir,
En üstün değerlerden sayılmıştır SABIR...

Sabır !...

Bütün din ve felsefeler ondan bahsetmiş,
İslamiyet özellikle tavsiye etmiş,
Hakk sözünden üstün söz ise söylenmemiş,
Her yer ve zamanda işe yaramıştır SABIR...

Sabır !...

Sabreden kişi, Allah'ın olmuş has kulu,
Tevekkül ederek de bulmuş doğru yolu,
O güzellere ki; boldur Allah'ın lütfu,
Meyveside güzel olan şeydir SABIR...

Sabır !...

Yüzünü ekşitmeden yudumlar acıyı,
Sabrederek yener içindeki sancıyı,
Sindirmiş kalbe girmiş olan yabancıyı,
Kurtuluşun da sırrı sayılmıştır SABIR...

Sabır !...

Yusuף'un zindanda yakaladığı özdür,
Bilâl-i Hâbeşi'nin inandığı güçtür,
Hakk'a dayanıp Cehil'den aldığı öçtür,
Düşmanı yenmenin anahtarıdır SABIR...

Sabır !...

Kur'ân da Asr Sûresi, kula yol gösterir,
Mehmed Akif, bunu güzel izah etmiştir,
"Sabır eden kula hüsrân yoktur" demiştir,
Öfkeyi yenme yolu denilmekte SABIR...

Sabır !...

Hakkı gözeterek Allah'a sığınmalı,
Sabrı, hayat yolunda sermaye yapmalı,
İmanı dilde değil, özde yaşamalı,
Kurtuluşun anahtarı denilir SABIR...

Sabır !...

Bu niye, neden ve niçin diye sormadan,
Sebebi hikmetini bilmeli Allah'tan,
Mutlu olunmaz "Esrâr-ı Felah" bulmadan,
Hz. Muhammed'in aşkına yanmaktır SABIR...

Sabrı, namaz ve dua ile süslemeli,
Kula lazım olanı Hakk'tan istemeli,
Sabredenle Allah beraberdur bilmeli,
Allah'a el açmak zor değildir yâğidim...

Yükselmenin yegane gayesi sabırdır,
Sabıra sığınmayan ki; hep alçalmıştır,
Öfkenin başı cinnet, sonu pişmanlıktır,
Hiddet ve şiddet çözüm değildir yâğidim...

Menzile ulaşmak isteyen sabredermiş,
Hakk'a sığınıp hikmetine güvenirmiş,

Her derdin dermenı da sabırda gizliymiş,
Daim Allah'a teslim olmalı yiğidim...

Bin düşünüp, bir kez hareket et deniyor,
Sabrı sermaye edenler hep ilerliyor,
Kula gelen niyetine göre geliyor,
Çizgiyi kontrol etmek gerekir yiğidim...

Esrâr-ı Felah: Kurtuluşun sırrı...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659010/sabir.html>

Sadaka

SADAKA

Sadaka !...

Ayni ve nakdi yardım yapmaya denilir,
Zekat karşılığı olarak da söylenir,
Zekatta sınır var, sadakada yok denir,
Allah için harcamak bilinir SADAKA....

Sadaka !...

Kur'ân da sık sık sadakadan bahsedilmiş,
Sadaka ki; nafile ibadet bilinmiş,
Bu durumla muhtaç olanlar gözetilmiş,
Sağlık-sıhhat dileme yoludur SADAKA...

Sadaka !...

İhtiyaç fazlasından vermek gerekmede,
Mükafat kuldân değil, Hakk'tan beklenmede,
Kur'ân-ı Kerim'de infak diye geçmede,
Sağlığa şükür manasındadır SADAKA...

Sadaka !...

Sadakada ki, zorlama yoktur bir emir,
O kulun rızasıyla fakire verilir,
Sadaka ve zekatla mal-mülk temizlenir,
Nimete şükür manasındadır SADAKA...

Sadaka !...

Veren el alan elden üstündür denilmiş,
Sadaka ve zekatla yoksul gözetilmiş,
Bu işin de gizli yapılması istenmiş,
Gösteriş ve riyadan uzaktır SADAKA...

Bu dünyada biriktirmek önemli değil,
Allah için harcamak önemli, bunu bil,
Sadaka ve zekatına Allah'tır kefil,
Sana verene isyan edilmez yığıdim...

Allah, senden korktuğundan sana vermedi,
Seni dünyada verdiğiyle sınav etti,
Dünya sistemi senden öncede böyleydi,
Senden sonra böyle gidecektir yığıdim...

Allah aşkına ver ki; Allah verir sana,
Meyleden kaldı mı şu dünyanın malına?
Kimsenin senedi yok çıkmaya yarına,
Düşünüp, akletmek gerekiyor yığıdim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659331/sadaka.html>

Sırat

SIRAT

Sırat !...

Cadde ve anayol anlamına gelmekte,
Hakk yolu dışındakine denilmemekte,
Kur'ân'da; "Allah'ın yolu"dur bilinmekte,
Cehennem üzerinde köprü denir SIRAT...

Sırat !...

Rabbim buyurmuş; "İşte benim doğru yolum."
Bu yolda olması gerekmekte her kulun,
Şeytan bu yolda, pusuda haberdar olun,
Hidayete ulaşmanın yoludur SIRAT...

Sırat !...

Cehennem üzerine köprü denilmiştir,
Kıldan ince kılıçtan keskin bilindir,
İnsan, kulluk şuurundaysa geçecektir,
Kurtuluşa ermenin ismi denir SIRAT...

Sıratın rotası, dünyada çizilmekte,
Kurtuluş gelir, Hakk aşkıyla harekette,
Şeytan, insan için servisler getirmekte,
Şeytan, cehenneme servis yapar yığidim...

Rabbim! Hidayete erenlerden eylesin,
Sırat-ı Müstakim'den güvenli geçirsin,
Kalplerimizi, din üzerinde bildirsin,
Allah'tan başka yardımcı yoktur yığidim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659725/sirat.html>

Sünnet

SÜNNET

Sünnet !...

Takip edilen yol, adalet ve davranış,
Gelenek anlamında da kullanılmış,
Hz. Rasûlullah'ın her halini anlatmış,
Fiili – takriri diye ayrılır SÜNNET...

Sünnet !...

Çok önemli bir kısmı sözlü olanıdır,
Sözlü olan sünnet, "Hadis" diye anılır,
Kur'ân dan sonra ikinci kaynak sayılır,
Peygamberin hal-hareketidir SÜNNET...

Sünnet !...

Fiili sünnet; Nebi'nin uygulaması,
Aslolan O'nun yaptığıının yapılması,
Namaz ve hacc şekli, O'nun bize mirası,
Peygambere uyma adına denir SÜNNET...

Sünnet !...

Takriri Sünnet; işitip gördüğü denir,
Muhammed'in ikrar ve kabul etmesidir,
Peygamber, reddetmemişse kabul edilir,
Tepliğciye uyma adına denir SÜNNET...

Hz. Muhammed ki; ayetleri açıklayan,
Kur'ân'a göre de hayatını yaşayan,
Anlam ve de manasını O'dur anlatan,
Muhammed'e uyma yoluna denir SÜNNET...

Sünnet !...

Kur'ân uygulanışını somut göstermiş,
Sünnetsiz nuru anlamak mümkün değilmiş,
Allah (cc) Kur'ân da bunu pek çok belirtmiş,
Hz. Muhammed'in yoluna denilir SÜNNET...

Sünnet !...

Kur'ân da olamayan hüküm sünnette vardır,
"Yırtıcı kuşlar eti yenmez" bunlardandır,
Sünnet ve hadisler ki; ikinci kaynaktır,
Hz. Râsûlullah'a uymak denir SÜNNET...

İslâmı en güzel Hz. Muhammed yaşamış,
Söz, hal ve hareketini miras bırakmış,
Âlimler, emirler Ulû-l Emir sayılmış,
Müslümana da uymak yaraşır yiğidim...

Hurafeden ve de batıldan kaçmak gerek,
Uygulamada Peygamberdir bize örnek,
Huşu içinde secde etmeli bilerek,
İslâm cehalate izin vermez yiğidim...

Asırlardır bozulmamış, bozulmayacak,
Müslüman ki; Kur'ân ve Sünnet'e uyacak,
Kendince de ibadet ve söz uydurmayacak,
Allah emrinde yaşamak gerek yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/660021/sunnet.html>

Şeriat

ŞERİAT

Şeriat !...

Takip edilecek yol anlamına gelir,
Hakk'ın hüküm, emir ve yasakları denir,
Usûl-i din ve Fûrû-i dini içermiştir,
Allah'ın emirlerine denir ŞERİAT...

Şeriat !...

Kulun Allah'la ilişkisini düzenler,
Kulun kullarla ilgili olan hükümler,
Her türlü ibadet, miras söz ve akitler,
Allah'ın güzel yoluna denir ŞERİAT...

Şeriat !...

Allah emirlerinin dış yüzü şeriat,
İçte bilinen manasına da hakikat,
Oraya gidiş yoluna denir tarikat,
Aydınlık nurdur, yol gösterir ŞERİAT...

Şeriat !...

İnanan bu yolda olmalı ki, kurtulsun,
Yola girdiğinde tarikatı bulursun,
Hedefine varınca hakikatte olursun,
İslamın özünü teşkil eder ŞERİAT...

İki cihan saadeti İslâm davası,
İnananların kurtulur iki dünyası,
Müslüman, Müslümanın olmalı aynası,
Rabb'e kulluk güzel yapılmalı yiğidim...

Kavram kargaşası, topluma zarar verir,
İslâm'ı bilen konuşması gerekir,
Batıl düzeni insanlığa şer getirir,
Allah yolunu iyi bilmeli yiğidim...

İslâmiyet insana zulmü yasak etmiş,
Doğru yolda olanlar kurtuluşa ermiş,
İnsanlar ki, dünyaya imtihana gelmiş,
İbadeti mükemmel yapmalı yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/660326/seriat.html>

Yalan

YALAN

Yalan !...

Her türü, İslamiyette yasak edilmiş,
Dil, kötülüklerinin başında gelirmiş,
Pek çok afetlerinde sebebi bilinmiş,
Müslüman olana yakışmaz YALAN...

Yalan !...

Kur'ân da Allah emri, kaçınmak gerekir,
İki yüzlülüğün belirtisi denmiştir,
Yalanın girdiği kalpte iman sinmiştir,
Müslüman dürüştür söylemez YALAN...

Yalan !...

Yolsuzluk, kural dışılık varken söylenmiş,
Çıkar peşinde olanın sermayesiymiş,
Yanlışlıklara gerekçe diye bilinmiş,
Allah'ın sevmediği söze denir YALAN...

Yalan !...

Yalanın her türü İslâm'da yasaklanmış,
Yalanla kurtulurum sananlar yanılmış,
En tehlikelisi "Yalan yemin" sayılmış,
İnsanın onurunu yok edendir YALAN...

Yalan !...

Ara bulmak, barıştırmak için söylenir,
Zalimden mazlumu korumak için denir,
Yuva yıkılmasın diye söylenebilir,
Böyle durumda döylenebilirmiş YALAN...

Yalan !...

Yalancılar ki, cennete giremeyecek,
Cehennem ki, onlara vacip bilinecek,
Yalancılar mahşerde zor hesap verecek,
İnsan kişiliğini yok edendir YALAN...

Düşün! Yalan ile insanlık ne kazanır?

Küçük büyük menfaatler bela çağırır,
Senin için cehennemde bir yer ayırır,
Nokta için virgül olmamalı yığidim...

Hakkını savun, hakkından sakın vazgeçme,
"Ben yalan söylersem kurtulurum" hiç deme,
Batıla ümit bağlayıp sakın güvenme,
Bir gün, her anın hesabı vardır yığidim...

Yalanı söyleyen dost edinir şeytanı,
Gayri meşru yola yöneltir ahlakını,
Unutma! Vereceksin her anın hesabını,
Ahsen-i takvim üzere olmalı yığidim...

Ahsen-i Takvim: İnsanın yaşartılış gayesi. Güzel ahlak.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/660654/yalan.html>

Yemin

YEMİN

Yemin !...

Azme, iddiaya Hakk adına söz vermek,
Elzem olur bu sözü yerine getirmek,
Yemini etmezden evvel düşünmesi gerek,
Dil kelamıyla olan senettir YEMİN...

Yemin !...

Yerine getirmek gerekir söz verilince,
Yapmalıdır insan ben yaparım deyince,
Yapacağına da vermelidir güvence
Kişilik sermayesidir denilmiştir YEMİN...

Yemin !...

Eğer bir iş yeminle teyid edilmişse,
Mutlaka güvenmek gerekir söz verene,
Meczip olanların güvenilir sözüne,
Akil baliğ olanın senedir YEMİN...

Yemin !...

“Vallahi”, “Billahi”, “Tallahi” güzel yemin,
Böylece denilmiştir ki “Allah” şahidim,
Yapılmazsa “Keffareti” vardır yeminin,
Allah’ın “And olsun ki” buyruğudur YEMİN...

Yemin !...

Üç türlü yemin vardır Hak din İslâmiyette,
Yemin-i Lagiv, Yemin-i gâmus, Mün’akide,
İnsan dikkat etmesi gerekir yemine,
Allah’a söz verme yoluna denir YEMİN...

Yemin !...

Yemin-i Lagiv; boş yere yapılan denmiş,
Verdim zannederek de “ödedim” demekmiş,
Bu yemine ki, sorumluluk yok bilinmiş,
İkna ile vebal son bulmuş olur YEMİN...

Yemin !...

Yemin-i Gâmus; kasıtlı olana denmiş,
Ödenmediği halde “ödedim” demekmiş,
Yemin sahibini de batıran bilinmiş,
Tövbe ve bağış dilenmesi mecbur YEMİN...

Yemin !...

Yemin-i Mün’akide; gelecek zamanmış,
Yapması gereken için bir zaman tanınmış,
Yerine getirilmezse, keffaret varmış,
Büyük sorumluluk anlamı taşır YEMİN...

Yemin !...

Kişi kasıtlı, bilinçli sözden sorumlu,
Sonuç almanın da en emin olan yolu,
Sözünü daim tutar Allah’ın has kulu,
Ettirenin niyetine göredir YEMİN...

Geçmişten emin değilsen yeminler etme,
Gelecekte “şu veya bu olacak” deme,
Yeminle kendini ve başkasını üzme,
Kudretin dahilinde oluver yigidim...

Hile ve kurnazlık içinde olma sakın,

Sana farz olan iman kişiliği takın,
Ölümü bil ki, her zaman sana çok yakın,
Allah'ın emrinde olmalısın yiğidin...

Yeminle elde ettiğin , elde fazla durmaz,
Buza benzer, güneş görünce bütün kalmaz,
Müslüman dediğin, hak yoldan gafil olmaz,
Mertliğe yeter olmaz denilir yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661081/yemin.html>

Zulüm

ZULÜM

Zulüm !...

Adaletin ters işleyiş hali denmiştir,
Karanlık anlamında zulmet ile eştir,
İnsanın insana eza-cefası denir,
Ait olduğu yerden ayırmaktır ZULÜM...

Zulüm !...

Dinimiz ki, hiçbir zulmü kabul etmemiş,
Zulüm anlamını dar manada dememiş,
Hak din İslâm, zulmün önüne setler çekmiş,
İnsanları aldatmaya da denir ZULÜM...

Zulüm !...

Sanma zulüm fiili darp ile bilinir,
Koğuculuk, gıybet, aldatmak, hile denir,
Haksızlığın her çeşidi için söylenir,
Allah'ın hoşlanmadığı hal denir ZULÜM...

Zulüm !...

Kur'ân-ı Kerim ve hadis zulmü lanetler,
Zulmedene ise cani-zalim demişler,
İbrahim Sûresi buna işaret eder,
Mazlumların haklarını yemektir ZULÜM...

Zulüm !...

Zulmedene şefaatçi hiç olmayacak,
"Ah"lar nice tahtları, taçları yakacak,
En büyük ceza, zalimelere vurulacak,
İnsanlara tepeden bakmakta bir ZULÜM...

Zalimlere samimi dost olanda yanar,
Alma mazlumların ahını ergeç çıkar,
Her Firavunun da mutlak bir Musa'sı var,
Zulüm ile abad olunmazmış yığidim...

Kulun kula zulmü mutlaka ceza getirir,
Kulun nefesine zulmü, kendini bitirir,
Zulmeden zalim, cehenneme gidecektir,
Has kul olup, yaratılanı sev yığidim...

Deme sakın, siyah, beyaz, kızıl, gariban,
Onları sevmişte yaratmıştır Yaratan,
Kork, garip ve mazlum olanların ahından,
Kıyamette her hak sorulacak yığidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661329/zulum.html>

İlk Şehid

(İlk şehidlerden, Can Şehidlerim: 1)

İlk şehid Yasir Ailesi

O'nun babası; Yâsir, Yemen ilindendir,
Kahtani kabilesinin Ans kolundandır,
Mekke'ye kardeşini bulmaya gelmiştir,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Beni Mahzum kabilesine sığınmıştı,
Huzeyfe bin Mugire himayesindeydi,
Cariye Sümeyye ile evlendirildi,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Ammâr'ın ailesi böyle oluşmuştu,
Yiğit Ammâr, bu iki güzelden doğmuştu,
Babası gibi Mugire emrinde oldu,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Huzeyfe bin Mugire Yâsir'in dostuydu,
Mugire müşriklerle birlikte olmuştu,
Bizzat o, Yâsir'e işkence yapıyordu,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Beni Mahzum kabilesi işkence yapar,
İnsanlık onurunu yok sayacak kadar,
Arş-ı âlâ'yı yarmış feryad-ı figanlar,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

“Derimizi yüzseniz dönmez” demişler,
İşte onlar imanda zirveye ermişler,
Allah'tan sadece sadakat dilemişler,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Râsûlullah, Yasir ailesini görmüş,
Onlara manevi kuvvet ve direnç vermiş,
“Sabrediniz ey Yâsir ailesi” demiş,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Ammâr'ın babası Yasir, şehid edilir,
Ayak ve ellerinden deveyle çekilir,
Dağlanmış develer, Yasir'i bitirmiştir,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

İnsanlık böyle bir ölümü duymamıştı,
Yasir teni, dörde ayrılıp parçalandı,
Büyük acıyı Yasir ailesi yaşadı,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Sümeyye önünde kocası şehid oldu,
Ebû Cehil Sümeyye'ye bağırıyordu,
“Hadi gelsin de Allah kurtarsın” diyordu,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Sümeyye Cehil'e der; “Beyinsiz adamsın,
Sen ki mutlaka cehenneme gideceksin,
O koca kafanı da Müslümanlar kessin,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Ebû Cehil mızrağı Sümeyye'ye atar,
Atılan mızrak Sümeyye de delik açar,
Anne-baba, Ammar yüreğini parçalar,

Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

İslâm'ın ilk şehidi Yasir ailesi,
Metanet ve bağlılığın onlar simgesi,
Cennette alınır sadakatin meyvesi,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Hangi yürek dayanabilir bu olaya,
İşkencenin her türü yapıldı onlara,
İbrettir imtihansız geçer sananlara,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

Onların çektiği çileye yok özümüz,
Onlar gibi "Allah" en son sözümüz,
Bizimde o mahşerde pak olsun yüzümüz,
Allah'ım iman-ı kâminden eyle bizi.

İKİ HADİS:

1- "Sakın şehitler için ölü demeyiniz."

2- Rasûlullah der ki; " Allah'ın Resûlü de şahittir ki; siz kıyamet günü Allah'ın huzurunda şehit olarak haşrolunacaksınız." Sonra yanındakilere dönerek: " Bunları (şehitleri) ziyaret ediniz. Kendilerine selam veriniz. Allah'a yemin ederim ki; kim bu dünyada selam verirse, kıyamette bu aziz şehitler kendilerine mukabil selam vereceklerdir..." buyurmaktadır.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661584/ilk-sehid.html>

Bükeyr

(Bedir şehidlerinden, Can Şehidlerim: 2)

Âkıl bin BÜKEYR (RA)

Baba adı; Ebü'l-Bükeyr diye bilinir,
Annesine de; Afrâ bint Ubeyd denilir,
Hazrec kabilesi Beni Neccar soydandır,
İlk bey'at edenlerdendir yiğit Âkıl'im.

O Âkıl'ın gerçek adı da "Gafil" idi,
Hac için geldiği Mekke'de evlenmişti,
Bükeyr bin Abülyâlil ki O'nun eşiydi,
İlk iman edenlerdendir yiğit Âkıl'im.

Müslüman olunca O'nun adı değişmiş,
Râsûlullah O'na, "Âkıl" adını vermiş,
O, Dârüerkam'ın evinde bey'at etmiş,
İlk iman edenlerdendir yiğit Âkıl'im.

Habeşistan'a hicret edenlerle oldu,
Medine hicretince hanece bulundu,
O, Müezzir bin Ziyad ile kardeş oldu,
İlk iman edenlerdendir yiğit Âkıl'im.

Bedir Savaşı'nda kahramanca vuruşur,
Mâlik bin Zübeyr eliyle şehid olmuştur,
O artık Cennete kanatlanan yolcudur,
Selamlar olsun sana Akıl bin Bükeyr'im.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661762/bukeyr.html>

Avf bin Afra

(Bedir şehidlerinden, Can Şehidlerim: 3)

Avf bin Afrâ (RA)

Adı; Avf bin Hâris bin Rifâa el-Hazreci,
Annesi Afra'ya nispetiyle anılmış,
Babası Hâris'e nispetiyle de anılır,
Akâbe'de bey'at eden yiğit Avf bin Afrâ.

Bedir Savaşı öncesi meydana çıktı,
Kardeşleri Muâz ve Muavviz vardı,
İkisi, Şeybe ve Utbe karşısındaydı,
Müşrik Rebia, Mekkeli ister yiğidim.

Müşrik Rebia: "Ensârla işim olmaz" der,
Karşısında Mekkeli Müslümanlar ister,
Mubazereye Ali ve Hamza gitmişler,
El-Hazrec'in üç nurundan biridir Avf'im.

Avf, Resûle: Allah bizden nasıl razı olur?
Ey Allah'ın Resûlü bize bunu duyur!"
Resûl der: "Kalkan düşse de devamla olur,"
Kalkanı fırlatıp savaşandır yiğidim.

Bedir Günü, sırt sırta vermiş iki kardeş,
Ebû Cehil'e karşı olmuşlar bir ateş,
Yaralanmıştı Ebû Cehil denen serkeş,
Uhud'un cengaver yüreksidir yiğidim.

Cehil oğlu İkrime, hiddetten köpürür,
Yorgun düşen Avf ve Muavviz'i öldürür,
İki yiğit şahadet makamına yürür,
Otuz beşinde şehid düşendir yiğidim.

Râsûlullah, savaş sonrası dâa eder,
"Ümmetin Firavunu Ebû Cehil'di" der,
Cehil, Avf ve Muavviz'in eliyle düşer,
Râsûlullah' dâasına mazhar yiğidim.

Cehillere hep yürekten karşı çıkmalı,
Haksızlık karşısında tavizsiz durmalı,
Ona vururken Allah adına vurmalı,
Kahramanlar ölümü düşünmez yiğidim.

Allah sevdası, kalplere hakim olunca,
Benliğinle koş, Allah adını duyunca,
Rahat hesap verirsin, hesap sorulunca,
Müslümanlarda kölelik olmaz yiğidim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662129/avf-bin-afra.html>

Züŝŝimaleyn

(Bedir şehidlerinden, Can şehidlerim: 4)

Züŝŝimâleyn bin Abd-i Amr

Asıl adı; Umeyr olup, muhacirlerden,
Künyesi Ebû Muhammed bilinmeyken,
Anılmış hep lakabı olan Züŝŝimâleyn,
Hicretten önce Müslüman olan yiğidim.

Doğum tarihi kesin olarak bilinmez,
Habeşistan Hicreti'ne gitmek istemez,
İman edince Mekkelilerce sevilmez,
Müşriklerce sözle horlanmıştı yiğidim.

Medine Hicreti'ne ailece gitti,
Medine'de kardeşlik tesis edilmişti,
O, Yezid bin Hâris'le kardeş bilinmişti,
Râsûlullah hizmetinde olan yiğidim.

Her iki elini kullanmada mahirdi,
Bu yüzden O'na "Züŝŝimâleyn" denilmişti,
Mevki ve makama asla önem vermezdi,
Allah yolunun aşığı olan yiğidim.

Müşrikler ile Bedir Savaşı başlamış,
Kardeş bildiği Yezid'le harbe katılmış,
Her iki yiğit de kahramanca savaşmış,
El ele şehid düşen cengaver yiğidim.

İki elini kullanan bir sahabe var,
O'nun lakabına da (Zülyedeyn) diyorlar,
İki sahabeyi bundan karıştırırlar,
Diğeri Bedir'e katılmamış yiğidim.

Ondan hiç de hadis rivayet edilmemiş,
Çünkü; Hz. Peygamber sağ iken şehid gitmiş,
Denir, Hz. Muhammed'e pek çok hizmet etmiş,
Râsûlullah sevdasıyla yanan yiğidim.

Dün Hz. Râsûlullah'ı tanıyandı onlar,
Bir gün sonrada ölüme gidendi onlar,
İslâmiyet için çok şey verendi onlar,
Bu yüzden de zirveye çıktılar yiğidim.

Allah kelamı onlara büyük sermaye,
Tam tevekkülle inanmışlar Muhammed'e,
Düşünmeli; Onlar kim, bizler ki nerede?
Kimlikte yazıldı diye olmaz yiğidim.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662612/zussimaleyn.html>

Bin Haram

(Uhud Şehitlerinden, Can Şehidlerim: 5)
-Uhud'un ilk şehidi-

Abdullah bin Amr bin Harâm (RA)

Adı; Ebû Câbir Abdullah bin Amr bin Harâm,
El-Ensâri Es-Selâm; diye bilinir,
Beni Seleme kabilesi lideridir,
Aslan yürekli Abdullah bin Amr bin Harâm.

İkinci Akabe bey'atı'nda gelmişler,
Harâm, Bera bin Marur ile birlikteler,
Kabilesini Resûle teslim etmişler,
Aslan yüreklidir, yiğittir o bin Harâm.

O, Bedir Savaşı'nda bir destan yazmıştı,
Düşmanlar üzerine korkusuz varmıştı,
Her yaptığını Allah aşkıyla yapmıştı,
Hakk sevdalısı Abdullah bin Amr bin Harâm.

Uhud günü oğlunu çağırıp söylemiş,
“Ey Cabir bin Abdullah artık zaman gelmiş,
Uhud'un ilk şehidi olacağım” demiş,
Dileği olan Abdullah bin Amr bin Harâm.

“Oğlum! Altı kızımın tek kardeşi sensin,
Onlar ki, devamlı himayende bilesin,
Borçlarımda senin tarafından ödensin,”
İki cihanı kurtarmak erdem yiğidim.

Uhud'a varılmadan münafıklar koptu,
Selül; Uhud'ta savaşmak istemiyordu,
Adamlarını savaştan geri çekiyordu,
Korkak tarihe leke düşürür yiğidim.

Abdullah bin Harâm, ikna edemez onu,
Haykırır yüzüne münafık olduğunu,
Söylenir onlara beddua okuduğu,
Yiğitler tarihe nam düşürür yiğidim.

Savaş başladığı anda, aldı bir darbe,
Cansız yere serilmişti, o büyük gövde,
O, Uhud'ta nail oldu ilk şehidliğe,
Yiğitler tarihe şan düşürür yiğidim.

Müşrikler kestiler O'nun kulaklarını,
Sonra da bıçtılar bütün uzuvlarını,
Savaş sonrası hüznün kaplar Müslüman'ı,
Korkak tarihe leke düşürür yiğidim.

Uhud'ta yeteri kadar kefen bulunmaz,
Kabir eşecek yiğitlerin kolu kalkmaz,
Şehidlerin hali insanlığa yakışmaz,
Yiğitler tarihe nam düşürür yiğidim.

O'nun eniştesi Amr bin Cemûh da şehit,
İkisi de aynı mezara olmuş defin,
Omuz omuza yatmaktaymış iki yiğit,
Yiğitler tarihe şan düşürür yiğidim.

Kırk yıl sonra sel suyu bozmuştu mezarı,
Başka yere taşıldılar o yatanları,

İki cesette yokmuş beden bozulması,
Korkak tarihe leke düşürür yığidim.

Onlar Allah ve Resûl aşkıyla koşmuşlar,
İşte bu nedenle tenleri bozulmazlar,
Allah adına koşanlar, asla yorulmazlar,
Yiğitler tarihe nam düşürür yığidim.

İKİ HADİS:

1- “Sakın şehitler için ölü demeyiniz.”

2- Rasûlullah der ki; “ Allah’ın Resûlü de şahittir ki; siz kıyamet günü Allah’ın huzurunda şehit olarak haşrolunacaksınız.” Sonra yanındakilere dönerek: “ Bunları (şehitleri) ziyaret ediniz. Kendilerine selam veriniz. Allah’a yemin ederim ki; kim bu dünyada selam verirse, kıyamette bu aziz şehitler kendilerine mukabil selam vereceklerdir...” buyurmaktadır.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662749/bin-haram.html>

Hz. Hamza

(Uhud Şehitlerinden, Can Şehidlerim: 6)

Hz. HAMZA bin Abdülmüttalib (RA)

O'nun adı; Hamza bin Abdülmüttalib'tir,
Baba adı Abdülmüttalib, annesi Hâle'dir,
Hamza ki; Hz. Muhammed'in öz amcasıdır,
Selam olsun, selam olsun sana Hz. Hamza'm.

Bir rivayette künyesi Ebû Yâ'la'dır,
Başka rivayette O, Ebû Ammâre'dir,
Denir; Esedullah (Allah'ın aslanı) dır,
Aslan avcısı diye anılan Hz. Hamza'm.

Hamza; Peygamber'in en küçük amcası,
Süt annesi Ebû Leheb'in câriyesi,
Süveybe Hamza'yı önceden emzirmişti,
Hz. Muhammed'in küçük amcası Hz. Hamza'm.

O süveybe Rasulûllah'ı da emzirir,
Bundan dolayı Hamza'nın süt kardeşidir,
Hamza, Kureyş'in en şerefliyelerindendir,
Künyesi Ebû Ammâre olandır Hz. Hamza'm.

Hz. Hamza; orta boylu, güçlü kuvvetlidir,
Zeki, heybetli ve onurlu bir kişidir,
Mazluma yardım etmeyi seven biridir,
Künyesi Ebû Ya'la olan can Hz. Hamza'm.

Hamza; iyi bir avcı, keskin bir nişancı,
Elinde kılıçla yürekli bir savaşçı,
Kutsalım dediği değerine saygılı,
Allah'ın Aslanı diye anılan Hamza'm.

Hz. Muhammed davet etmişti o Hamza'yı,
O zamanlar benimsememişti davayı,
Yine de üstün tutardı akrabalığı,
Hz. Muhammed'in küçük amcası Hz. Hamza'm.

Bir gün dağda ceylan çıkmıştı karşısına,
Sadaktan ok alıp, nişan aldı avına,
Ceylan lisana gelip, söylemiş Hamza'ya,
Yürekli, cesur bir savaşçıdır Hz. Hamza'm.

“Ey Hamza! Bana ok atmak kolay bilirsin,
Özünü öldürmek isterler kardeşinin,
O'nu kurtarmak, korumak olmalı işin,”
Ceylan ile sohbet edendir Hz. Hamza'm.

Hamza ki; titremiş, sinirleri gerilmiş,
Bu olağan dışı halden çok etkilenmiş,
Atına atlayarak Mekke'ye yönelmiş,
Aslan avcısı diye anılan Hz. Hamza'm.

Adetiymiş O'nun Kâbe'yi tavaf etmek,
Mekkelilere selam verip etmiş sohbet,
Niyetiyse ceylan sözünü öğrenmek,
“Esedullah” lakabı verilen Hz. Hamza'm.

Safa Tepesi'nde O'na hakaret olmuş,
Abdullah bin Cûda'nın cariyesi duymuş,
O, Hamza'ya söylemek için bekliyormuş,

“Esedullah” lakabı verilen Hz. Hamza’m.

Bir cariye Hamza’ya yaklaşıp söylemiş,
“Safa’da Muhammed’e hakaret edilmiş,
Kardeşin oğlunu öldürecekler,” demiş.
Hz. Muhammed’in küçük amcası Hz. Hamza’m.

Hamza’nın akrabalık damarı kabardı,
Cariyeden en ince detayları aldı,
Silahı kuşanıp Ebû Cehil’e vardı,
Allah’ın Aslanı diye anılan Hamza’m.

Kalabalık içinde gürlledi Cehil’e,
Vurdu kafasına elindeki yay ile,
“Sen misin o yeğenime küfreden” diye
Yürekli, cesur bir savaşıdır Hz. Hamza’m.

Oradakiler Hamza’ya saldırmak ister,
Ebû Cehil, topluluğu hemen engeller,
“İlişmeyin, yoksa Müslüman olur” der,
Allah’ın Aslanı diye anılan Hamza’m.

Hamza Râsulûllah’ın yanına varmış,
“Kardeşim oğlu intikamı aldım” demiş,
Hz. Muhammed de; “Ben buna sevinmem” demiş,
Hz. Muhammed’in süt kardeşidir Hz. Hamza’m.

Hamza dedi; “Ne istersen O’nu yapayım,
İste o Cehil’i ortadan kaldırayım,
Kılıçla boynunu bedenden ayırayım,”
Yürekli, cesur bir savaşıdır Hz. Hamza’m.

Resul der ki; “Babamın kardeşi, can amcam,
Senin iman etmenle mutlaka alacağım,
Sevindirir beni cehennemden kurtulman,”
Hz. Muhammed’in küçük amcası Hz. Hamza’m.

Bu sözden sonra Hamza Müslüman olmuştu,
Denir; En’am Sûresi bundan nazil oldu,
O’nun aşkı Mü’minleri sevince boğdu,
Selam olsun, selam olsun sana Hz. Hamza’m.

Hamza, Mü’min olunca müşrikler karıştı,
Hz. Hamza’dan rahatsız olmaya başladı,
Mekke’de Mü’minlere baskılar azaldı,
Yürekli, cesur bir savaşıdır Hz. Hamza’m.

Hz. Hamza haykırdı Mekke’nin meydanında,
“Bundan sonra olacağım Resûl yanında,
Beni ezmeden ulaşılmaz Râsulullah’a,”
Selam olsun, selam olsun sana Hz. Hamza’m.

Erkam’ın evinde yapılırken toplantı,
Ömer’i kapıda karşılayan Hamza’ydı,
O günden sonra Hz. Ömer de Müslüman’dı,
Hz. Muhammed’in küçük amcası Hz. Hamza’m.

O, Resulden Cebrail’i görmek istemiş,
Resûl “Buna dayanabilir misin” demiş,
Hz. Cebrail’i görünce düşüp bayılmış,
Şehitlerin Efendisi olan Hz. Hamza’m.

Medine’de kardeşlik tesis edilmiştir,
Hz. Hamza, Zeyd bin Hârise ile kardeştir,
Kûba Cami yapımında emek vermiştir,
Künyesi Ebû Ammâre olandır Hz. Hamza’m.

Müşrikler hazmedemez Medine Hicreti’ni,
Baskıyla zorlar Medine büyüklerini,

Derler; "İade edin bize Muhammed'i"
Selam olsun, selam olsun sana Hz. Hamza'm.

Hız. Muhammed, Hız. Hamza'ya görev verdi,
"Şam'dan gelen kervanları kontrol et" dedi,
Beyaz bayrak verip "Sifu'l-Bahr"a gönderdi,
Hız. Muhammed'in süt kardeşidir Hız. Hamza'm.

İslâm tarihinde ilk bayrak Hamza'dadır,
Otuz kişilik süvariyle Bahr'a varır,
Orada Mecdi bin Amr bin Cühevi vardır,
Künyesi Ebû Ya'la olan can Hız. Hamza'm.

Kervanı koruyan üç yüz asker bulunur,
Üç yüze karşı otuz, yüreklice durur,
Cühevi müttefik, arabulucu olur,
İyi bir avcı, keskin nişancıdır Hız. Hamza'm.

Ebva, Vebdan ve Zül'uşeyre gazâsı var,
Hız. Hamza bu gazâlarda olur bayraktar,
Zaferlerle sonuçlanmıştı bu gazâlar,
Yürekli, cesur bir savaşçıdır Hız. Hamza'm.

Bedir'de üç yüz on üç; bine karşı durur,
Zalim Ebû Cehil'in hayatı son bulur,
O gün, Müslümanlardan on dördü şehit olur,
Yürekli, cesur bir savaşçıdır Hız. Hamza'm.

Bedir'den sonra Kaynuk Gazvesi olmuştu,
Sebeup de sarkıntılık yapmış kuyumcu,
Kaynuk oğulları Hamza'ya teslim oldu,
"Esedullah" lakabı verilen Hız. Hamza'm.

Kureyşliler Bedir'i hiç unutmamış,
Şehirlerden asker toplamaya başlamış,
Bunun için çok kişi servet bağışlamış,
Aslan avcısı diye anılan Hız. Hamza'm.

Uhud Savaşı da artık kaçınılmazdır,
Kureyşli kadınlarda Uhud'a katılır,
Görevleri askeri motive yapmaktır,
Allah'ın Aslanı diye anılan Hız. Hamza'm.

Uhud'ta Hız. Hamza ordunun en önünde,
Keskin kılıçlar vardı her iki elinde,
"Allah'u Ekber" nidası asker dilinde,
Selam olsun, selam olsun sana Hız. Hamza'm.

Hamza, Uhud'ta oruçlu Cumadan beri,
O, savaş başladığında bile niyetli,
"Ben Allah'ın aslanıyım" deyip gürledi,
Yürekli, cesur bir savaşçıdır Hız. Hamza'm.

Kureyş bayraktarları ilk ölenler oldu,
Hız. Ali orada fırtına estiriyordu,
Hız. Hamza ise, sanki tek başına ordu,
Hız. Muhammed'in küçük amcası Hız. Hamza'm.

O Halid bin Velid cesaret edemedi,
Velid, bir kenara çekilerek bekledi,
Savaşta şiddetlice devam etmekteydi,
Şehitlerin Efendisi olan Hız. Hamza'm.

Savaş öncesi plan vardı bazılarında,
Cübeyr bin Mut'im de bunların arasında,
O'nun amcasını öldürmüştü Hız. Hamza,
Selam olsun, selam olsun sana Hız. Hamza'm.

O, kölesi Vahşi'ye vaatte bulundu,

Hız. Hamza'ya Cübeyr bin Mut'im kin doluydu,
Süfyan hanımı Hind de vardı aynı duygu,
Hz. Muhammed'in küçük amcası Hz. Hamza'm.

Resulü koruyan okçular ganimette,
O Halid bin Velid saldırır süvariyle,
Müslümanlar düşer galipken yenilgiye,
Şehitlerin Efendisi olan Hz. Hamza'm.

Vahşi elinde mızrak Hamza'yı arıyor,
Hamza ki; müşrik kellesini uçuruyor,
O Vahşi, Hz. Hamza'nın böğründen vuruyor,
Selam olsun, selam olsun sana Hz. Hamza'm.

Abdullah bin Cübeyr'i dinlemez okçular,
Bir anda kuşatmanın içinde kalırlar,
Komutan Cübeyr'in de boynunu vurdular,
"Esedullah" lakabı verilen Hz. Hamza'm.

Utbe kızı Hind, Vahşi'ye altınlar verdi,
Hz. Hamza'nın burnunu, kulağını kesti,
Sonra ciğerini söküp çiğneyiverdi,
Şehitlerin Efendisi olan Hz. Hamza'm.

Şehitlerin kesilmiş bütün organları,
Kızıl kana bulanmıştı Uhud diyarı,
Allah adına şehit, Allah aslanları,
Allah'ın Aslanı diye anılan Hamza'm.

Râsûlullah O'na "Seyyid-üş-Şühedâ" demiş,
Meleklerin yıkadığını haber vermiş,
Hamza'nın parçalanmış haline ağlamış,
Hz. Muhammed'in küçük amcası Hz. Hamza'm.

Cebrail Hz. Râsûlullah'a haber vermiş,
O'nun adı; göktekiler katına yazılmış,
"Allah!ın ve Râsûlullah'ın aslanı" demiş,
Künyesi Ebû Ammâre olandır Hz. Hamza'm.

Hız. Abdullah bin Cahş, Uhud'ta şehit olmuş,
O yiğit, Hz. Hamza'nın dayısı olurmuş,
Dayı yeğen aynı mezara konulmuş,
Ceylan ile sohbet edendir Hz. Hamza'm.

Resûl, Hamza'nın kabrini ziyaret eder,
Kabirde "Selamûnaleyküm ey Hamza!" der,
"Ve aleyküm selam Yâ Râsûlullah" denir,
Hz. Muhammed'in süt kardeşidir Hz. Hamza'm.

Hız. Fatıma o mezara selam vermişti,
Denir aynı karşılık O'na da verildi,
O Allah yolunda ölenler ölmezlerdi,
Şehitlerin Efendisi olan Hz. Hamza'm.

Resûl, Hamza ve şehidlere hep okudu,
Şehid Hamza bir hırkayla defin olundu,
Cenaze namazını Resûl kıldırmıştı,
Allah'ın Aslanı diye anılan Hamza'm.

Resûlün ilk kıldırdığı cenaze namazı,
Uhud'taki yetmiş şehit içinde aynı,
Şehidlere mesken oldu Uhud diyarı,
Allah'ın Aslanı diye anılan Hamza'm.

Hız. Hamza, Hz. Râsûlullah'tan dört yaş büyük,
Söz dinlemez okçular oldu boynu bükük,
Vahşi omuzunda ebede gider o yük,
Şehitlerin Efendisi olan Hz. Hamza'm.

Mekke Fethi'nde Vahşi Müslüman olmuştu,
Hz. Muhammed sırtını dönüp konuşmuştu,
Yemame tarafında ikamette oldu,
Selam olsun, selam olsun sana Hz. Hamza'm.

Selam olsun, selam olsun sana Hz. Hamza'm.
Hz. Muhammed'in küçük amcası Hz. Hamza'm.
Şehitlerin Efendisi olan Hz. Hamza'm.
Künyesi Ebû Ammâre olandır Hz. Hamza'm.
Künyesi Ebû Ya'la olan can Hz. Hamza'm.
Hz. Muhammed'in süt kardeşidir Hz. Hamza'm.
İyi bir avcı, keskin nişancıdır Hz. Hamza'm.
Yürekli, cesur bir savaşçıdır Hz. Hamza'm.
Ceylan ile sohbet edendir Hz. Hamza'm.
"Esedullah" lakabı verilen Hz. Hamza'm.
Allah'ın Aslanı diye anılan Hz. Hamza'm.
Aslan avcısı diye anılan Hz. Hamza'm.
Selam olsun, selam olsun sana Hz. Hamza'm.

Bu garip kulun Sen'den hidayet bekler,
Allah'ım bu dava uğruna şehitlik ver,
Hz. Hamza aşkını kalbe nakşediver,
Selam olsun, Hz. Muhammed ve Ehl-i beyte,
Selam olsun Hz. Hamza ve şehitlere.

İKİ HADİS:

1- "Sakın şehitler için ölü demeyiniz."

2- Rasûlullah der ki; " Allah'ın Resûlü de şahittir ki; siz kıyamet günü Allah'ın huzurunda şehit olarak haşrolunacaksınız." Sonra yanındakilere dönerek: " Bunları (şehitleri) ziyaret ediniz. Kendilerine selam veriniz. Allah'a yemin ederim ki; kim bu dünyada selam verirse, kıyamette bu aziz şehitler kendilerine mukabil selam vereceklerdir..." buyurmaktadır.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663058/hz-hamza.html>

Hanzala

(Uhud Şehitlerinden, Can Şehidlerim: 8)

HANZALA İbni Ebi Amir (RA)

Evs kabilesi ileri gelenlerindendir,
Yüksek ahlaka sahip olan bir isimdir,
İslâm öncesi Hanif dini üzeredir.
Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.

İnziva hayatı yaşardı o Hanzala,
Putlara yaşamı boyu tapmamış asla,
İbadetle meşgul olurdu uzaklarda,
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.

Hanzala, Resûl hicretinde iman eder,
Babası kâfir olarak Mekke'ye gider,
Bu yüzdendir babasına "fasık" demişler,
Meleklerin yıkadığı adamdır Hanzala'm.

Dostları O'na "Takı" lakabı takmıştı,
Seciye ve karakteri yüksek bir zattı,
O, Hz. Muhammed yanından hiç ayrılmazdı,
Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.

Hanzala, Bedir Savaşı'nda genç ve bekar,
Bedir diyarında fırtına gibi eser,
Elinde kılıç düşman kellesini biçer,
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.

Bedir'den sonra Cemile'yle nikahlanır,
Abdullah Übey İbni Selûl'ün kızıdır,
Düğün Uhud Savaşı öncesi yapılır,
Meleklerin yıkadığı adamdır Hanzala'm.

Düğün olduğu günün sabahı savaş var,

Hanzala bir günlüğüne izin alırlar,
O gece ki mutlu çift, evinde sabahlar,
Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.

Sabah ordu Uhud'a hareket etmişti,
Hanzala, Uhud'ta orduya yetişmişti,
Resûl, safları dizerken O, safa girdi,
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.

Uhud'ta kahramanlıkta yoktu üstüne,
Korkusuzca dalıyordu düşmen içine,
Şehitlik arzusu hakimdi bedenine,
Meleklerin yıkadığı adamdır Hanzala'm.

O, durmadan, dinlenmeden kılıç sallıyor,
Bazen ok atıp, bazen mızrak fırlatıyor,
Düşman O'na karşı duramayıp kaçıyor,
Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.

Düşman ordusu düşmüşken can telaşına,
Birden Ebû Süfyan çıkmıştı karşısına,
Kılıçla Süfyan üzerine gider Hanzala,
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.

Ebû Süfyan, bağırır yardım isteyerek,
Attan Süfyan'ı düşürür atı keserek,
Süfyan, kaçmaya çalışır emekleyerek,
Meleklerin yıkadığı adamdır Hanzala'm.

“Yetişin, Hanzala beni öldürecek” der,
Süfyan'ın askeri ki, can derdine düşer,
Hanzala, haykırarak Hakk'a davet eder,
Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.

Tam Hanzala, hücumla geçtiği sırada,
Şeddad bin Esved haini vardı arkada,
Elindeki mızrağı saplar Hanzala'ya,
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.

Hanzala son bir gayretle vurmak istedi,
Vücudu takatten buna güç yetirmedi,
O zalim Esved, bir darbe daha indirdi,
Meleklerin yıkadığı adamdır Hanzala'm.

Al kanlar içinde diz çökerek yığıldı,
Sımsıkı tutuyordu elinde kılıcı,
Göletler oluşturdu o güzelin kanı,
Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.

Hz. Resûlullah'a Ebû Süfyan haykırdı,
"Bedir intikamı işte böyle alındı,
Oğlumun kanına karşı Hanzala kanı,"
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.

Şehitlerin organlarını kesip alır,
Hanzala'nın müşrik babası da vardır,
Oğluna müşrikleri dokundurmamıştır,
Meleklerin yıkadığı adamdır Hanzala'm.

Resûl Hanzala'yı seyredip üzölmüştü,
Gökte meleklerin yıkadığını gördü,
O'nun kisvesinde melekler kılıç vurdu,
Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.

Resûl Cemile'ye anlatır bu olayı,
Cemile sıkılarak der: "Gusülsüz çıktı"
Resûl demiş; "Bu yüzden melekler yıkadı"
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.

O "Gasilü'l-Melâike" diye anılır,
Denir; "Meleklerin yıkadığı adamdır"
Evs kabilesi bu halden hep gururlanır,
Meleklerin yıkadığı adamdır Hanzala'm.

Cemile'nin Hanzala'dan oldu bir oğlu,
Cemile O'nun adını Abdullah koydu,
Abdullah büyüyüp İslâm'ın eri oldu,

Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.

Medine, Yezid'e karşı O'na bey'at etmiş,
O babası gibi Hakk için şehit gitmiş,
Rabbim bu güzelleri cennetine seçmiş,
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.

Şehitler sultanı, Hanzala'm, canım benim.
Gasilü'l-Melâike denen can Hanzala'm.
Meleklerin yıkadığı adamdır Hanzala'm.

Allah'ım! Hz. Muhammed'ine selam olsun,
Hanzala aşkıyla gönüllerimiz dolsun,
Ümmet-i Muhammed aşkla selamet bulsun,
Bizlere aşk ver, bizlere şevk ver Allah'ım!

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663709/hanzala.html>

Umeyr

(Uhud Şehitlerinden, Can Şehidlerim: 9)

Mus'ab bin Umeyr (RA)

Kureyş'in asil ve zengin ailesinden,
Zenginliği hem babadan, hem annesinden,
İtibar görürdü o aile, Kureyş'ten,
Güzel yüzlü, sevdalı Mus'ab bin Umeyr'im.

Mus'ab bin Umeyr, rahat bir hayat yaşardı,
Putun faydası olmadığına inandı,
Umeyr akli selimdi, putlara tapmazdı,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Nazik, kibar, güzel yüzlü, yumuşak huylu,
Son derece zeki, bilgili, orta boylu,
Konuştuğu zaman çok güzel konuşurdu,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Mekke halkı O'na gıpta ile bakarmış,
Mus'ab bin Umeyr bolluk içinde yaşarmış,
Annesi de O'na gözü gibi bakarmış,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Duymuştu Erkam'ın evinde var toplantı,
Gidip hemen o toplantıya katılmıştı,
O gece Resûlullah'a bey'at yapmıştı,
Güzel yüzlü, sevdalı Mus'ab bin Umeyr'im.

Mü'min olduğu anda hayatı değişti,
Fakirlik aldı zenginliğin yerini,
Malı, elinin tersiyle kenara itti,
Dünya nimetine aldanmayan Mus'ab'ım.

Mü'min olunca ailesi eza etmiş,
O, ailesinden pek çok işkence çekmiş,
Mus'ab, evin mahzenine hapis edilmiş,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Günlerce aç ve susuz bıraktılar O'nu,
Yakıcı güneş altında tuttular O'nu,
İşkenceye rağmen değiştirmez yolunu,
Güzel yüzlü, sevdalı Mus'ab bin Umeyr'im.

Zulmedenlere haykırmış, Allah adına,
Demiş; "Tapılacak yoktur Allah'tan başka"
İki kez hicret etmişti Habeşistan'a,
Dünya nimetine aldanmayan Mus'ab'ım.

Hz. Muhammed; O'nun için övgü dizmişti,
"Mus'ab'ın saçları da kıvrım kıvrım idi,
Mekke'de Mus'ab'tan güzel yoktur" demişti,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Hicret dönüşünü Hz. Ali anlatmakta;
"Oturuyorduk, Mus'ab geldi bu arada,
Yoktu yamalı elbiselerinden başka,"
Dünya nimetine aldanmayan Mus'ab'ım.

Resûl O'nu görünce gözleri yaşarmış,
"Mus'ab malı mülkü İslâm için terk etmiş,
Allah'ın nurlandırdığına bakın" demiş,

Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Akabe bey'atı'nda Medineliler var,
Rasûlullah'tan bir istekte bulunurlar,
Hz. Muhammed'de bu isteğe hoşça bakar,
Güzel yüzlü, sevdalı Mus'ab bin Umeyr'im.

Hz. Muhammed, verdi O'na kutsal görev,
"İnsanlara öğretmek, yapacağın ödev,
Sakın ha yılma, dolaş Medine'de ev ev,"
Medine muallimi, yiğidim, Mus'ab'ım.

Mus'ab ki; Medine'de anlatmaya başlar,
O'ndan öğrenmekte ileri gelen zâtlar,
Vardı düşman gelen baş, dost giden ayaklar,
Medine muallimi, yiğidim, Mus'ab'ım.

Useyd bin Hudayr, kuşanıp gelmiş kılıcı,
Sa'd bin Ubade, yüreğinde kin ağacı,
Sa'd bin Muaz da, hınçtan onlardan kalmazdı,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Elinde kılıçla geleni hoş karşılar,
Hışım ve hınç içinde gelmiş olan başlar,
İkna olup hoşça oradan ayrılırlar,
Medine muallimi, yiğidim, Mus'ab'ım.

En hain olanlar bile O'ndan hoşlanmış,
"Önce bir dinle, sonra boynumu vur" dermiş,
"Öldürecekse karşı gelmiyorum," demiş,
Dünya nimetine aldanmayan Mus'ab'ım.

O büyük sahabeler O'ndan ders almıştır,
Umeyr'in sayesinde secdeye varmıştır,
O'nun derdi ve davası, tek hakikattir,
Medine muallimi, yiğidim, Mus'ab'ım.

Mus'ab'ın irşadıyla Medine coşmuştu,
Böylece pek çok kişi Müslüman olmuştu,
O Mus'ab ki; her gün ev ev dolaşıyordu
Güzel yüzlü, sevdalı Mus'ab bin Umeyr'im.

Medine'de İslamiyet böyle yayıldı,
Sa'd evinde ilk Cuma namazı kılındı,
Mus'ab bin Umeyr de bu namazda imamdı,
Hz. Rasûlullah sancaktarı can Mus'ab'ım.

İkinci Âkabe Bey'atı yapılmıştı,
Mus'ab bin Umeyr'de Medine yanındaydı,
O, Resûlü hicretinde karşılayandı,
Güzel yüzlü, sevdalı Mus'ab bin Umeyr'im.

Mus'ab, Bedir Savaşı'nda sancaktar oldu,
Düşman üzerine korkusuz varıyordu,
Yiğidin önünde düşman duramıyordu,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Uhud Savaşı'nda yine sancaktar olmuş,
Mus'ab, Resûl yanından hiç ayrılmıyormuş,
Hz. Resûle saldırana karşı durmuş,
Hz. Rasûlullah sancaktarı can Mus'ab'ım.

İki zırh giydiğinden Resûle benzermiş,
Kamia O'nu Muhammed sanıp dikilmiş,
Mus'ab bu adamı İslâm'a davet etmiş,
Medine muallimi, yiğidim, Mus'ab'ım.

Mus'ab'ın hayatı dini tebliğle geçti,
O Uhud'ta elinde kılıçla cenk etti,

Melekler bile Mus'ab'a gıpta etmişti,
Hz. Rasûlullah sancaktarı can Mus'ab'ım.

Müşrik İbn-i Kamia'ya karşı durur,
Zalim müşrik kılıcıyla Mus'ab'a vurur,
Mus'ab bin Umeyr'in sol kolunda can yoktur,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Sancağı sol eline almıştı o güzel,
Mus'ab şevkle Kur'an'dan okumakta ayet,
Al-i İmran'ı okuyarak eder davet,
Hz. Rasûlullah sancaktarı can Mus'ab'ım.

Kamia sol omuza kılıç indirmiş,
Yiğit Mus'ab'ta iki kol böylece gitmiş,
O, sancağı sinesine basıp dikilmiş,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

İbn-i Kamia Mus'ab'a kılıç indirir,
O Mus'ab'ın başı bedenden gidiverir,
Kamia O'nu öldürdüm diye sevinir,
Şahadet şerbetini içmiş can Mus'ab'ım.

Mus'ab suretinde melek sancağı almış,
Sancak elinde düşmanın içine dalmış,
Resûl isteğiyle sancağı Ali almış,
Güzel yüzlü, sevdalı Mus'ab bin Umeyr'im.

Bir kılıç darbesiyle yere düştüğünde,
Bir melek savaşmıştı, Mus'ab suretinde,
Uhud'ta yatar, Hz. Mus'ab kanlar içinde,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Resûl ve arkadaşları Mus'ab'a bakar,
Mus'ab'ın güzel kollarını koparmışlar,
Allah aşkıyla yanan başı ayırmışlar,
Şahadet şerbetini içmiş can Mus'ab'ım.

Mekke zengini olan bu yiğit genç Umeyr,
Kefensiz olarak kabul etmişti kabir,
Vücutta kaftan, ayaklarında ot vardır,
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Dünya nimetine aldanmayan Mus'ab'ım.
Güzel yüzlü, sevdalı Mus'ab bin Umeyr'im.
Medine muallimi, yığıdim, Mus'ab'ım.
Hz. Rasûlullah sancaktarı can Mus'ab'ım.
Şahadet şerbetini içmiş can Mus'ab'ım.
Sana binler selam olsun canım Umeyr'im.

Rabbim Mus'ab aşkı ver şu paslı gönlüme,
Şeb-i Aruz olsun, dost gelsin düğünüme,
Kamia'ları yolla Cehennem dibine,
Bize şahadet aşkı nasip et Allah'ım.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan

İKİ HADİS:

1- "Sakın şehitler için ölü demeyiniz."

2- Rasûlullah der ki; " Allah'ın Resûlü de şahittir ki; siz kıyamet günü Allah'ın huzurunda şehit olarak haşrolunacaksınız." Sonra yanındakilere dönerek: " Bunları (şehitleri) ziyaret ediniz. Kendilerine selam veriniz. Allah'a yemin ederim ki; kim bu dünyada selam verirse, kıyamette bu aziz şehitler kendilerine mukabil selam vereceklerdir..." buyurmaktadır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664036/umeyr.html>

Cemuh

(Uhud Şehidlerinden, Can Şehidlerim: 11)

Amr İbnû Cemûh (RA)

Cahiliyye’de her evin bir putu vardı,
Her sabah-akşam, bu putlara taparlardı,
Kurban kesip, törenlerle onu anarlardı,
Boş, malayani şeye inanırdı insanlık.

Amr İbnû Cemuh’un da vardı bir putu,
Onu kaliteli bir ağaçtan oymuştu,
O, putunun adını da “Menat” koymuştu,
Saygı gösterip her gün ona tapıyordu.

Mus’ab bin Umeyr Medine’de davetçidir,
İnsanlar akın akın dinlemeye gelir,
O’nu duyan Müslümanlığı kabullenir,
İslâm bir nurdur, aydınlatır karanlığı.

Amr İbnû Cemûh’un beş tane oğlu vardır,
Muavvez, Muaz ve Hallad oğullarıdır,
Kendisi de atmış yaşı civarındadır,
İman etmek kurtuluştur iki cihanda,

Cemûh; hanesine devamlı baskı yapar,
O, Hz. Mus’ab bin Umeyr’i gördükçe kaçır,
Haneyi Mus’ab bin Umeyr’den uzak tutar,
İman nurdur, üflemeyle sönmez bilesin.

Cemûh karısı Hind, kocasına şaşmakta,
Demiş; “Müslüman oldu herkes senden başka,
İstersen bir kulak ver oğlumuz Muaz’a,
Hak nurunu kimse söndüremez bilesin!

Cemûh; hiddetlenip, sinir küpü olmuştu,
Ataların dini nasıl unutulurdu?
Hz. Mus’ab bin Umeyr’e küfürler savurdu,
İman eden aziz olur iki cihanda.

Odaya girip Menat’a duaya başlar,
Putuna güzel kokular sürerek okşar,
Evlad-ı iyalini putuna karalar,
İman etmek kurtuluştur iki cihanda,

Amr İbnû Cemûh, Yesrib ileri gelenidir,
Celeme oğullarının da efendisidir,
O Medine cömertlerinden nam sahibidir,
Hak nurunu kimse söndüremez bilesin!

Hiddetle bağırıp, Muaz’ı çağırıştı,
Muaz’da, kendinden emin huzura vardı,
O’na Medine’de olanları anlattı,
İman eden aziz olur iki cihanda.

Muaz der: “Baba! Putlar cansız, fayda vermez,
Allah’û Teâlâ, puta tapanı sevmez,
Gel şu putundan vazgeç, ondan fayda gelmez,”
İman nurdur, üflemeyle sönmez bilesin.

Ey oğul!! Menat’a danışmadan konuşmam,
Atalar ilâhıdır ondan ayrılamam,
Beni yalnız bırakın, ben onsuz olamam,

Boş, malayani şeye inanır insanlık.

Baba! Mus'ab'tan dinledim, sende dinle" der,
Muaz, Fatiha Sûresini izah eder,
Cemûh'da "Bütün sözleri böyle güzel mi" der,
İman etmek kurtuluştur iki cihanda,

"Baba Menat putun konuşmaz bilmez misin?
O'nun dili ve de akli yok görmez misin?
O'nu ağaçtan bizzat kendin işlemişsin,
İslâm bir nurdur, aydınlatır karanlığı."

Cemûh'da Menat'a fikrini sordu hemen,
Cevap gelmeyince de kızardı öfkeden,
Bu hal karşısında kurtulmaz düşünceden,
Hak nurunu kimse söndüremez bilesin!

Çocukları Menat'ı attı tuvalete,
Amr bulup getirince de sordu herkese,
Cemûh Menat putuyla çekildi uzlete,
İman nurdur, üflemeyle sönmez bilesin.

Menat'ı temizleyip, güzel koku sürdü,
Kılıcı Menat'ın boynuna asıp döndü,
Dedi: "Sende hayır varsa kendini koru,"
Boş, malayani şeye inanır insanlık.

Yine Menat tuvalet kuyusundadır,
Cemûh bu durum karşısında inanmıştır,
"Tanrı olamazsın, senin işin bitmiştir,"
İman etmek kurtuluştur iki cihanda,

O gün Mus'ab'a varıp İslâm'ı öğrendi,
Cemûh, cahilliğine göz yaşı dökerdi,
İslâm'ı öğrendikçe yüzüne nur geldi,
İman eden aziz olur iki cihanda.

Uhud Savaşı hazırlıkları başlamış,
Cemûh'un üç oğlu da hazırlık yaparmış,
Cemûh'da kendince savaşa hazırlanmış,
İslâm bir nurdur, aydınlatır karanlığı.

Cemûh'un oğulları razı olmaz buna,
Gidip niyazda bulunur Râsûlullah'a,
"Babam, sakat-yaşlı katılmasın savaşa"
Hak nurunu kimse söndüremez bilesin!

Resûl huzuruna varıp Cemûh demiştir,
"Oğullarım beni sana şikayettedir,
Oysa Allah bana şehidlik verecektir,"
İman eden aziz olur iki cihanda.

Muhammed der; "O'na sakın engel olmayın,
Allah O'na şehitlik verecek, yormayın,
Bırakın da son deminde rahat yaşasın,"
İslâm bir nurdur, aydınlatır karanlığı.

Ordu giderken, hanımına veda eder,
Kibleye dönerek "Allah'ım şehitlik ver,
Şehid olmadan da evime döndürme" der,
İman nurdur, üflemeyle sönmez bilesin.

Uhud'ta topal bacağıyla koşturmakta,
Kılıç sallayıp tek ayakla zıplamakta,
Resûle saldırıyı tek tek haklamakta,
İman eden aziz olur iki cihanda.

Oğlu Hallad ile sırt sırta vermişlerdi,
Yardımlar birlikte etraftaki çemberi,

Baba ve oğul devirmekte müşrikleri,
İman etmek kurtuluştur iki cihanda,

Kılıç elde bağırıp “Cennet! Cennet” diyor,
Bir kılıç darbesiyle de şehid düşüyor,
Baba-oğul el ele cennete gidiyor,
Hak nurunu kimse söndüremez bilesin!

İmanın gücü, Cenab-ı Allah vergisi,
Yetmişinde bitivermiş putun sevgisi,
İmanla dolunca, oldu Resûl delisi,
İman nurdur, üflemele sönmez bilesin.

Boş, malayani şeye inanır insanlık.
İslâm bir nurdur, aydınlatır karanlığı.
İman etmek kurtuluştur iki cihanda,
Hak nurunu kimse söndüremez bilesin!
İman eden aziz olur iki cihanda.
İman nurdur, üflemele sönmez bilesin.

Cemûh aşkı ile putları, kırmak gerek,
Allah aşkıyla daima çarpmalı yürek,
Müslümanlara yakışmaz batıla gitmek,
Selam olsun sizlere ey güzel şehidler.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664364/cemuh.html>